

19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
19th Flying Broom International Women's Film Festival

KIZILIRMAK SINEMASI

Kızılırmak Cad. No: 21/B
Kocatepe / Ankara
T: (+90) 0312 425 53 93

***BİLET FİYATLARI**

5 TL

ÇAĞDAŞ SANATLAR MERKEZİ

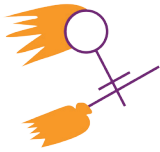
Kennedy Cad. No: 4
Kavaklıdere / Ankara
T: (+90) 0312 468 21 05

**GOETHE INSTITUT
(ALMAN KÜLTÜR MERKEZİ)**

Atatürk Bulvarı No: 131
Bakanlıklar / Ankara
T: (+90) 0312 419 52 83

CERMODERN

Altınsöy Cad. No:3, 06101
Sıhıye / Ankara
T: (+90) 0312 310 00 00

UÇAN SÜPÜRGE

Büyükelçi Sokağı 20 / 6 Kavaklıdere Ankara

T: +90 312. 427 00 20

F: +90 312. 466 55 61

E: festival@ucansupurge.org

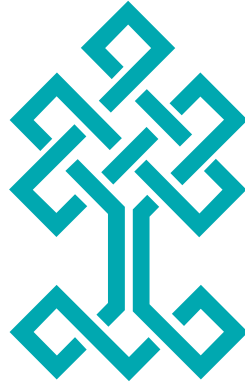
www.ucansupurge.org

Bu festival 5224 sayılı Yasa gereğince
Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmiştir.

*Bilet Fiyatları Kızılırmak Sineması için geçerlidir. Goethe Institut ve Çağdaş Sanatlar Merkezi'ndeki gösterimler ücretsizdir.
The ticket prices are valid for Kızılırmak Cinema. All the screenings in Goethe Institut and Contemporary Art Center are free of charge.

Not / Note: Tüm yabancı filmlerde ve tüm seanslarda gösterimler Türkçe altyazı ile gerçekleştirilecektir. Elektronik altyazı sisteminde ortaya çıkabilecek teknik arıza durumlarında, önce arızanın giderilmesine çalışılacak, bunun mümkün olmadığı hallerde filmin gösterimi çevirisiz; orijinal dilinde sürdürülecektir.

All the screenings of foreign films and all sessions will be screened with Turkish subtitles. In case of technical troubles occurring during screenings, the festival team would first try to fix the problem; if the problem is unfixable the film in question will be screened in its original language.

**T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI**

Çankaya

BELEDİYESİ

AÇIK TOPLUM VAKFI

Avrupa Birliği
Türkiye Delegasyonu

BÜYÜKELÇİLER VE KÜLTÜR MERKEZLERİ

EMBAJADA DE MÉXICO
EN TURQUÍA

İLETİŞİM SPONSORU

MYRA

KONAKLAMA SPONSORLARI

Sheraton®
ANKARA
HOTEL & CONVENTION CENTER

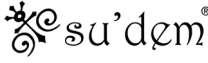

LUGAL HOTEL
ANKARA

NEVA PALAS

HİZMET SPONSORLARI

DOSTLARIMIZ

MEKAN SPONSORU

cermodern

ÇANKAYA BELEDİYESİ
ÇAĞDAŞ SANATLAR
MERKEZİ

BASIN SPONSORLARI

AYLIK SİNEMA DERGİSİ
Altyazı

arza
pencere

bianet
BAĞIMSIZ İLETİŞİM AĞI

BİRGÜN

Ekosanayi
SANATÇI VE İZ ADAMININ SES DERGİSİ

evrensel

gaiaDERGİ

**HABER
TÜRK**
TV • GAZETE • WEB • MOBİL

**HEBÜN
DİYARBAKIR**

Hürriyet

journö

KA
OS
GL

**KÜLTÜR SANAT®
HARİTASI**

Mesela

Milliyet
BASINDA GÜVEN

SANAT
Milliyet

modernzamanlar

radio odtü
103.1

sadibey.com

**Uçan Süpürge Kadın
İletişim ve Araştırma
Derneği**

*Flying Broom Women's
Communication and
Research Association*

Kurucu
The Founder
Halime Güner

Yönetim Kurulu
Administrative Board
Selen Doğan
Ezgi Pehlivanlı
Gökşen Görgülü
Orhun Bora Çetin
Sevinç Ünal

Festival Danışmanı
Festival Advisor
Bilge Taş

Festival Koordinatörleri
Festival Coordinators
Özlem Kınal
Tahir Onur Çimen

Festival Çalışma Grubu
Festival Committee
Bilge Taş
Çiçek Coşkun
Esra Gedik
Mete Güner
Müge Atala
Orhun Bora Çetin
Özge Yağmur
Özlem Kınal
Pelin Anılan
Sibel Ofluoğlu
Süleyman Demirel
Tahir Onur Çimen

Film Trafik
Print Traffic
Bilge Taş
Tahir Onur Çimen

Medya ve Yayınlar
Media and Publications
Atlas Arslan
Banu Temiz
Bilge Taş
Didem Ayberkin
Esra Gedik

Müge Atala
Tahir Onur Çimen
Zekican Sarısoy
Zeynep Şebnem Suri

Çevirmenler
Translator
Müge Atala
Tahir Onur Çimen
Şebnem Zeynep Suri

Festival Afişi
Festival Poster
MYRA

Basılı Malzemeler
Printed Materials
Emre Yılmaz,
Tasarımcı Kafası
Reklam Ajansı

Tanıtım Filmleri
Festival Trailers
Burkay Doğan
Ceket Medya
Orhun Bora Çetin

Konuk Ağırlama
Honour
Sibel Ofluoğlu
Tahir Onur Çimen

Finans
Finance
Sibel Ofluoğlu

Ofis Koordinasyon
Office
Sümeyra Çuhadar

Açılış Töreni Yönetmeni
**Director of Opening
Ceremony**
Didem Ayberkin

Açılış Töreni Komitesi
**Opening Ceremony
Committee**
Didem Ayberkin
Selen Doğan
Çiçek Coşkun
Nazlıhan Yenişehirlioğlu
Sibel Ofluoğlu
Gökşen Hamamcioğlu
Elif Ezgi Topaloğlu

Altyazı Ekibi
Subtitles
Ceren Fidan Tüzün
Süleyman Demirel
Recai Rize
Tansu Pınar
Esra Reis
İlhan Yaman

Sosyal Medya
Social Media
Medya Gaga

Etkinlik Afişleri
Posters of the Activities
Senem Özdemir

Festival Mekanları
Festival Places
Kızılırmak Sineması
Goethe Institut Ankara
Çağdaş Sanatlar Merkezi
CERModern

Gönüllüler
Abdullah Sağlam
Arda Ayhan
Arda Gülen
Atabey Özdal
Ayhan Bal
Aysuhan Sepin
Ayşe İlayda Uçok
Başak Kavaklı
Berfin Güzelhan
Burak Atik
Burcu Anıl
Deniz Altıok
Furkan Türkmen
Görkem Baydar
Gözde Göktürk
Gülşah Çalışkan
Gürkan Güzelhan
Hazal Çelik
İpek Akbaş
Koray Özbal
Mehmet Burak Kurnaz
Ozan Can Çetinkaya
Selim Demircan
Senem Özdemir
Sinem Kanat
Tuğay Keş
Veysel Fidan
Yunus Emre Dural

Teşekkürler/Acknowledgements

Asena Günal
Aydın Buğra Güven
Aynur Demircan
Ayşe Rengin Şendir
Ayça Çiftçi
Bircan Silan
Cer Modern
Çiçek Kahraman
Çiğdem Mater
Demhat Aksoy
Derya Alabora
Dilan Bozyel
Dönüşüm Atölye Sahnesi
Ece Alton
Elvan Eker
Emel Çelebi
Emel Öztürk
Eren Berktaş
Esra Özban
Fatin Kanat
Funda Mete
Fusun Demirel
Gamze Özbekler
Gizem Bayıksel
Gönül Dönmez-Collin
Gül Yaşartürk
Gülnur Elçik
Hakan Dünder
Hasan Seyfi
!F İstanbul
İmece Ev İşçileri Sendikası
İşçi Filmleri Festivali
Jehan Barbur
Kraf Co.
Lise Albrechtsen
Melis Danişmend
Mine Söğüt
Murat Saçın
Mustafa Kerem Yüksel
Neslihan Koyuncu
ODTÜ The Company
Onur Tatver
Ozan Akdur
Özlem Sarıyıldız
Pelin Başaran
Pınar Güngör

Selen Sözer
Senem Özdemir
Siyah Bant
Suzi Erşahin
Şebnem Erol
Şenay Gürler
Şirincan Çakıroğlu
Thomas Balkenhol
Veli Başyigit
William Easton
Yeşim Ekin
Yetkin Dikinciler
Zaferhan Yumru
Zeynep Can

Başka bir sevgi...

20. yaşımıza bir kala, nice yıllardan ve yollardan sonra, yine birlikteyiz. 19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne hoş geldiniz.

Bir yıl süren festival hazırlıklarımızın ürünlerini seyircimizle paylaşacağımız bir haftaya birbirinden iyi filmler, ilgiyle takip edilecek etkinlikler sığdırdık. Hayal ettiklerimizin bir bölümünü gerçekleştirebildik. Dört bir yanımızda şiddet kol gezirken ancak bu kadarını yapabiliydik. Kadınlar olarak hep iki katı çaba göstermemiz gereken, yalnızlaştırıldığımız, korkutulduğumuz ve mutsuzluğa sürüklendiğimiz bir dönemde, umudu diri tutarak çalıştık. Toplumsal cinsiyet eşitliği ve hak bakış açısıyla yaşamı tüm yurttaşlar için onurlu bir yolculuk yapabilecek yapmayanlara rağmen çabaladık. Eşitlik bilincinden uzak politikalarla kentlerden atıldığımız, kendimize sadece evlerde yer bulabildiğimiz bir ortamda gökyüzünün yarısı olan biz kadınlar inatla ayakta duruyor, ısrarla üretiyoruz, umutla kendimizi var ediyoruz. Ama sorularımız da kaygılarımız da baki.

Savaşlar, çatışmalar, sınırlar, ablukalar, kadın cinayetleri, trans cinayetleri, taciz, tecavüz, kıyıya vuran küçük bedenler, kayıplar, ağıtlar, yas... Nerdeyse dünyanın bütün sabahlarına şiddetin diliyle uyandırıldığımız bu resimde sevgiye ve barışa nasıl kavuşacağız?

"Sevgi neydi?" Bütün bunlar sevgisizlikten mi? Hiç azalmayan kadın cinayetleri, çocuk istismarı, cinsiyete, ırka, dile ve inanca dayalı her türlü ayrımcılık erkekler kadınları nasıl seveceğini bilmediğinden mi? Mahkemede "Çok seviyordum, öldürdüm" savunmasını meşru kılabilir mi neye benzediğini bilmediğimiz 'sevgi'? Hem severim hem döverim, eti senin kemiği benim diye büyütülürken nasıl öğrenecektik ki sevmeyi?

"Sevgi ise neden şiddet?" 1983 yılında

Yazko'nun haftalık yayını *Somut*'un kadın sayfasında bir kadın böyle soruyor ve şu gerçeğin kapısını aralıyordu: "Kişisel ilişkiler sevginin yanı sıra şiddeti de sürüklüyor." O günlerden sonra da şiddet, kadın gündeminin en zor başlığı olmayı sürdürdü. Kadın eylemlerinde pankartlar en doğru soruları meydanlara taşıyordu: "Dayakla sevgi bir arada olur mu?", "Ölümler biten sevgi olur mu?"

Bu yıl festivalde bu sorulara yanıt arıyoruz.

Öldüren değil, yaşatan sevgi istiyoruz. Kısıtlayan, sindiren, zayıflatan değil, özgürleştiren, güçlendiren sevgi istiyoruz. Anlayan, iyileştiren, güven veren sevgi istiyoruz. Hak ve hukuku yok sayan değil, yaşamı her canlı için var eden sevgi istiyoruz. Bölen, ayrıştıran, kutuplaştıran değil; birleştiren sevgi istiyoruz. Yalnızlaştıran değil; dayanışmayı yükselten sevgi istiyoruz. Tekleştiren değil, çoğaltan sevgi istiyoruz.

Şiddetin, nefretin, düşmanlığın ve iktidar tutkusunun esiri olmuş sevgi mitinin yerine; barışa ve umuda imkan veren "başka bir sevgi" koyuyoruz. Sevginin dilini "bir direnme formu olarak" benimsiyor, "başka bir dünyanın hala mümkün olduğu" inancımızda ısrar ediyoruz.

İyi seyirler!..

Uçan Süpürge

Another love...

One year before our 20th edition, we are together again after all these years and paths. Welcome to 19th Flying Broom International Women's Film Festivals.

We placed movies, one more beautiful than other, and interesting activities into one week that we share our products which are the results of our one year festival preparation. We made some of our dreams real. We could only do this much while violence comes from far and wide. We worked without cease to hope in a period that we should make an effort two times more that we are isolated and that we drag on to unhappiness as women. Our effort is despite of people who do not take an honourable journey for all citizens with a gender mainstreaming and equity perspective while they can. In a world that all of us are discarded from cities which are far away from the conscious of equality and in a world that we can only find a place to ourselves in houses we all women are the half of the sky and we are sedulously resisting, producing and creating ourselves. However, our problems and concerns are permanent.

Wars, battles, borders, blockades, femicides, transgender' murders, abuse, rape, little bodies wash ashore, loss, mourning, bereavement... How are we going to reach love and peace in a world that we wake up almost every single morning with the language of violence?

"What was love?" Is this because of lovelessness? Is non-decremental femicide, child abuse, all kind of discrimination to gender, race, language and belief because men do not know how to love women? 'Love' that we do not know how to describe can legalize "I loved her too much, I killed her"? How are we going to suppose to know how to love while we are raised by hearing I both love and beat, your bones my flesh.

"Why violence if it is love?" In 1983 Yazko's weekly publication *Somut*; a woman's question reveals the reality by asking: "Personal relationship brings violence with love." After these days, violence continues to be the most difficult headline of woman agenda. In women movements' posters were bringing the truest questions to squares: "Does beat and love can be together?", "Does love can end up with death?"

We are seeking answers to these questions in this festival.

We want love that keeps us alive not the love that kills us. We want love that liberates and strengthens us not the love that limits, assimilates, weakens us. We want the love that understands, heals and trustable. We want love that reunites us not the love that divides, separates and polarises us. We want love that appreciates solidarity not the love that isolates. We want love that reunites us not the love that divides us.

Instead of the love myth which is captured by violence, hate, hostility and power ambition; we are offering "another love" which gives chance to peace and hope. We embrace the language of love as a "form of resistance"; we insist on our faith which is "another world is still possible".

Enjoy the show!

Flying Broom

Avrupa Birliği
Türkiye Delegasyonu

AB TÜRKİYE DELEGASYONU EU DELEGATION TO TURKEY

Hansjoerg Haber
AB Türkiye Delegasyonu Başkanı
Head of the EU Delegation to Turkey

Sevgili sinemaseverler,
Avrupa Birliği için Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni bu sene de destekliyor olmak büyük bir onur... Sinema sadece önemli bir kültür alanı değil, aynı zamanda ifade özgürlüğünün kullanılması için de bir araçtır. Kadınlara daha çok hak ve daha güçlü kadınlar gibi oldukça spesifik bir mesajı olduğu için, sıradan bir film festivali değil bu festival. Kadınların eğitimlerini devam ettirme veya tamamlamada, iş hayatında, kaynaklara erişimde, siyasete katılımda ve medyada yansıtışları gibi farklı alanlarda halen eşitsizliklere maruz kaldığı günümüz toplumlarında, kadın hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin ne kadar ilintili konular olduğunu ne kadar vurgulasam azdır. Farklı ülkelerde ve farklı toplumsal kesimlerde, çok farklı biçimlerde kendini gösterse de kadınlar aile içi şiddet, yoksulluk, dışlanma, erken evlilik ve iklim değişikliğinin etkilerinden muzdarip durumdadır. Bu yüzden ki AB, hem Birlik içinde hem de Birlik dışında, kadın hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda küresel düzeyde başı çekmektedir. Sahada yürüttüğü sivil toplumu ve hükümetleri cömertçe destekleyen çalışmaların yanı sıra Birlik, kuvvetli bir mevzuat yapısına, politika ve stratejilere de sahiptir. . AB'nin kadın hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliğine olan desteği, yukarıda belirtilen tüm sinema alanlarında geçerli olup bu destek, kadın hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin bir gerçekliğe dönüştürülebilmesi adına algı ve yaklaşımların değiştirilmesine de yardım etmektedir. AB, onları güçlendirerek, iş bulma imkânlarını ve her seviyede eğitime ulaşım fırsatlarını arttırarak Türkiye'deki yüz binlerce kadının da hayatını değiştirmektedir. Türkiye toplumu, tıpkı bu film festivalinde olduğu gibi, yetenek ve enerjilerini toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve kadın hakları gibi konularda farkındalığı arttırmaya adanmış güçlü kadınlara sahip olduğu için çok şanslı! İnanıyorum ki böylesi girişimler sivil toplumu daha da canlandırıyor. Burada, Avrupa Birliği adına, Birliğe tam üyelik yolunda, hak ve eşitliklerin daha ileri bir düzeye getirilmesi doğrultusunda, desteğimizi sürdürmeyi taahhüt ediyorum. Her yerde, tüm kadınlar için tüm haklar: işte hedefimiz bu!

Dear film-lovers,

It is a great honour for the European Union to support Uçan Süpürge Women's Film Festival this year again. Cinema is not only an important area of culture, but is a means to enjoy freedom of speech and expression. This is not an ordinary film festival, as it has a very specific message: more rights and power to women. I cannot emphasize how pertinent women's rights and gender equality are in today's societies, where there are still fields in which women are suffering inequalities, such as in continuing and completing education, in the labour market, in access to resources, in political participation and last not least in their portrayal in the media. With great variations over countries and sectors of society, women also suffer from domestic violence, poverty, exclusion, early marriage and the effects of climate change, among others. That is why the EU is a global champion of women's rights and gender equality, both within and outside the EU. It has a robust body of legislation, policies, strategies as well as real action on the ground supporting generously civil society and governments. The EU's support to women's rights and gender equality spreads over to all the aforementioned challenges and is helping change perceptions and approaches to make them a reality. The EU in Turkey is also changing the lives of hundreds of thousands of women through empowering them, increasing their chances to find jobs, access education at all levels. Turkish society is so lucky to have strong women like those dedicating their skills and energy to awareness-raising on issues of gender inequality and women's rights, such as this film festival! I believe that initiatives such as these render civil society more vibrant. On behalf of the EU, I commit to continue supporting the advancement of rights and equality in Turkey on the road towards full EU membership. Full rights for all women, everywhere, this is our goal!

Avrupa Birliği
Türkiye Delegasyonu

Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu'nun "9 Mayıs Avrupa Günü" etkinlikleri kapsamında desteklediği 7 film, Kızılırmak Sinemaları ve Alman Kùltür Merkezi'nde sinemaseverlerle buluşacak.

7 film supported by European Union Delegation to Turkey, within the scope of May 9th – Europe Day activities, will be screened at Kızılırmak Movie Theatre and Contemporary Art Centre.

Çarşamba Çocuğu/The Wednesday Child/Szerdai Gyerek, Lili Horvath
Macaristan-Almanya/Hungary-Germany, 2015

Dağ/Mountain/Ha'har, Yaelle Kayam
İsrail-Danimarka/Israel-Denmark, 2015

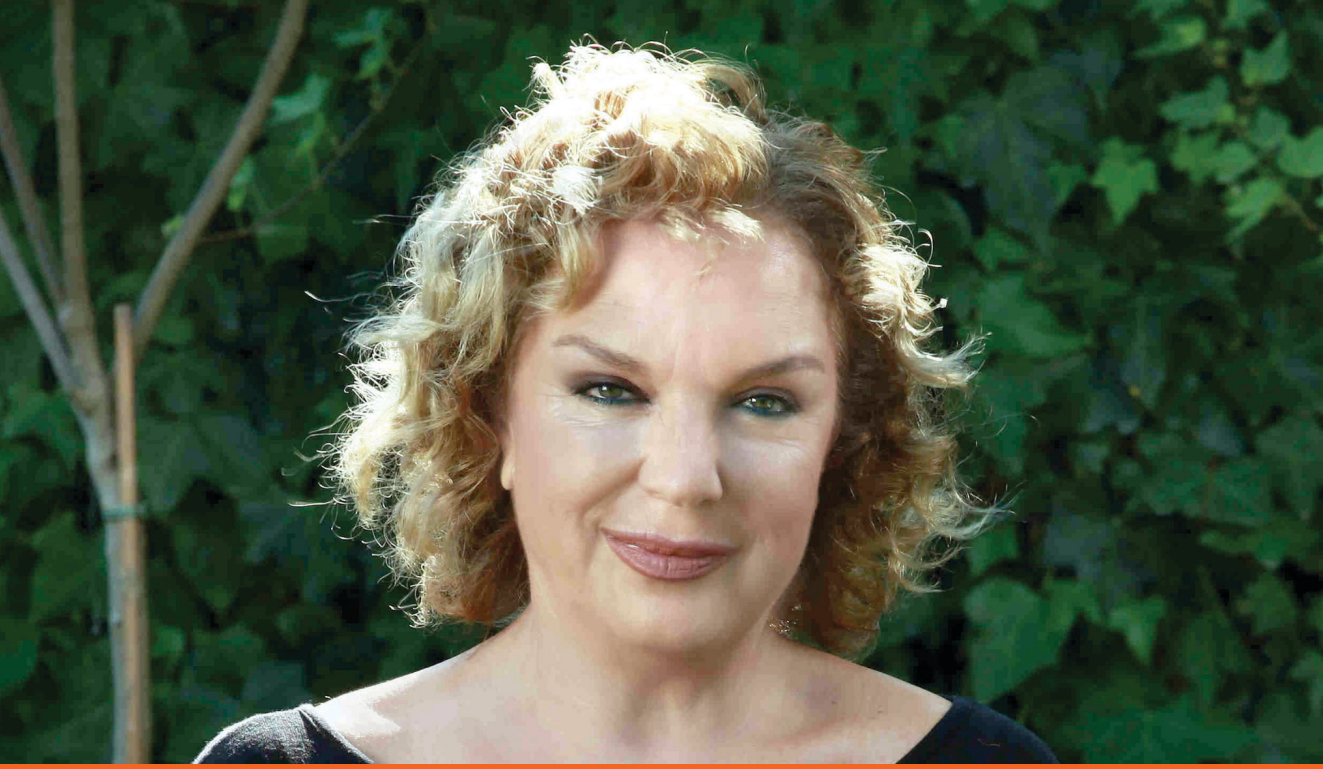
Evrin/Evolution/Évolution, Lucile Hadzihalilovic
Fransa-Belçika-İspanya/France-Belgium-Spain, 2015

Gelecek Günler/Things to Come/L'avenir, Mia Hansen-Love
Fransa-Almanya/France-Germany, 2016

Kuzey Bölgesi/Zona Note, Monika Treut,
Almanya/Germany, 2016

Özel Devrimler: Genç, Kadın ve Mısırlı/Private Revolutions: Young Female and Egyptian,
Alexandra Schneider
Avusturya/Austria, 2014

Yeminli Bakire/Sworn Virgin/Vergine Giurata, Laura Bispuri,
İtalya-İsviçre-Almanya-arnavutluk-Kosova-Fransa/Italy-Switzerland-Germany-Albania-Kosovo-France, 2015

SELDA ALKOR

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD

‘Çiçekçi Kız’ dan ‘Hanımağa’ ya: SELDA ALKOR FROM ‘FLOWER GIRL’ TO ‘IRON LADY’: SELDA ALKOR

Burçak Evren

Bazı filmler vardır, hiç unutulmaz. Bu filmlerin akılda kalmasındaki en önemli öğelerden biri de filmdeki kahramanla, onu canlandıran oyuncunun denk düşmesinden ve izleyenin belleğine yerleştirmesinden gelir. Selda Alkor deyince *Çiçekçi Kız*’ın, *Çiçekçi Kız* deyince de Selda Alkor’un akla gelmesi bu yüzdendir.

Selda Alkor’un *Çiçekçi Kız* filmindeki karakterle örtüşüp belleklerde yer

Some movies always stick in the mind. One of the most important aspect of it in the movie the character should coincide with the artist and also it should settle into spectator’s mind. The reason why we say Flower Girl, Selda Alkor comes to mind and vice versa is that.

Selda Alkor’s Flower Girl film becomes character prototype of the other movies as it is called with the

edinerek onunla anılması, onun diğer filmlerde canlandığı karakter olgusunun da adeta bir prototipi olmuştur. *Çiçekçi Kız*'ın dışına taşan kimi filmlerdeki çizgisini bir yana bırakırsak, o hep; masum, edilgin, sevmekten çok sevilmenin öznesi olmuş, çoğu kez sevgileri, kendi tercihleri doğrultusunda değil de, sevenlerinin yazgisına edilgin bir şekilde eşlik ederek yaşamıştır. Erkek odaklı bir sinemayla, dönemin rengine denk düşen bu karakter yapısının seyirciye hoş gelip Selda Alkor'u daha işin başında kucaklaması da bu yüzden olmuştur. Ama ne gariptir ki aynı seyirci; *Çiçekçi Kız*'ın masum, edilgin, mağdur olan bu genç ve güzel kızını, yıllar sonra bu karakterin tam karşısı olan, buyurgan, anaç, sert ama dürüst olan başat kadınıyla örtüştürüp Hanımağa olarak da tanımlayıp ilgi ve sevgi odağı haline getirmiştir. Bu değişkenliği de Selda Alkor'un oyunculuğundaki, kendini yinelemesinden çok yenilemesinden kaynaklanan yeteneğine ve onca deneyimden elde ettiği ustalığına bağlamak gerek.

Selda Alkor'un sinema serüvenindeki talihsizliği, ya da birilerince sahiplenilmemesi ona hem olumlu hem de olumsuz dönüşler yapmıştır. Olumsuzluğu; çağdaşı çoğu sinema oyuncusunun daha işin başında elde ettikleri kimilerince sahiplenerek yönlendirilmesi olgusundan yoksun oluşunda orta çıkar. Yabancı olduğu bir sektörde deneyimsiz, genç ve de tek başına olması onun için hem olumsuz, hem de bu yalnızlığının getirdiği cesaret duygusuyla olum-

characters which coincide and gain a place in minds. If we put up the fact that Flower Girl who steps out of line in some movies, she always live innocent, passive, become a subject of beloved more than to love, most of the time she accompanies to the lovers' destiny in a passive way more than within her preference's direction. So with men-oriented cinema, with the structure of the character that corresponds to eras color, audience embraces Selda Alkor from the beginning. However, same audience match up this innocent, passive and victim girl of florist with the bossy, nurturing, rough but honest woman which is exactly the opposite by defining her as Iron Lady they placed her in the middle of interest and love. This variability is related with her ability to modernize her acting skills more than her repetition skills and her mastership which comes with all these experiences.

Because of Selda Alkor's misfortune in her cinema adventure thousands of people who embrace her is both positive and negative influences. Negative influence shapes with the deprivation of the aspect which most of the cinema artists have been embraced and guided from the beginning by some people. Being inexperienced, stranger to the industry, young and all alone have negative influences and this loneliness brings courage which also makes it positive. Her success graphic did not guided by someone so she made her way on her own with the cour-

lu etkiler yapmıştır. Selda Alkor'un sinemadaki başarı grafiğini birileri belirleyip yönlendirmemiş, aksine o, yalnız olmanın getirdiği bir cesaretle kendi yolunu kendi bulmuştur.

Selda Alkor'un sinema ortamında kimilerince sahiplenilmemesi; onun biraz sınıfsal konumundan, o döneme göre entelektüel sayılabilecek birikim zenginliğinden ve beğeni düzeyini dışa vurmasının beraberinde getirdiği bilinçli bir yabancılaşma isteğinden kaynaklanmaktadır.

O; çoğu kadın oyuncunun sinemadaki yükseliş sürecini hızlandıracak ve olumlu katkılar oluşturacak aşamalardan geçmemiş, geçmek istememiştir. Örneğin, onun sinemacılık yaşamında magazin sayfalarını süsleyen yapay aşklar, bu tür basının gereksinim duyabileceği haber niteliğindeki olaylar, kamuoyunun ilgi odağı olacak kırılgan ve de acılı öyküler, cinsellik ve skandallar, onun sınıfsal konumunun ve yaşam tarzının belirttiği üslubunun hep dışında kalmıştır.

Türk sinemasındaki yıldızlar hem birbirlerine çok benzerler hem de birbirlerinden çok ayrılırlar. Benzerlikleri; sinemamızın neredeyse resmi türü olan melodramların konu-tema yakınlığından, ayrılıkları ise bu benzer konuların kahramanlarına, fizikleri, yorumları ve de yetenekleriyle katkılarından gelir. Çünkü oynadıkları filmlerdeki yoksulluk ve zenginlik onların bizlere inandırdığı kadardır. Kimi oyunculara kırsal kesim kadınlığıyla varlıklı olmanın

age that came with loneliness.

The reason why Selda Alkor is not embraced by some people is based on her social class, her fund of knowledge which can be counted as intellectual for her time and conscious alienation will comes with the applause level.

She did not pass the period that help other actress to speed up and contribute to their rise process, on the contrary she did not want to do that. For example, her fund of knowledge and life style always stayed out of the magazine pages with artificial loves and these kind of interesting news, painful stories that might attract public opinion, sexuality and scandals.

Film stars in cinema of Turkey resemble to each other and also they do not. Their resemblances come from the topic-theme intimacy of our cinema's almost official type melodrama and their contrasts come from the contribution to the characters, their physical appearance and comments on these topics. Because poverty and wealth is all what they want us to believe. Being a rural woman and wealth which comes with richness cannot match with some artists; it remains provisory and does not coincide with that physic and face. Yet, some find their places and influence us. Selma Alkor is one of the artists who has been influencing us with the characters she plays in Turkish cinema.

getirdiği zenginlik sırtır, eğreti kalıp o beden ve yüzlü örtüşmez, kimilerinde ise yerini bulup bizleri inandırıp etkiler. Selda Alkor'u da Türk sinemasının bizleri etkileyen ve hala da dizilerdeki karakter yorumlamalarıyla etkilemeye devam eden oyuncularından biridir.

Selda Alkor; fark edilen, ışıltılı fiziğiyle, halk arasında artist gibi denilen bir dönemde sinemaya giren bir oyuncu olmuştur. Sinemaya çok iyi başlayan, daha ikinci yılında starlardan daha fazla, rekor denebilecek sayıda filmde oynama olanağını bulan Alkor, ne var ki, bu başarısına karşın bu alandan, gerek özel yaşamındaki değişiklikler ve gerekse sinemadaki kriz nedeniyle erken ayrılmak zorunda kalmıştır. Alkor'un sinemada geçirdiği süreyle çevirdiği film sayısı arandaki oransal farklılık, onun bu alandaki yükselişinin tek göstergesidir.

Selda Alkor has always been a noticeable artist with her sparkling physic and she was called "like a star" in those days. She started her cinema life magnificently and she found the opportunity to play a lot of movies which can be counted as record as she played more than any other star in her second year but despite her success, because of the change of her private life and crises in cinema she had to separate early. The only indicator of her rise in this field is proportional differences between her duration in cinema and her movies.

BİNGÖL ELMAS

BİLGE OLGAC BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAC ACHIEVEMENT AWARD

“Göz Vicdandır” Diyen Bir Yönetmen: Bingöl Elmas
A Director, Saying “Eye is Conscience”: Bingöl Elmas

Asuman Susam

Uçmayı becermek, gökyüzüne yükselme gayreti içinde olmak hem maharet hem erdem. Süpürgesini uçmak için kullananlara ne mutlu. Göğe yükselme çabası; alkış ve başarıyı imlemekten çok, oluşturmaya, deneyi, açıklığı, akışı, serüveni içeriyor. Bingöl Elmas bunu çoktan fark etmişlerden. Hayatı bir sine-göz olarak deneyimliyor o. Baktığıyla değişirken bakmaya zorlayarak değişmem diyeni de değiş-

To be able to fly and to show the effort to reach the sky is both a gift and a virtue. A blessing to the ones who use their brooms to fly! That effort to reach the sky is about to keep becoming, to experience, the openness, the flow and the adventure rather than referring to applause and success. Bingöl Elmas is one of those who is aware of that. She experiences as a cinematic eye. One of those who forces us to change

tirmeye çabalayanlardan. Modern zamanların hikaye anlatıcılarından.

Sinema, ama en çok da belgesel sinema, hakikati görüntüler, imajlar selinde aramaya çalışıyor. Çağ değiştikçe işi de zorlaşıyor sinemacının. Hiç kesilmeyen uğultu, nesnelerin itiş kakışı, eylemler ve eylemsizlikler arasında gözü vicdan olmaya çağıran bir alan belgesel sinema. Hegemonik tekkesliliğin içinde eşik altı seslere kulak vermek, büyük ve büyülü imajlarla perdeleyen gözlere kıyıda kalmış görünmeyenleri göstermek onun işi. Türkiye’de hem kadın olmak hem de sinemacı olmakla iki ateşten gömleği üst üste giymişlerden biri olmuş Bingöl Elmas. İyi ki de olmuş. Onun sineması diyebileceğimiz bir verim dünyasından söz edebiliyoruz Bingöl için artık. Meraklısı onu elbette daha ilk filmleri *Ağustos Karıncası* ile, *Transasya* ile biliyorlardı. Ama geniş kitlelere hem ulusal hem uluslararası ödüllerle ulaşan belgeseli, *Pippa’ya Mektubum* oldu. Ardından gelen *Evcilik* ve şimdi de *Komşu Komşu! Huuu!*

Belgesellerinin nesnesi değişse de Bingöl Elmas yola çıktığından bu yana etik ve estetik ilkelerine sahip çıkarak filmlerini yapmaya gayret edenlerden. Kimi zaman madun kimi zaman mağdurun işitilmeyen sesi olmak değil işitilmeyen sesini bulmak için hayatla ilişkileniyor. Kıyıda kalan adına konuşmak değil kıyıda-kilerle hemhal olarak onlarla birlikte konuşmanın yollarını arıyor. Salt seyreden bir göz olmayı reddediyor.

what asserts that it is unchangeable, while she is changing herself with the things she is looking at.

Cinema, especially documentary, tries to view the truth in the flux of images. As the era changes, auteur’s job is getting harder as well. Documentary is an area who calls the eye to be conscience in between the never-ending howling, scuffle of the objects, deeds and inertia. To hear what is left aside in the hegemonic unison, to show what is unseen near the big and magical images is documentary’s task.

*Bingöl Elmas is in bed of nails twice in Turkey; both being a woman and a cinematographer. I am glad she is both. Now we can talk about a yield world that it is hers for Bingöl Elmas. The veterans, for sure, knew her first movies *Ant of August* and *Trans Asia*. But the work who had reached out to the audience in the widest sense was *My Letter to Pippa*. And then came *Playing House* and lastly *Neighbour Neighbour! Huuu!**

Although the subjects vary, Elmas was careful with her ethical and aesthetical principles from the very beginning. She relates herself to life not to become the voice of the subordinated and the victim, but rather to find that voice. She is not trying to talk on behalf of the ones on the shore; she is in search of finding a way to talk together with them. She refuses to be a merely watching eye. Through her subjects, she aims to establish a zone with the

Ele aldığı konularla gündelik hayat politikalarının nasıl üretildiği ya da nasıl manipüle edildiğine dair gösterenlerle tartışma alanını kurmak istiyor. Hiçbir sinemacı hiçbir sanatçı nesnellikle hareket etmez. Her özne kendi durduğu yerin bakışı, açısı ve buradan gördükleriyle edindiği bir dünya fikri üzerinden verimlerini ortaya çıkarır. Bingöl Elmas durduğu yer itibari ile eşitsiz ilişkiler üreten sistemin dünya dışına atmak istediği insanlarla ve onların hikayeleriyle film evrenini kuruyor. O da “Bizim asıl yapmamız gereken, hikayemizin dünyaca bilinmesi ve anlaşılmasını sağlamak” diyen Edward Said gibi düşünüp eyleyenlerden. Sosyal olgulara, sorunlara eğilirken yargılayıcı bir göz olmaktan uzak, hayatın katmanlı kayaç sertliğinin ve aynı zamanda zenginliğinin farkında olarak hareket ediyor onun gözü. O bakarken kaşı kalkmıyor, müstehzi bir ben bilirimcilikle nesnesine, konusuna yaklaşıyor. Bize ders vermiyor. Hayatla aramızı bulmaya çalışıyor. Hayata bazen ısındırıyor, bazen cehennemi sıcağından kaçmak gerektiğini, elbirliğiyle bir uyanış ritüeli yaşamak gerektiğini hatırlatıyor. Bunları yaparken her belgesel filmin bir yol-yolculuk hikayesi olduğunu bilerek kendisini ne konusundan ne de süreçten yalıtarak hareket ediyor. Aktif bir göz olarak belki de değişenin ilk kendisi olacağı kabulüyle meselesine yaklaşıyor.

Bingöl Elmas gibi gözün vicdanından haberdar bir belgeselcinin bize anlatacak ve gösterecek çok hikayesinin olacağı kesin. Gözün

people who reveal how everyday politics are being produced and manipulated. Neither any filmmaker nor any artist takes an objective attitude. Every individual creates a work from his/her own standpoint, perspective and what s/he sees from this point. Bingöl Elmas build a cinematic world with the people who are thrown away due to the system of unequal relations and with their stories. She is just like Edward Said who says “What we should really do is to make sure our stories are known and understood by the whole world.” While dealing with social phenomena and problems, her eyes act in a way far from being judgmental, considering the toughness of the multi-layer life and the richness of the same structure. When she looks, she doesn’t frown; not approaching to the object with as a sarcastic wiseacre. Not lecturing us. Her effort is to reconcile us with life. Sometimes warms us to life; other times warn us to run way from the fire and brimstone and remind us the need for an awakening ritual hand in hand. She is doing all these, being aware of the fact that every movie has its own journey, not isolating it neither from the subject nor from the process. As an active eye, she knows it might be her one who changes the first.

It is certain that a documentarist familiar with conscience of the eye like Bingöl Elmas has a lot to tell and show us. As long as we keep the eyes and conscience open, the relation between the life and images will be present growingly. Elmas is

ve zihnin açıklığı sürdüğü sürece hayatla arasında imajlarla kurduğu bu ilişki zenginleşerek devam edecektir. Serinkanlı ve sakin bir göz Elmas. Kendine özgü dilini söz kurgusuyla desteklediği görüntüleriyle, ironiyi de yanına alarak oluşturmuş. Sağlam kadrajlardaki estetik çaba kurgunun sağlamlığıyla birleşince ondaki sinema dilini kendiliğinden açığa çıkarmış. Bu dil bize kendi hikayelerimizden kaçmamayı ve korkmamayı salık veren bir dil. Ona yakınlaşmak insanın bir adım daha kendine yaklaşması demek.

Bilge Olgaç gibi dar zamanların Türkiye'sinde gövermiş bir ağacın gölgesinin, dallarının arasında olmak bugün sinema adına, sinemanın kadınları adına ne çok şey söylüyor! Sinemaya meyletmiş her kadının hayatında Olgaç'tan bir dokunuş bir esinti kalmıştır mutlaka. Bu ödülle Bingöl Elmas da gür dallardan biri olarak kadın sinemacıların ağacını büyütenlerin arasında artık. Çok yaşasın sinema ve sinemanın kadınları!

a calm and quiet eye. Her authentic style combined with language is created with the help of irony. Her cinematic language has emerged by itself as the delicate frames meet the intention of aesthetical editing. This language is one that recommends us not to run away, not to be scared. To get closer to that is to get closer to one's self.

It reveals a lot to be in the shades and the arms of a tree like Bilge Olgaç once turned green in Turkey's hard times for today's cinema and for this cinema's women. Every woman intending to cinema has a touch and effect of Bilge Olgaç. With the prize she is taking, Bingöl Elmas is one who helps to grow the tree of female filmmakers as one of the most powerful arms of it. Long live to cinema and its women.

MERYEM YAVUZ

BİLGE OLGAC BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAC ACHIEVEMENT AWARD

Loş Balkonun Ardında: Meryem Yavuz *Behind The Gloomy Balcony*

Ahu Öztürk

Felsefe okuduktan sonra, sinemacı olmaya karar verip MKM'nin sinema biriminde çalışmaya başlıyorum. Bol bol okuyup film izleyip eleştiri yaptığımız bir zaman geçiyor ve ben ilk defa bir filmin hazırlık sürecine şahit oluyorum. Derken set başlayacak ve yalvar yakar sete giriyorum. Ne iş yapabilirim bilmiyoruz ama "hadi boom çubuğunu tut" diyorlar. Çok mutlu oluyorum. Sesle ilgili bir şeyler öğrenip sete giriyorum. Setin

After studying philosophy, I started to work MKM's cinema department. Reading a lot, watching movies and talking about them, time was passing by and for the first time, I was witnessing a film's pre-production phase. Meanwhile, the shootings were about to start and I got into film set. We didn't know what I could do; then they said to me "hold that boom stick". Utterly exiting! I got to learn some stuff about sound. There

ilk günü başlıyor. Bir sürü insan var sette ama benim bir grup dikkatimi çekiyor. Kameranın başındalar, güneş gözlükleri var, hepsinde bir sürü cebi olan ama tüm ceplerden bir takım aletlerin sarktığı şortlar ve havalı ayakkabıları olan bir grup insan. Çok az insanla iletişim kuruyorlar ve genelde cümlelerine “abi” diye başlıyorlar. Görüntü grubu bunlar.

Setin bir kenarında duruyorum, mahallenin delisi sete girmeye çalışıyor onu tutuyorum, kayıt sırasında çok heyecanlanıyorum, arada mikrofonun kafasındaki peluşu mincıkliyorum ve derken bir ara görüntü grubu kameranın başından ayrılıyor, üçü birlikte yürüyor, sanki slovmotion-geçiyorlar gözümün önünden öyle mağrur öyle havalılar. Ceplerindeki şeylerden ritmik sesler çıkıyor, onlar yürürken içimden “onlar ki... dünyanın...” la başlayan dizeler de geçiyor.

Çok uykusuz ve çok yorucu bir zamanla birlikte set bitiyor. “Deli işi bu diyorum akıllı insanın sinemada işi olmaz, kendimi de akıllı adedip tövbe ki bir daha da sinemayla işim olmaz” deyip kendimce vazgeçiyorum. Kararımı sevgili Semir Hocama söylüyorum. “Kanına girer insanın sinema, öyle namussuzdur” diyor. “Yok, hocam, benim kanıma girmedir vallaha” diyorum. Gülerek “görürsün” diyor. Çok kısa bir zaman sonra koşarak başka bir film projesinde başka bir pozisyonla çalışıyorum ama görüntü grubu sette *slow motion*’lu yürüyüşlerini biraz daha hızlandırıyorlar sanki ya da

were plenty of people in the set; but a group was attracting me. Just behind the camera; a bunch of people wearing sunglasses and cool shoes alongside their shorts with various things swinging through the numerous pockets. Interact with only a few people, their sentences generally started with “brother”. These were the photography department.

I was sitting in a corner in the set; keeping the village idiot out if he would try to get in. Sometimes getting very excited that holding the sponge on the microphone, and all of a sudden they left the camera. Three of them was walking together, so haughty and cool like they were acting in slow motion. Things in their pockets making a rhythm; as they walk, I was reminding the verses of a poem.

Set was off at the end of sleepless and exhausting times. I gave up by thinking “I am telling you, this job is mad. No one insane would work in this business. Considering myself sane, I would do nothing about cinema again.” I let my instructor Semir know my decision. “Cinema is a bastard that seduces you” she said. I replied, “No professor, it couldn’t seduce me”. By laughing “Soon, you’ll see!” After a very short while, I found another job with a different position in another set; but it seems like the photography department is faster now with their steps. So, I was getting used to their eccentricity.

And then I met with Meryem for Dust

ben alışıyorum onların ayrıksılığına zamanla.

Derken *Toz Bezi* için Meryem’le tanışıyoruz. Oturuyoruz karşılıklı. Masmavi gözleriyle pırıl pırıl bakıyor. Yumuşacık bir sesi var. “Şöyle görüntüler var kafamda” diyorum onları daha görünür kılacak şekilde eklemeler yapıyor. “Balkon sahneleri özel olmalı” diyorum “evet diyor benim de annem herkes uyuduğunda evde mutfak ışığını açar, balkonu açmazdı. Mutfaktan balkona bir ışık süzülürdü ve günün yorgunluğunu o loşlukta sigara içerek atardı sanki. Bu atmosferi sağlamak için şöyle bir ışık, şöyle bir lens...” deyip cümlelerine devam ediyor. Meryem’in dilinde sahnenin hissine sadece aracı oluyor teknik tüm meseleler. Bu ona has, çünkü o sinemayla bağını tam da buradan kuruyor, tekniği bilmenin iktidarına dönüştürmeden yapıyor görüntü yönetimini. Çünkü hikayedir derdi aslında, her hikayede kendi payını bulur ve hisseder. O hikaye için bir dil arar ve kurmak için çok uğraşır. O yüzden, onun çektiği görüntüyle filmin hissi asla ayrı şeyler söylemez. Filmin tüm bileşenlerini o hisse ulaşmak için görüntüyle buluşturur. Aslında bir tür terzi terbiyesidir onunki, filmdeki dinamikler arasında dikiş atmak mahareti yani. Ses de sanat da görüntü de oyunculuk da birbiriyle yamalanmış gibi değil birbirine kaynamış olur. Aradığı şeyi tüm ekiple yoldaşlık ederek kurar Meryem. Bunu sonradan öğreniyorum. Çünkü setin ilk günü başlıyor ve son gününe kadar tüm ekibe “tatlım” la başlayarak söylüyor yapı-

Cloud. She is looking at me with her bright, blue eyes. We sit across. Such a naive voice. As I say “there are such images in my mind”, she make additions to make them more apparent. I say “the scenes in the balcony should be special”. “Yes, my mum always turn the kitchen lights on once everyone else is asleep but keep the balcony door shut. There would be a light filtrating from kitchen to the balcony and she would light a smoke to relieve the tiresome of the day. We should use this kind of light and that kind of lance to create an atmosphere like that” and she keeps talking. In Meryem’s language, all the technical stuff is just a means to express the feeling of the scene. That’s something special to her; because she is pitching her relation to cinema from this very point; she directs the photography without falling into the puissance of knowing the techniques. She minds the stories; she can find a part of herself in each case and feel that She looks for a language for that specific story and spends lots of effort to come up with it. That’s the reason that her movies, the feeling and the images don’t tell different things. She unites all the elements of the film to reach that feeling. Actually, hers is a kind of tailor’s nurture; like the dexterity of stitch up the dynamics of the film. Sound, art, image and acting is cohered rather than a patchwork structure. Meryem build up what she is looking for by becoming a comrade with her crew. I learned that later on. Because, from the first day of set, each and every of Meryem’s sen-

ması gerekenleri. Ve onunla birlikte tüm görüntü grubu “olağan şüpheli-ler” havasından çıkıyor ve herkesin herkese dönüştüğü, birbirlerinin sınırlarına kendinden bir şeyler kattığı bir hemhaliğe dönüşüyor tüm ekip. Gürültüsüz patırtısız güvenli bir set bitiyor. Filmin kalan tüm sürecinde de Meryem asla yalnız bırakmıyor filmi. Sen filmi terk etmek isterken bile Meryem hatırlatıyor sana.

Meryem, Hocanın bahsettiği kanına sinema sızmışlardan, deli bir taraftan, hayata sinemayla katlananlardan ve sinemaya başladıktan sonra da sinemayla derdi değişmemiş olanlardan. Bu yüzden tam bir sinema emekçisidir Meryem, görüntü yönetmeni oluşu sinemanın uzağına ve ticaretinin yakınına taşımaz onu. Ödüyü kopar bundan. Bunu en iyi kısa filmciler bilir. Bilirler Meryem’in kısa film, uzun filmin müsveddesi olmasının diyesidir tüm çabası. Filmlerini henüz hayal ederken, çekincesizce Meryem’e ulaşmaları da onun yüreğinin bu beyazındandır.

Şimdi onun için bu yazıyı yazmam istendiğinde minnetimi tekrar etme şansı buldum ona. Bilge Olgaç kadar değerli bir sinemacının ödülünü alıyor olması göğsümü kabarttı. Onur duyduğum onunla tanışıklığım ve yoldaşlığımız adına. O masma- vi gözlerinden öperim Meryem’im... Nice filmlerin olsun...

tences to direct the rest of the crew starts with “sweetheart”. So, the photography department falls out of “potential suspects” category, rather becoming unification that one turns into the other and change each other’s boundaries. The set ends calmly, without any problem. Meryem never left me alone at the rest of the process. Even when you try to leave the movie, she wouldn’t let you.

Meryem is one of those that the professor was talking about; who survive through cinema madly and one that her issue with it hasn’t changed after starting the business. That is why she is such a laborer; being a cinematographer doesn’t keep her away from cinema or make her any commercial. She get scared to death by thinking these. Short film directors know this the best. They know all Meryem’ effort is to save the short film from being just a draught of a feature. It is because her heart’s purity, they contact her without hesitating, while dreaming about their movies.

Now, as I’ve been asked to write this piece, I found the chance to thank her. I am touched that she is taking an award in the name of a very precious filmmaker like Bilge Olgaç. I am honored on behalf of our relationship and fellowship. Kisses from your blue eyes, My Meryem... Let be lots of films of yours...

TÜLAY BURSA

BİLGE OLGAC BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAC ACHIEVEMENT AWARD

Sinemayı ‘Konuşan’ Kadın: Tülay Bursa *Woman Who “Talks” Cinema: Tülay Bursa*

Seslendirme sanatçısı, tiyatro ve sinema oyuncusu Tülay Bursa 1959’da doğdu. Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümünü bitirdi. “Bahar Noktası”, “Cimri”, “Kurban” gibi tiyatro oyunları ve müzikallerin yanı sıra sinema filmleri ve televizyon dizilerinde de rol aldı. Seslendirmeye TRT’de yayınlanan Tekerlekler dizisiyle başladı. Meslek yaşamı boyunca, kendi deyişyle “sinemada konuşmadığı kadın oyuncu kalma-

Tülay Bursa who is a voice actor, actress both in theatre and cinema was born in 1959. She graduated from Ankara State Conservatory from the department of Theatre. Alongside theatre plays and musicals such as Bahar Noktası, Cimri and Kurban, she also played cinema movies and television series. She started her voice actor career with Tekerlekler which was featured at TRT. During her professional life,

dı". Catherine Deneuve'den Grace Kelly'ye, Audrey Hepburn'den Emma Thompson'a, Greta Garbo'ya kadar beyazperdede sayısız yıldız sesini verdi. Tülay Bursa'nın en tanınmış seslendirmesi, 1985-90 yılları arasında yayınlanan Mavi Ay (Moonlighting) dizisinde Cybill Shepherd'ın canlandığı Maddy Hayes karakteriydi. Tek kanallı televizyon yıllarında ekranın en sevilen dizilerinden Mavi Ay'ın başrollerini Alev Sezer'le birlikte seslendirerek efsane oldular. Tülay Bursa, Ay Işığında Şamata adlı oyundaki rolüyle Sanat Kurumu Övgüye Değer Kadın Oyuncu, Sevgili Palyaço ve Beğendiğiniz Gibi oyunlarındaki rolleriyle de Sanat Kurumu Yılın Kadın Oyuncusu ödülleri almıştı. 19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, sanatçıya Bilge Olgaç Başarı Ödülü veriyor.

with her own words, "there is no actress that she hasn't talked to". She gave her voice from Catherine Deneuve to Grace Kelly, from Audrey Hepburn to Emma Thompson and to Greta Garbo in the silver screen. The most known voiceover of her is Maddy Hayes character played by Cybill Shepherd in Moonlighting between the years 1985-90. They have become legends with Alev Sezer by dubbing leading roles of Moonlighting in single channelled times. With the role that she plays in Ay Işığında Şamata, Tülay Bursa won "Best Actress Prize" and with the roles that she played in Sevgili Palyaço and Beğendiğiniz Gibi she won "Best Actress Prize". 19th Flying Broom International Women's Film Festival is giving her "Bilge Olgaç Success Awards".

Sesi Anlamlı Kılan Oyuncu *One That Makes Voice Meaningful*

Nur Sürer

Eğer birlikte çalışmasaydık bu kadar güzel kalpli bir kadının dostluğundan yoksun kalacaktım. Tülay'la tanışmamıza fırsat yaratan Tomris Giritlioğlu'na sonsuz teşekkür ederim. Yerli ve yabancı sayısız filmlerde oyuncuların performanslarına o güzelim sesiyle eşlik eden Tülay sesini beğenen değil, sesi anlamlı kılan bir oyuncudur. Güzel arkadaşım seni kutluyor ve sevgiyle kucaklıyorum...

If we wouldn't have worked together, I was going to be deprived of a woman's friendship with a very warm heart. I should thank to Tomris Giritlioğlu who created the opportunity of introducing us to each other. Accompanying to an immense amount of actress' performance with her lovely voice, Tülay is not one that loves her own voice, but one that makes it meaningful. My congratulations and hugs with love...

LİSA ÇALAN

TEMA ÖDÜLÜ
SPECIAL AWARD

Lisa Çalan'ın Kısa Yaşam Öyküsü *A Short History of Lisa Çalan*

Fatma Gündoğdu

Bir mahalle düşünün şehrin dokusundan uzak; adına köy denebilecek kadar kırsalın kültürünü, geleneğini tüm artı ve eksileriyle yaşayan... Kırsalın bağrında adına felsefik hiçbir kavram yerleştirmeden varoluşsal savaşını en sancılı, en zor şartlarda vermiş ve veren bir kadın düşünün... Durup Lisa'nın yaşam hikayesine baktığımızda; feminist, varoluşçu, direngen bir Kürt kadını nitelermelerinin içini en güzel

Think about a neighbourhood, far away from the city's atmosphere; so far away that it could be called simply a village as containing all the culture, traditions, sociability with all ups and downs of it... Think of a woman, who has been struggling for her existence without conceptualizing her situation with any philosophical term through the most painful and most difficult conditions in the rural... When we pose and look her

dolduran bir birey olduğunu görebiliriz.

Papatyaları toplayarak geçirdiği çocukluk baharlarında, kendine ait bir bahçe bulamasa da kendini tanıyabileceği, yaşayabileceği bir gençlik inşası için eril zihniyete başkaldırmış ve erkek kültüründe kendine ait olanı bulmak adına inatla kendini mutlu hissedeceği bir yol, sonra da kendini yaşayabileceği bir alan bulmuş.

Lisa kadınsal bir hastalığın ertelemiş olduğu öğrenim hayatını açık öğretim okullarında tamamlamış. Sonrasında evde topladığı filmleri izleyerek ve bulduğu kitapları okuyarak geçirdiği birkaç yılın ardından Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi bünyesindeki Aram Tigran Konservatuvarı'nda sinema eğitimi görmüş. Tabii kadınlar için mesleğin cinsiyetçi yargılara en çok uyan öğretmenlik, hemşirelik vb. alanlarla sınırlı tutulduğu bir toplumda sinemayla ilgilenmek bir kadın için kolay değil. Sinemanın 'iş' olarak seçilmesi en sert eleştirilerle karşılaşılıyor ve en işe yaramaz meslek olarak görülüyor. Lisa'nın bütün maddi manevi güçlükler karşısında bedeller ödeyerek sinema sektörüne girmesi ve bu alanda yaptığı tüm girişimler onun için anlamlı ve belki de herkes için olamayacak kadar değerli.

Lisa, toplumsal cinsiyet rollerinin kadın üzerindeki tahakkümünü erken yaşlarda sorgulamaya başlamış biri. Geleneksel ve modern motifleri uzlaştırdığı düşün dünyasında di-

story, we can see that she is one of the most successful who has been qualify the features such as feminist, existentialist, resistant Kurdish female.

Although she couldn't find a garden for herself in the early years of her childhood when she was picking up daisies; she first found a way that she could be happy with her stubbornness and rebellious manner to create a space in the androcentric understanding and culture. And then she found a space to live. Lisa finished her education interrupted by genealogical diseases with open learning programs. After watching lots of movies and reading at home, she joined to the cinema program in Diyarbakır Municipality's Aram Tigran Conservatory. No doubt that her choice of cinema was faced with harsh criticism due to the entire sexist and conventional approaches that limits women's job with being teacher or nurse; you could guess how hard to keep working on one of the most unnecessary profession as cinema. All the prices she paid for the difficulties she was objected to and all the attempts she made was meaningful, and precious even though they are not for the most of the rest.

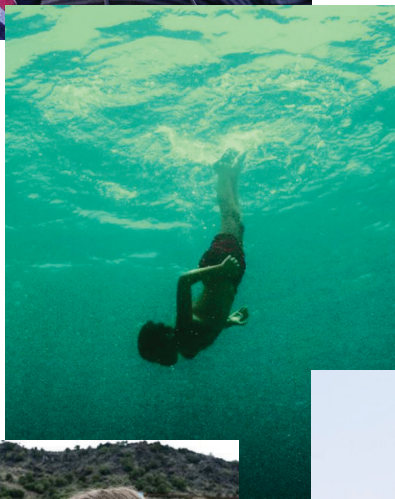
We come across with Lisa as an example of woman who shows how to employ the practice of resistance to exist in her own imaginative world where she compromise the traditional and modern thoughts in her questioning the gender roles' dom-

rengenliğiyle kendini var eden bir kadın. Her bir araya geldiğimizde tartıştığımız yaşamın anlamına dair soruları ben felsefi literatürle cevaplamaya çalışırken o kendi yaşam pratiğinde cevap bulmayı ve ilişkileri keşfetmeyi severdi. Bunun sevinci ve sancısını yaşardı. Onu yakından tanıyan herkes onu mücadeleci ve kendini oluşturmaya nasıl da istekli biri olduğunu iyi bilir. Mahalle çocuklarının “Büyüyünce Lisa abla gibi olmak istiyoruz” demeleri bu yüzdendir.

Diyarbakır sokaklarında saatlerce yürüyerek gördüğü her bir sokak hayvanını severdi. Şimdi o günlerle dair büyük bir özlem var içinde. Cinsiyet ve kimlik mücadelesinin en uç halini yaşadığı patlama sonrası uzuv kaybı ona farklı bir mücadele alanı açarak işini zorlaştırsa da onu eksiltmiyor. Lisa’nın tüm direngenliğiyle Kürt kimliğini süsleyen Kürt sineması nezdinde Türkiye sinemasında en güzel yerini bulacağına inanıyorum.

ination over woman at a very early age. While I was trying to answer the question of the meaning of life which we discuss every time we get together with philosophical literature, her approach was to seek an answer within her practice of life. Everyone who knows her is aware what a crusader she is and how hard she tries to become herself. Maybe it is quite explanatory that the children in the neighbourhood say they want to become like Lisa.

After her loss of limb during the explosion in Diyarbakır which is the most extreme situation of her struggle in gender and identity, she live in the days she misses the times that she walks in the streets and caring the street animals. Nowadays, although everything she misses become a new struggle fields for her and makes her life harder, that is not take anything away from her. I believe that, with her Kurdish identity, she will find the most beautiful place in the name of Kurdish cinema within cinema of Turkey.

ULUSLARARASI SİNEMA YAZARLARI FEDERASYONU JÜRİSİ
JURY MEMBERS, FEDERATION OF INTERNATIONAL FILM CRITICS
(FIPRESCI)

FIPRESCI Yönetim Kurulu her yıl, biri Türkiye’den olmak koşuluyla üç ülkeden üç sinema yazarını Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali’nde görevlendiriyor. Jüri üyeleri hafta boyunca festivalin Her Biri Ayrı Renk başlıklı bölümünde gösterilen filmleri izleyip değerlendiriyor ve içlerinden birine FIPRESCI Ödülü veriyor. Uçan Süpürge, festivalin kapanış töreninde açıklanan ve sahibine sunulan bu ödülün verildiği dünyadaki tek kadın festivali olma özelliği taşıyor.

Every year, administrative body of FIPRESCI is nominating three screen writers from three countries - one of them should be from Turkey - for Flying Broom International Women’s Film Festival. Jury members watch and evaluate the films in the category of Each Has A Different Color and award one of them with FIPRESCI Prize. Flying Broom has a particular uniqueness of being the only women’s film festival which gives a FIPRESCI Prize.

Janka Barkóczi

Macar eleştirmen ve film tarihçisi. Ulusal ve uluslararası çeşitli dergiler için düzenli yazılar yazıyor ve Budapeşte Metropolitan Üniversitesi Medya Sanatları Enstitüsü'nde doçent olarak ders veriyor. Özellikle Avrupa ve Orta Doğu Sineması, görsel propaganda teknikleri ve sinemada tarih temsilleri üzerine yoğunlaşmaktadır.

Hungarian film critic and film historian. She writes regularly for various Hungarian and foreign periodicals and works as an associate of the Institute of Media Arts of Budapest Metropolitan University. She is especially interested in European and Middle Eastern cinema, techniques of visual propaganda and the representation of history in film.

Salome Kikaleishvili

Salome Kikaleishvili, eleştirmen, gazeteci ve editör. 2003'te günlük gazete "24 Hours"da çalıştı. 2005'ten beri aylık dergi "Tskheli Shokoladi" için gazetecilik ve web editörlüğü görevlerini yürütüyor. 2005'te "Cinema" adlı, uluslararası film festivallerini inceleyen derginin genel yayın yönetmeni oldu. Sonrasında haftalık haber gazetesi "Tabula"da kültür-sanat editörlüğü yaptı. 2015'te National Geographic Gürcistan'ın

internet editörü ve "Adami Doğu Avrupa'daki Kültür Çeşitliliği Medya Ödülü" yarışmasının koordinatörlüğünü yaptı. Tiflis'teki TV ve Radyo Devlet Enstitüsü ve Tiflis Güzel Sanatlar Devlet Akademisi'nde sinema tarihi üzerine dersler verdi. Çeşitli film festivallerinde FIPRESCI jüri üyeliği yapmıştır.

Salome Kikaleishvili is a film critic, journalist and editor. In 2003 she worked at the daily newspaper "24 Hours". Since 2005, she is a journalist and web editor in a monthly glossy magazine "Tskheli Shokoladi". In 2005 she became executive editor of the "Cinema" magazine, reviewing international film festivals. Later, she was culture editor at the "Tabula" weekly news magazine. In 2015 was web editor at the "National Geographic Georgia" magazine and competition coordinator at the "Adami Media Prize for Culture Diversity in Eastern Europe". She has delivered a course on Cinema History at the Tbilisi State Institute of TV and Radio and at the Tbilisi State Academy of Fine Arts. She has been FIPRESCI jury member at various film festivals.

Seray Genç

Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nden mezun oldu. Doktorasını Marmara Üniversitesi Radyo TV ve Sinema'da tamamladı. Görüntü, Yeni İnsan Yeni Sinema ve Express dergilerinde sinema yazıları yazdı. Halen Yeni Film Dergisi yazarı ve editörü.

Katkıda bulunduğu bazı kitaplar: Üçüncü Sinema ve Üçüncü Dünya Sineması, Sınıf İlişkileri: Sureti Soldurulmuş Bir Resim

mi?, Devrim yahut Vasat: Üretim, Deneyim ve Teknoloji, Darbeli Düşler: 80'li Yıllar Türkiye Sineması, İsyan ve Devrim Filmleri, Sanatçı İle Buluşma: Theo Angelopoulos.

Graduated from Boğaziçi University and received PhD in Radio TV&Cinema, Communication Studies from Marmara University. Wrote about Cinema in several periodicals such as Görüntü, Yeni İnsan Yeni Sinema and Express. Currently writer and editor of Yeni Film Magazine. Some books she contributed: Üçüncü Sinema ve Üçüncü Dünya Sineması, Sınıf İlişkileri: Sureti Soldurulmuş Bir Resim mi?, Devrim yahut Vasat: Üretim, Deneyim ve Teknoloji, Darbeli Düşler: 80'li Yıllar Türkiye Sineması, İsyan ve Devrim Filmleri, Sanatçı İle Buluşma: Theo Angelopoulos.

HER BİRİ AYRI RENK

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

EACH HAS A
DIFFERENT
COLOR

Ana Yurdu Motherland

Türkiye-Yunanistan/Turkey-Greece, 2015, renkli/
colour, 93', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Senem Tüzen
Senaryo/Screenplay: Senem Tüzen
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Vedat
Özdemir
Kurgu/Editing: Adam Isenberg , Yorgos Mav-
ropsaridis
Yapımcı/Producers: Olena Yershova ,
Adam Isenberg , Senem Tüzen
Oyuncular/Cast: Esra Bezen Bilgin, Nihal Koldaş,
Fatma Kısa, Semih Aydın

Şehirli bir kadın olan Nesrin, kısa bir süre önce boşanmıştır. İşinden istifa edip çocukluk hayalinin peşine düşmüş, bir roman yazmaya girişmiştir. Her şey, romanını bitirmek için yaşadığı şehri, İstanbul'u geride bırakıp anneannesinden kalan köy evine gitmesiyle başlar. Annesi Halise çıkagelip köyde Nesrin'in yanına yerleşmiştir. İki kuşak, iki kadın, anne ve kız arasında derinleşen ve sertleşen çatışma Nesrin'in pastoral düşünüşünden çıkılması güç bir karabasana dönüşürecektir.

Nesrin is an urban, middle-class woman recovering from a divorce. She's quit her office job, abandoned her house in Istanbul, and come to the village house of her deceased grandmother to finish a novel and live her childhood dream of being a writer. When her conservative and increasingly unhinged mother turns up uninvited and refuses to leave, Nesrin's writing stalls and her fantasies of village life turn bitter as the two are forced to confront the darker corner of each other's inner worlds.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Senem Tüzen 1980'de doğdu; Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mezun oldu. Birçok kısa, kurmaca ve belgesel filmde kurgucu, görüntü yönetmeni ve yapımcı olarak çalıştı. İlk uzun metraj filmi *Ana Yurdu* ilk gösterimini 72. Venedik Film Festivali'nin Uluslararası Film Eleştirmenleri Haftası bölümünde yaptı, 31. Varşova Film Festivali'nde ise FIPRESCI ve NETPAC ödülleri aldı. *Süt ve Çikolata* (2008) ve *Unus Mundus* (2007) adlı kısa filmleri 2009'da SIYAD 41. Türk Sineması Ödülleri'nde yarıştı ve "Unus Mundus" En İyi Kısa Film ödülüne değer bulundu.

Senem Tüzen, born in 1980, holds a degree in cinema and television from Mimar Sinan Fine Arts Academy, Istanbul. Motherland (Ana Yurdu), which premiered at the 72nd Venice Film Festival in the International Critics' Week section and was awarded the FIPRESCI and NETPAC awards at the 31st Warsaw Film Festival, is her first feature. Her short films "Milk and Chocolate" and "Unus Mundus" were both nominated in 2009 for the Turkish film critic's association award and "Unus Mundus" won Best Short Film. She has also worked as an editor, cinematographer and producer on short, feature and documentary films.

Çarşamba Çocuğu The Wednesday Child Szerdai Gyerek

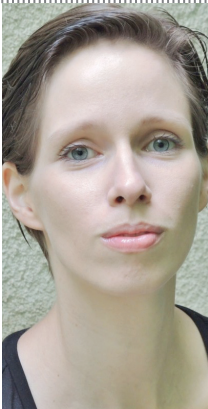
Macaristan-Almanya/Hungary-Germany, 2015,
renkli/colour, 97', DCP
Özgün Dili/Original Language: Macarca/Hungarian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Lili Horváth
Senaryo/Screenplay: Lili Horváth
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Robert Maly
Kurgu/Editing: Dani Szabó
Yapımcı/Producer: Károly Fehér
Oyuncular/Cast: Vecsei Kinga, Antal Zsolt, Thuróczy Szabolcs

19 yaşındaki Maja ve Krisz, yasalara her zaman karşı gelen, bazen elleri para gören ama çoğu zaman işsiz ve beş parasız, sadece günü kurtararak yaşayıp giden iki gençtir. Aynı yetimhanede büyümüş, burada tanışmış ve çocuk sahibi olmuşlardır. Ne acıdır ki, onları büyüten yuvaları şimdi dört yaşındaki dilsiz oğulları Krisztian'ın evi olmuştur. Maja, yaşadıklarının aynısını oğluna yaşatmamakta kararlıdır ve oğlunun velayetini almak için hayatına çeki düzen vermeye çalışmaktadır. Bir toplum merkezinin girişimci ihtiyaç sahiplerine vereceği mikro krediden haberdar olur ve buna başvurur. *Çarşamba Çocuğu*, bir genç kadının omuzlarında bir yük gibi taşıdığı derme çatma yaşamının hikayesi. Aynı zamanda umut kırıntılarının da...

Maja and Krisz, both aged 19, leads a life that they are mostly broke, rarely working with money, trying to just save the day. Both growing up in the same orphanage and meeting here, now they have a baby. It is sad that where they grew up is now their children Krisztian's home. Maja is determined not to make his little boy go through the same things she has done and try to stable her life. She hears about a credit that will be given to the small business by a local community centre. The film is a sincere story of a young woman's struggle for life as a rambling burden, giving meaning to every little sparkle for hope.

Didem Ayberkin

Yönetmen Hakkında / About the Director

Lili Horváth, 1982 yılında doğdu. 2001-2002 arasında Sorbonne Üniversitesi'nde sinema okudu. Sonrasında televizyon ve film yönetmenliği çalışmalarına Budapeşte'deki Tiyatro ve Sinema Üniversitesi'nde devam etti. Aynı okulda 2009'da yüksek lisans derecesini aldı ve doktorasına başladı.

Lili Horváth was born in 1982. She studied film at Université de la Sorbonne Nouvelle in Paris in 2001-2002. She then continued with a course in television and film direction at the University of Theatre and Film in Budapest, where she earned her master's in 2009 and embarked upon her doctorate.

Dağ Mountain Ha'har

İsrail-Danimarka/Israel-Denmark, 2015, renkli/colour, 83', DCP
Özgün Dili/Original Language: İbranice/Hebrew
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Yaelle Kayam
Senaryo/Screenplay: Yaelle Kayam
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Itay Marom
Kurgu/Editing: Or Ben David
Oyuncular/Cast: Shani Klein, Avshalom Pollak, Haitham Omari

İlk gösterimini Venedik Film Festivali'nin Ufuklar bölümünde yapan *Dağ*, Kudüs'te çok eski bir Yahudi mezarlığının bulunduğu Zeytin Dağı'nda geçiyor. Dindar bir kadın olan Tzvia dört çocuğu, kocası ve ev işleri arasına sıkışmış bir halde yaşamını sürdürmektedir. Tzvia'nın kendine ayırabildiği tek zaman, çocuklar okulda ve kocası isteyken mezarlıkta yürüyüşe çıktığı saatlerdir. Bir gün yine bir yürüyüş sırasında, bir kadınla bir erkeğin mezarlıkta sevişmesine tanık olur. Bu manzara karşısında şoke olmuştur. Rahatsız olsa da gördüklerinin daha fazlasını keşfetme arzusuyla günlük yürüyüşlerine devam eder. Böylece Dağ'ın öteki yüzünü keşfedecek ve kendisi de yavaş yavaş değişecektir. *Dağ*, mekanın ruhunu yakalayışı ve odaklandığı kadın karakteri işlemedeki başarısıyla övgü toplayan bir ilk film.

Premiered at the Horizons section of Venice Film Festival, Ha'har takes place in an ancient cemetery at the Mount of Olives in Jerusalem. Tzvia is a pious Jewish Orthodox mother of four, stuck in a mundane homely life. She takes on strolls through the cemetery when her husband is at work and children are at school. One evening, she witnesses a couple having sex. Although, at first she is shocked by this unsettling sight, she continues to take strolls through the cemetery overcome by a desire to discover more. Thus, the transformation of the woman who discovers the other side of the mountain begins. Mountain is a praiseworthy first film which captures the spirit of its setting and successfully portrays the female character it focuses on.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Yaelle Kayam, Sapir Üniversitesi'nde öğretim görevlisidir. Melbourne'deki Victorian Sanat Üniversitesi'nde sinema eğitimi aldı. Sonrasında Kudüs'teki Sam Spiegel Film ve Televizyon Okulu'na devam etti (2006-2008). Mezuniyet projesi için çektiği *Diploma* adlı kısa filmi 2009 yılında Cannes Film Festivali'nde üçüncü oldu. *Dağ*, Venedik ve San Francisco Film Festivali'nde yarıştı.

Yaelle Kayam is a filmmaker and a film lecturer at the Sapir College film department. She studied cinema at the Victorian College of the Arts (2004-2006) in Melbourne, Australia and at the Sam Spiegel Film and Television School in Jerusalem (2006-2008). Her graduate film Diploma won third place at the Cinfondation, Cannes Film Festival 2009. Mountain was competing in festivals such as Venice and San Francisco.

Devrimciler Pioneer Heroes Pionery-geroi

Rusya/Russia, 2015, renkli/colour, 116', DCP
Özgün Dili/Original Language: Rusça-İngilizce/Russian-English
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Natalya Kudryashova
Senaryo/Screenplay: Natalya Kudryashova
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Ruslan Gerasimenkov
Kurgu/Editing: Semyon Galperi
Yapımcı/Producer: Sergey Selyanov
Oyuncular/Cast: Natalya Kudryashova, Daria Moroz, Alexey Mitin, Varya Shablakova, Sima Vybornova

İlk kez Berlinale'de seyirci karşısına çıkan film, çocukluklarından beri arkadaş olan Olga, Katya ve Andrey'in mutluluğu bulmak için taşradan büyük kente yani Moskova'ya gidişlerinin öyküsü. Çocukken devrimci olmanın hayallerini kuran bu üçlünün hayatları umdukları gibi ilerlemez. Olga'nın bitmek bilmeyen panik atakları, Andrey'in içindeki boşluğu bilgisayar oyunları ile doldurma çabası, Katya'nın ise huzursuzluk veren rüyaları... Hedefledikleri gelecekte başka bir yere savrulan hayatları, beraberinde mutsuzluk ve tatminsizlik getirmiştir. Natalya Kudryashova, Sovyetler Birliği'nde geçen çocukluk ile bugünün Moskova'sında yetişkinlik arasında sıkışan hayalleri beyazperdeye ustalıkla aktarıyor. Natalya Kudryashova'nın oyuncu olarak da kendini kanıtladığı *Devrimciler*, festivalin iddialı filmlerinden.

First screened in Berlinale, the film is the story of childhood friends Olga, Katya and Andrey's moving from their little town to Moscow to find happiness. Three friends' lives don't turn out as they expected to be. While Olga is suffering from panic attacks, Andrey tries to fill the gap in his life with computer games. Meanwhile, Katya is troubled with her unpleasant dreams. Their lives, fallen away from their goals, brings unhappiness along with dissatisfaction. Natalya Kudryashova shows the dreams stuck between the childhood in USSR and the adult life in today's Moscow. This is an assertive film in which Natalya Kudryashova proved herself as an actress as well as being the director.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Natalya Kudryashova 1978 yılında doğdu. 2000'de Nizni Novgorod Tiyatro Okulu'nda oyunculuk eğitimi aldı. Moskova Drama Sanatları bünyesindeki Director's Lab'da çalışmalarını Anatoliy Vassiliev'in gözetiminde 2006'da tamamladı. 2012'de ise Senaristler ve Yönetmenler için İleri Dersler kurumundan mezun oldu.

Natalya Kudryashova was born in 1978. Graduated from the Nizhny Novgorod Theatre School in 2000 and got a diploma as an actress. She finished her studies at Director's Laboratory under the tutelage of Anatoliy Vassiliev at the School of Dramatic Art in Moscow in 2006. She graduated from the High Courses for Scriptwriters and Directors as a feature film director in 2012.

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Evrım Evolution

Fransa-İspanya-Belçika/France-Spain-Belgium,
2015, renkli/colour, 81', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Lucile Hadzihalilovic
Senaryo/Screenplay: Lucile Hadzihalilovic, Alante Kavaite, Geoff Cox
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Manuel Dacosse
Kurgu/Editing: Nassim Gordji-Tehrani
Yapımcı/Producers: Sylvie Pialat, Benoit Quanon, Jerome Vidal, Sebastian Alvarez, Geneieve Lemal, John Engel
Oyuncular/Cast: Max Brebant, Roxane Duran, Julie-Marie Parmentier

Yönetmen Lucile Hadzihalilovic'in merakla beklenen yeni filmi *Evrım*, rüyalarla kabuslar arasında gidip geliyor. Sadece aynı yaştaki oğlan çocuklar ve annelerinin yaşadığı bir sahil kasabasındayız. Hayatları son derece izole ve katı kurallarla çevrelenmiş olan bütün bu oğlanlara anneleri tarafından bazı ilaçlar verilmektedir. Bir gün yalnız başına yüzen küçük Nicolas suya daldığında bir çocuk cesediyle karşılaşır ve hayatının gerçekliğini sorgulamaya başlar. Nicolas artık bir şeylerin yanlış gittiğinin farkına varmıştır. Filmin içine girdikçe, etrafınızı, ne olacağını bilememenin tuhaflığı sarıyor. Nicolas'ın ortaya çıkarmaya gayret ettiği gerçeklerin ne kadar gerçek olduğunu siz bulun. Cesaretiniz varsa!

Lucile Hadzihalilovic's long anticipated film Evolution is oscillating between dreams and nightmares. We are in a town near the sea, where only the mothers and their sons live. These boys, whose lives extremely isolated and disciplined, are being medicined by their mothers. One day, when Nicolas was swimming, he finds a dead child and stars to question the reality of his life. Nicolas becomes more and more aware that something is going wrong... There's a sense of dread as we're drawn in, knowing not what we'll see and experiencing events if not exactly through Nicolas' eyes then through his increasingly unsettling discoveries. The exact nature of what unfolds is best left to find out for yourself. But do you dare?

Yönetmen Hakkında / About the Director

Lucile Hadzihalilovic, sanat tarihi ve La Fémis'de sinema öğrenimi gördü. 1990'ların başında Gaspar Noe ile Les Cinemas de la Zone adlı yapıım şirketini kurdu. *Carne* ve *I Stand Alone* filmlerinde birlikte çalıştılar. 1996'da Cannes Film Festivali'nin Belirli Bir Bakış bölümünde gösterilen *La Bouche De Jean-Pierre*'in ardından, ikinci filmi *Masumiyet*'i çekti.

Lucile Hadzihalilovic passed her childhood and adolescence in Morocco, before moving to Paris where she studied first art history, then film at the Institut des Hautes Etudes Cinématographiques (now la Fémis). In the early 1990s she founded the production company Les Cinemas de la Zone with Gaspar Noé, with whom she worked on Carne and I Stand Alone. Innocence is her second film, following 1996's La Bouche De Jean-Pierre, which was screened in the Un Certain Regard section at the 1996 Cannes Film Festival.

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Ezgiler Ezgisi Song of Songs Pesn pesney

Ukrayna/Ukraine, 2015, renkli/colour, 75', DCP
Özgün Dili/Original Language: Rusça/Russian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Eva Neymann
Senaryo/Screenplay: Eva Neymann
Görüntü Yönetmeni/Director of Photography:
Rimmvydas Leipus
Kurgu/Editing: Pavel Zalesov
Yapımcı/Producer: Aleksander Trachenko
Oyuncular/Cast: Milena Tsibulskaya, Yevheniy
Kogan, Arina Postolova-Tihpko, Arseniy Semenov,
Karen Badalov, Vitalina Bibliv

Yıl 1905, Ukrayna'da bir Yahudi köyü. Shimek ve Buzya 10 yaşındalar. "Büyümek" bu yaşlarda başlarına gelen en güzel şey; ancak etraflarını saran dünya ve rehberlik ederek onları şekillendiren gelenek, özlerine ulaşmalarının önündeki en büyük engel. *Ezgiler Ezgisi: Neşideler Neşidesi*, aynı anda hem büyüğü hem de zorluklarla dolu, modern dünya ve gelenekler arasında filizlenen ve uzun yıllara yayılan bir aşk hikayesi anlatıyor. Eva Neymann'ın bu yeni filmi, Yahudi müzisyenlerin besteleriyle ruhani tarafını derinleştiren, özlem dolu bir şiir gibi. 2013 yılında Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde FIPRESCI Ödülü için yarışan *Kuleli Ev* filmiyle hatırlayacağımız Eva Neymann, *Ezgiler Ezgisi*'nde yine ustalığını konuşuruyor.

The year is 1915. A Jewish village in Ukraine. Shimek and Buzya are 10 year-olds. "Growing up" is the best thing that happened to them, but the world that surrounds them and the traditions that are supposed to guide them are the biggest obstacles in their quest to self-actualisation. Song of Songs is a love story, spanning decades, entrancing yet mired with hardships as it sprouts stuck between the modern world and traditions. Eva Neymann's new film Song of Songs the film is like a wistful poem spiritually deepened by the accompanying compositions by Jewish musicians.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Eva Neymann 1974'te doğdu; Marburg'daki Philipps Üniversitesi'nde hukuk, DFFB'de (Berlin) film yönetmenliği öğrenimi gördü. Belgesel ve kurmaca filmleriyle birçok festivalde ödüller kazandı. Uzun metrajlı filmi *Kuleli Ev* (2012) Batı'nın Doğusu kategorisinde gösterildiği Karlovy Vary Film Festivali'nde en iyi film ödülünü aldı.

Eva Neymann, born in 1974, studied law at the Philipps Universität in Marburg (1994-1998) and graduated in film directing from the Deutsche Film und Fernsehakademie Berlin (2007). Eva directed three documentary and three feature films that have been screened and awarded at numerous international film festivals. Her previous feature film House with a Turret (2012) premiered in the East Of the West competition at Karlovy Vary International Film Festival, winning the prize for the best film.

Gelecek Günler Things to Come L'Avenir

Fransa-Almanya/France-Germany, 2015, renkli/
colour, 100', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca-Alman-
ca-İngilizce/French-German-English
Altıyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Mia Hansen-Love
Senaryo/Screenplay: Mia Hansen-Love
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Denis
Lenoir
Kurgu/Editing: Marion Monnier
Yapımcı/Producer: Charles Gillibert
Oyuncular/Cast: Isabelle Huppert, Andre Marcon,
Roman Kolinka

Mia Hansen-Løve, beşinci filmi olan *Gelecek Günler* ile bu yıl Berlinale'den en iyi yönetmen ödülüyle döndü. Filmde, benzersiz oyunculuğuyla güçlü bir kadın karakter portresi çizen Isabelle Huppert'in hayat verdiği Nathalie'nin peşinden Fransa'ya gidiyoruz. Nathalie, Paris'te bir lisede felsefe dersi veren, işine tutkuyla bağlı bir öğretmendir. Sürekli ilgi bekleyen yaşlı annesi, çok sevdiği işi ve ailesi arasında üçe bölünmüş hayatı kocasının boşanmak istemesiyle değişmeye başlar. Nathalie, orta yaştan sonra hayatın getirdiği değişikliklerle geleceğini nasıl kuracaktır?.. Berlin Film Festivali'nde ana yarışmanın en dikkat çeken filmlerinden olan *Gelecek Günler*, hayatın akışını ilgi çekici kılan senaryosu ve Isabelle Huppert'in oyunculuğuyla kaçırılmaması gereken bir film.

In her fifth feature, Things to Come, Mia Hansen-Løve, one of the promising directors of European cinema, paints the portrait of a strong female character. Nathalie, effortlessly played by Isabelle Huppert, is a philosophy teacher, long-time wife and mother of two. Her life—divided into three domains, between her needy mother, beloved work and marriage—starts gradually unraveling. How is Nathalie going to weather the changes in her middle age and build a future for herself? Things to Come is a memorable character drama which was a favorite at the competition section of Berlinale 2016 for its deft direction and engaging script.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Mia Hansen-Love 1981'de doğdu. 17 yaşında oyunculuğa başladı. Paris'teki Dramatik Sanatlar Konservatuvarı'nda öğrenim gördü ve *Cahiers du Cinéma* dergisinde yazılar yazdı. Sonrasında kısa filmler çekmeye başladı. İlk kurmaca filmi *Tout est Pardonné*, César'a aday gösterildi ve Louis Delluc Ödüllerinde en iyi ilk film seçildi.

Born in 1981, she made her acting debut at the age of 17. She studied at the Conservatoire d'art Dramatique in Paris and wrote for the 'Cahiers du Cinéma'. She then began directing short films. Her debut Feature Tout est Pardonné (All is Forgiven) was nominated for a César and won the Prix Louis Delluc for Best First Film.

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

MA MA

ABD/USA, 2015, renkli/colour, 80', DCP
Özgün Dili/Original Language:
Diyalogsuz/Non-dialogue

Yönetmen/Director: Celia Rowilson-Hall
Yazar/Writer: Celia Rowilson-Hall
Görüntü Yönetmeni/Director of Photography: Ian Bloom
Kurgu/Editor: Iva Radivojevic
Oyuncular/Cast: Celia Rowilson-Hall, Andrew Pastides, Amy Seimetz

Venedik Film Festivali'nde ilk gösterimini yapan Celia Rowilson-Hall imzalı MA, Meryem Ana'nın yaşam yolculuğunun postmodern versiyonu diyebileceğimiz usta işi bir film. Tek bir diyalog bile yazmadan seyirciyi perdeye adeta çivileyen yönetmen, benzersiz bir sinema deneyimi vadediyor. Öyküye gelince: Kadın amacına ulaşmak için Amerika'nın güneybatısındaki yanmış topraklardan geçmek zorundadır. Yönetmen Celia Rowilson-Hall aynı zamanda canlandırdığı MA'nın gözünden bu kadim dinsel anlatıyı film karelerine dönüştürürken, iki bin yıllık hikayeye farklı bir yorum getiriyor. Meryem kurtarıcıya hayat verirken kendi hayatını feda etmiyor.

MA, first screened in Venice Film Festival, by Celia Rowilson Hall is the post-modern version of Virgin Mary's story that is directed ingeniously. The heroine has to across the burned lands in south-west of the States. Celia Rowilson-Hall brings a brand new comentary to the two thousand years old archaic religios story, while she is turning into images and also acting the leading role. This time, Mary doesn't sacrifice her life to save the saviour.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Celia Rowilson-Hall North Carolina Sanat Okulu'nda modern dans ve koreografi dalında diploma aldı. Koreografi ve performans deneyimlerini perdeye taşıyarak elliden fazla kısa film ve videoyu yazıp yönetti. Videoları aralarında Emmy adaylığının da bulunduğu birçok ödül aldı ve SXSW, San Francisco, Montreal, Rooftap Films ve Glasgow gibi festivallerde gösterildi.

Celia Rowilson-Hall graduated from North Carolina School of the Arts with a BFA in Modern Dance and Choreography. Bringing her experience of choreography and performance to the screen, over the past few years Celia has written and directed over fifty short films and videos. These videos have garnered several awards including an Emmy nomination and have been screened at festivals such as SXSW, SFIFF, MFF, Rooftop Films, Glasgow.

Martılar The Gulls Chaiki

Rusya/Russia, 2015, renkli/colour, 87', DCP
Özgün Dili/Original Language: Rusça-Kalmukya
Dili/Russian-Kalmyk-Oirat
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Ella Manzhieva
Senaryo/Screenplay: Ella Manzhieva
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Alexander Kuznetsov
Kurgu/Editing: Sergey Ivanov
Yapımcı/Producers: Elena Glikman, Yaroslav Zhivov
Oyuncular/Cast: Evgeniya Mandzhieva, Sergey Adianov, Evgeny Sangadzhiev, Lyubov Ubushieva, Dmitry Mukeyev

Elza, Hazar Denizi'nin kıyısındaki bir kasabada yaşamakta ve balıkçı Dzhiga ile mutsuz bir evlilik sürdürmektedir. Elza kocasını terk etmeye çalışsa da bilinmezliğe olan korkusu nedeniyle buna cesaret edemez. Dzhiga ve onun hiç de tekin olmayan arkadaşları, yalnızca para için, av mevsimi olmadığı halde avlanmak üzere Hazar Denizi'ne açılırlar. Fakat yalnızca yakın bir arkadaşlarının onları gammazlaması değil, hava koşulları da bu yolculuğu tehlikeli hale getirecektir. Elza'nın sessiz öyküsünü izleyeceğimiz Martılar, kadınları kendilerini tanımları ve kendi güçlerine inanmaları için yüreklendiren bir film. Coğrafya kader midir? Yönetmen bu filmde içten içe bu soruyu da soruyor ve yaşanan yerin hayata etkisini, geleneksel aile yapısının acımasızlığını, içine kapanık ve yanlış anlaşılan bir kadın karakter üzerinden anlatıyor. Film, özgüven tazelemek isteyen kadınlar için.

Elza lives in a town on the coast of Caspian Sea and leads an unhappy marriage with fisherman Dzhiga. Even when Elza tries to leave her husband, she cannot dare to do so due to her fear of the unknown. Dzhiga and his dodgy friends sail to the sea to do off-season fishing just to make money. It's not only one of their close friends ratting them out, however; the weather conditions also hint to how dangerous this journey is.

Elza's silent story contains a substance that encourages women to embrace their own characters and to listen to themselves. It would not be an exaggeration to say that, conveying the effect of geographical aspects on people's lives as well as the mercilessness of the traditional family structure through an introverted female character who is misunderstood, Manzhieva restores women's confidence in themselves with her Gulls.

Didem Ayberkin

Yönetmen Hakkında / About the Director

Ella Manzhieva 1981'de doğdu. Çocuk yaşta müziğe başladı; Müzik Okulu'nda keman eğitimi aldı. 2005'te St. Petersburg Devlet Film ve Televizyon Okulu'nda, Profesör Grigoriy Frank'in sınıfından ses yönetmeni olarak mezun oldu. 2007'de Moskova'daki Senarist ve Yönetmenler Okulu'nda yönetmenlik dalında yüksek lisans yaptı.

Ella Manzhieva was born in 1981. She studied music since childhood and graduated from the Musical College, with specialization in the violin. In 2005 she graduated from St. Petersburg State University of Film and Television, specializing as Sound Director, from the class of Professor Grigoriy Frank. In 2007 she entered the Postgraduate School of Scriptwriters and Film Directors, Moscow, Russia, specializing as director.

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Tam Gözlerimi Açarken As I Open My Eyes

Fransa-Tunus-Belçika/France-Tunisia-Belgium,
2015, renkli/colour, 102', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Leyla Bouzid
Senaryo/Screenplay: Leyla Bouzid, Marie-Sophie Chambon
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Sébastien Geopfert
Kurgu/Editing: Lilian Corbeille
Yapımcılar/Producers: Sandra Da Fonseca, Imed Marzouk
Oyuncular/Cast: Baya Medhaffer, Ghalia Benali, Montassar Ayari, Aymen Omrani

Yıl 2010, yer Tunus. Yasemin Devrimi'nden hemen önce. Elinde mikrofonuyla kendi dünyasını keşfe çıkan, 18 yaşında kıvrıkcık saçlı bir genç kadın. Adı, Farah. müzikoloji eğitimi almak ister ve tercihlerini bu yönde yapar. Bir zamanlar kendisi gibi özgür bir ruha sahip olan annesi Hayet de kızının bu kararını desteklemektedir. Farah sevgiliyle birlikte yer aldıkları müzik grubunun protest şarkılarına, özgüven ve cesaretini de katarak eşlik ederken baskıcı devletin dikkatini çekmiştir. Polis bu asi ve güya 'bölücü' grubun sözünü sakınmayan solistini, daha fazla 'faaliyette bulunmadan' gözaltına alıp sorgulamaya karar verir. Leyla Bouzid bu ilk filminde, kendi yaşam öyküsüne güçlü göndermeler yapıyor ve Ben Ali diktatörlüğü sırasında arkadaşlarıyla beraber kurdukları sinema kulübü nedeniyle yaşadığı zorlukları, hiçbir duygusal geçiş atlamaadan izleyiciyle paylaşıyor.

Year of 2010, right before Jasmine Revolution, in Tunisia... An 18 year-old young and passionate girl, eager to explore her own world with her curly hair, fresh visage and a microphone in her hand, also known as Farah... Farah wants to study musicology and makes her order of preferences for university according to this passion. One a free spirit like herself, her mother Hayet supports her decision. Farah's passion, the band where she sings with her boyfriend raises up this wall like it was never high enough. By the critical and daring lyrics of this band's music along with her self-reliance and bravery, Farah draws attention of the government quickly. Police takes the singer of this rebel and so-called "subversive" band into custody just before she is involved in more activity and questions her in a very brutal way. Leyla Bouzid makes strong references to her own life story in her first feature during Ben Ali dictatorship, without missing any emotional transition.

Didem Ayberkin

Yönetmen Hakkında / About the Director

Leyla Bouzid 1984'te doğdu. Tunus'ta büyüdü. 2003'te Sorbonne Üniversitesi'nde Fransız edebiyatı okumak üzere Paris'e gitti. Sonrasında Femis'nin film yönetmenliği bölümüne girdi.

Leyla Bouzid grows up in Tunisia where she was born in 1984. In 2003 she went to Paris to study French literature at the Sorbonne University and then entered to the Femis in the film directing department.

Yaz Vakti Summertime La Belle Saison

Fransa-Belçika/France-Belgium, 2015, renkli/colour, 105', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altıyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Catherine Corsini
Senaryo/Screenplay: Catherine Corsini, Laurette Polmanns
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Jeanne Lapoirie
Kurgu/Editing: Frédéric Baillehaiche
Yapımcı/Producer: Elisabeth Perez
Oyuncular/Cast: Brigitte Moidon, Aurélie Guichard

1971 yılında Paris'teyiz. İspanyolca öğretmeniği yapan feminist Carol ve çiftçi bir aileden gelen Delphine tanışıp aşık olurlar. Delphine'in babasının beklenmedik ölümüyle hayatlarında büyük bir değişiklik yapmak zorunda kalırlar. Annesinin yanına taşınan Delphine'den uzak kalma fikrine dayanamayan Carol, sevgilisinin yanına gitmeye karar verir... Catherine Corsini, 1970'lerin başında Fransa taşrasında aşklarını yaşamaya çalışan kadınların hikayesini anlatıyor. Usta yönetmenin son filmi *Yaz Vakti*, ilk gösterimini Locarno Film Festivali'nde yapmıştı.

In 1971's Paris, feminist Spanish teacher Carol meets with Delphine coming from a farmer family. They fall in love passionately. With Delphine's father's sudden death, some major changes become necessary. As Carol can't stand the idea of being away from Delphine, she decides to visit her. Catherine Corsini tells the story of two women struggling for their love in French rural at the beginning of 1970's. The last movie of director Catherine Corsini, "Summertime", was first screened at Locarno Film Festival.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Catherine Corsini, Antoine Vitez ve Michel Bouquet Drama Konservatuvarı'nda eğitim gördü. Tiyatroda oyunculuk ve asistanlıktan sonra IDHEC'deki öğrenciler sayesinde yazmaya ve yönetmeye döndü. 2000'de Emmanuelle Béart ve Pascale Bussièrès ile çektiği *La Repetition* adlı film Cannes'da yarıştı.

Catherine Corsini studied in Antonie Vitez and Michel Bouquet Drama Conservatory for three years. After acting in theaters and beng an assistant, she started to write and direct thanks to students in IDHEC. La Repetition, which she co-directed with Emmanuel Béart and Pascale Bussièrès, competed in Cannes at the same year.

Yeminli Bakire Sworn Virgin Vergine giurata

İtalya-İsviçre-Arnavutluk-Almanya-Kosova/İtaly-Switzerland-Albania-Germany-Kosovo, 2015, renkli/colour, 84', DCP
Özgün Dili/Original Language: Arnavutça-İtalyanca/ Albanian-Italian
Altyazı: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Laura Bispuri
Senaryo/Screenplay: Elvira Does (Roman/Novel written by), Laura Bispuri Francesca Manieri
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Vladan Radovic
Kurgu/Editing: Carlotta Cristiani, Jacopo Quadri
Yapımcı/Producers: Marta Donzelli, Gregorio Paonessa
Oyuncular/Cast: Alba Rohrwacher, Emily Ferratello, Lars Eidinger

Hana, Arnavutluk'ta toplumsal cinsiyet rollerinin hüküm sürdüğü eski bir yerleşim bölgesinde büyümüştür. Onu kadın ve hizmetçi kılacak olan kaderinden kaçmak için kendini ömür boyu sürecek bekarete adar, yani kadınlığından vazgeçerek eski bir Arnavut geleneğine sığınır. Hana'nın adı artık 'Mark'tır; bundan böyle yaşamını bir erkek olarak sürdürecektir. Günlerini içki içip ağaçlara tırmanan bir erkek olarak geçiren Mark'ın koruyucu ailesi bir gün aniden ölünce yalnız kalan Mark anayurdu İtalya'ya gider, onlardan ayrılmış olan evlatlık kız kardeşi Lila'nın yanına. Mark burada, 14 yıl sürdüğü hayattan sıyrılıp Hana kimliğini tekrar kazanmaya çalışacaktır... Alba Rohrwacher'in başrolde oynadığı film, 65. Berlinale'de yarışma bölümünde gösterilmişti.

Hana has grown up in an old settlement in Albania where traditional gender roles still reign. She dedicates herself to a life-long virginity in order to escape her destiny which is to make her into a woman and a servant, in a sense resorting to an old Albanian tradition by sacrificing her womanhood. Hana's name is 'Mark' now; from now on she is to lead her life as a man. As Mark spends his days drinking and climbing trees, his foster parents die suddenly one day, and Mark goes to Italy, his homeland, near his adopted sister Lila who has left them. Mark will leave aside the life that he has been leading for 14 years and try to regain his ID as Hana... Starring Alba Rohrwacher, Sworn Virgin was screened in the competition section of the 65th Berlinale.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Laura Bispuri, sinema eğitiminin ardından 2003'te Domenico Procacci tarafından, İtalya'daki Fandango Lab'e seçildi. İki yıl devam ettiği bu okulda Garrone, Sorrentino, Crialese, Muccino, Chiesa, Vicari ve Ken Loach'ın derslerine girdi. *Yeminli Bakire* 2013 Cannes Film Festivali'nde Cinefondacion Atölyesi'ne seçildi.

Laura Bispuri was born in Rome, where she graduated in film and cinema. In 2003 she was selected by Domenico Procacci to be part of Fandango Laboratory in Italy. She attended this school for two years, following courses with directors such as Garrone, Sorrentino, Crialese, Muccino, Chiesa, Vicari, Ken Loach. Sworn Virgin was selected at L'Atelier, Cinefondacion, the Cannes Film Festival in 2013.

ÖZEL GÖSTERİM

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

SPECIAL SCREENING

Umudun Tarifi *Sweet Bean* An

Japonya-Fransa-Almanya/Japan-France-Germany,
2015, renkli/colour, 113', DCP
Özgün Dili/Original Language : Japonca/Japanese
Altıyazı/Subtitle : Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Naomi Kawase
Senaryo/Screenplay: Naomi Kawase
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Shigeki Akiyama
Kurgu/Editing: Tina Baz
Yapımcılar/Producers: Masa Sawada, Koichiro Fukushima, Yoshito Oyama
Oyuncular/Cast: Kirin Kiki, Masatoshi Nagase, Kyara Uchida

Sentaro, kırmızı fasulye ezmesiyle (an) doldurulan hamur işi *dorayaki* satan küçük bir dükkan işletmektedir. Yaşlı Tokue, ona mutfakta yardım etmeyi teklif ettiğinde, gönülsüz de olsa kabul eder. Ne var ki, konu an pişirmeye geldiğinde Tokue'nin ellerinin adeta sihirli olduğu anlaşılır. Gizli tarifi sayesinde küçük işletme çok geçmeden dolup taşar. Zaman geçtikçe, Sentaro ve Tokue, kalplerini açarak eski yaralarını gösterirler. Şiirsel tarzıyla tanınan Japon yönetmen Naomi Kawase'nin son filmi, lezzetli bir felsefi sinema örneği.

Sentaro runs a small bakery that serves dorayakis - pastries filled with sweet red bean paste (an). When an old lady, Tokue, offers to help in the kitchen he reluctantly accepts. But Tokue proves to have magic in her hands when it comes to making an. Thanks to her secret recipe, the little business soon flourishes... And with time, Sentaro and Tokue will open their hearts to reveal old wounds. The latest from poetic Japanese auteur Naomi Kawase is a delectable philosophical dish.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Ünlü Japon yönetmen Naomi Kawase, 1989'da, Osaka Fotoğraf Okulu'ndan mezun oldu. İlk uzun metraj filmi *Moe No Suzako* (1997) Cannes Film Festivali'nde Altın Kamera Ödülü'nü kazandı ve bu ödülün en genç sahibi oldu. 2007'de, *Mogari no Mori/The Mourning Forest* ile Cannes'da Büyük Ödül'ün sahibi oldu. 2010'da, genç yönetmenlerin filmlerine adanmış Nara Film Festivali'ni kurdu.

Naomi Kawase is a renowned Japanese film director, who graduated from the Osaka School of Photography in 1989. Her first production, Moe No Suzako (1997) won the Camera d'Or Award at the Cannes Film Festival, making her its youngest ever recipient. She won the Grand Prix at Cannes for Mogari no Mori in 2007. In 2010, she founded the International Nara Film Festival, dedicated to promoting the work of young directors.

KUZEY IŞIKLARI ANJA BREIEN RETROSPEKTİFİ

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

NORTHERN LIGHTS
ANJA BREIEN'S
RETROSPECTIVE

Yönetmenin Biyografisi/Director's Biography

Anja Breien 1940 yılında Oslo, Norveç'te doğdu. Fransız film okulu La Femis'den (o zamanki adıyla IDHEC) 1964'te mezun oldu. Sinema kariyerine ise daha öcesinde, Nils R. Müllers'in 1961 tarihli *Det Store Varpet* filminde senaryo danışmanlığı yaparak başlamıştır.

İlk yönetmenlik denemesini 1967'de *Growing Up* adlı, bir Orta Çağ efsanesi üzerine kurulu kısa filmi ile yaptı. 1971'deki ilk uzun metrajı, suç draması *Rape* ile olağanüstü yorumlar aldı. Breien'in 1975'te gelen ve gösterildiği tarihten bu yana Norveç sineması tarihinde üzerine en çok inceleme yazılan filmlerden biri olan, neşeli ve bilinçli feminist *Zevceler*, gişede de büyük başarı yakaladı. International Film Guide'in editörü Peter Crowie, bu film üzerinden Breien'in zamanının yirmi yıl ötesinde bir Dogma yönetmeni olduğunu düşünmektedir. Film, sonrasında popüler bir üçlemeye dönüştü: *Zevceler-On Yıl Sonra* (1985) ve *Zevceler III* (1995).

Zevceler, eleştirmenlerden aldığı takdirin yanı sıra gelen ticari başarı sonrası, Breien'i Norveç sinemasının en önemli yönetmenlerinin arasına yazdırdı; elde ettiği yeri daha sonraki filmleri *Games of Love and Loneliness* (1977) ve *Miras/Heritage* (1979) ile sağlamlaştırdı. *Miras*, 1979'da Cannes'da Altın Palmiye için yarıştı. Bir sonraki uzun metrajı *Cadı Avı/Witch Hunt* (1981) çekildiği yıl Venedik Film Festivali'nin seçkisine girerken, korku filmi *Paper Bird* (1984) Breien'in türler ötesi yeteneğini açığa vurdu. Breien, Norveç sinema tarihinin en saygıdeğer yönetmenleri arasında olmasının yanı sıra, elli yılı aşkın sinema serüveni ile uluslararası düzeyde de tanınıyor.

Anja Breien (b. Oslo, 1940) was educated at the French film school L'Institut des hautes études cinématographiques (IDHEC), graduating in 1964, having her start in the movie-business working as a script supervisor on Nils R. Müllers film Det Store Varpet in 1961.

She made her directorial debut with the short film Growing Up in 1967, based on a medieval legend. Her feature film debut was the criminal drama Rape in 1971, which received favourable reviews. Breien's second film followed in 1975, and has since become one of the most commented and analyzed films in Norwegian cinema history: The cheerful and decidedly feminist comedy Wives became a box-office success, and made editor of International Film Guide, Peter Cowie, refer to Breien as a dogme-director twenty years ahead of time. The film also spurred to popular sequels; Wives - Ten Years After (1985) and Wives III (1995).

After the critical acclaim and commercial success of the first Wives-film in 1975, Breien was firmly established as one of the leading directors in Norwegian cinema, a position she further cemented in the following years, directing critically hailed films like Games of Love and Loneliness (1977) and Heritage (1979), the latter of which was nominated for the Palme d'Or at the 1979 Cannes Film Festival. Her 1981 drama Witch Hunt was selected for the Venice Film Festival, and the thriller Paper Bird (1984) further displayed Breien's proficiency across genres.

A subject of academic interest on every level, a pioneer among Norwegian female film professionals, and one of the still active long time veterans of the Norwegian film industry, Anja Breien is revered and respected as one of the most influential and important directors in Norwegian film history, as well as one of Norway's most internationally recognized directors, with a career spanning five decades.

Filmografi/Filmography

1967: Growing Up (1970)
1969: 17th of May - A Film About Rituals
1971: Faces
1971: Rape
1972: The Walls Around The Prison
1973: Herbergister
1974: Mine søsken, goddag
1975: Gamle
1975: Wives
1977: Games of Love and Loneliness
1979: The Inheritance

1981: Witch Hunt
1984: Paper Bird
1985: Wives - Ten Years After
1990: Twice Upon A Time
1996: Wives III, feature film
1997: Solvorn, documentary
2000: To See a Boat in Sail
2005: Untitled - Sans titre
2009: Yezidi
2009: Etching, a docu-poem
2012: From the history of Chewing Gum

KUZEY IŞIKLARI ANJA BREIEN RETROSPEKTİFİ
NORTHERN LIGHTS ANJA BREIEN'S RETROSPECTIVE

Cadı Avı *The Witch Hunt* Forfølgelsen

Norveç/Norway, 1981, renkli/colour, 96', DCP
Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Anja Breien
Senaryo/Screenplay: Anja Breien
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Erling
Thurmann-Andersen
Kurgu/Editing: Lars Hagström
Yapımcı/Producer: Gunnar Svensrud
Oyuncular/Cast: Lil Terselius, Bjorn Skagetad,
Anita Björk, Erik Mork

Her şeyini bir adam için riske attı. Adama göre fazla güçlü biriydi. Ne ki, cadı avı çağında güçlü kadınlara yer yoktu.

She risked all for a man but she was too strong for him. In the age of witch-hunting there was no room for forceful women.

Zevceler *Wives*

Norveç/Norway, 1975, renkli/colour, 84'
Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Anja Breien
Senaryo/Screenplay: Anja Breien
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Halvor
Næss
Kurgu/Editing: Jan Horne
Oyuncular/Cast: Anne Marie Ottersen, Frøydis
Armand, Katja Medbøe

İçlerinden biri hamile olan üç genç kadın üç gün sürecek mezunlar buluşmasında bir araya gelirler. Eski okul arkadaşı olan üçlü, aradan geçen on yıldan fazla sürede kocalarının çevrelerine uyum sağlamışlardır. Mezunlar buluşmasında tekrar yüz yüze geldiklerinde, aniden kendilerini, bir zamanlar oldukları halleriyle, yeniden keşfetmeye başlarlar. Alaycı mizahlarına uygun biçimde yeni tartışma konuları bulurlar; çocuklu mu çocuksuz mu, aileyle mi ailesiz mi? Bir şeyler içmek için dışarı çıkarlar. Şartlandırıldıkları önyargılar birer birer su yüzüne çıkacak, kalkanları düşecektir. Breien, bu kült filmde sessiz bir ironiyle evli kadınların içine düştükleri absürt durumları ustaca betimliyor.

Three girls, one of them pregnant, go off on a three-day spree. These three are old class-mates and were once best friends. Over a period of 10 years, they have each allowed themselves to become wholly assimilated into their respective husband's environments. When they meet face to face at an old-school reunion, they suddenly rediscover themselves as they once were. In a fit of sardonic humor, they agree to carry on somewhere else - children or no children, family or no family. The three then go out on the town. They are thirsty. Conditioned prejudices are uncovered, defenses are dropped, and with quiet irony and a good deal of tenderness the film succeeds in exposing the absurdity of the married women's situation.

KUZEY IŞIKLARI ANJA BREIEN RETROSPEKTİFİ
NORTHERN LIGHTS ANJA BREIEN'S RETROSPECTIVE

Yakın Akrabalar Next of Kin Arven

Norveç/Norway, 1979, renkli/colour, 95', DCP
Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Anja Breien
Senaryo/Screenplay: Anja Breien, Oddvar Bull
Tuhus, Lasse Glomm
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Erling
Thurmann-Andersen
Kurgu/Editing: Henning Carlsen, Christian Hart-
kopp
Oyuncular/Cast: Espen Skjønberg, Anita Björk,
Håge Juve

Armatör Kai Skaug vefat etmiştir. Cena-
zesinde rahip, adamın ömrünün baha-
rında, henüz 54 yaşındayken öldüğünü
söyler. Çiçeklerle bezenmiş kremator-
yum odası yas tutanlarla doludur; ilk sıra-
da yaşlı annesi, kardeşleri, onların eşleri,
yeğenleri ve kuzenleri oturmaktadır, yani
en yakın akrabaları... O ana kadar akra-
balar arasında ilişkiler rastlantısal ileti-
şimden ibarettir; yüzeysel ve kopuk. Şim-
di ise miras nedeniyle aralarında başka
bir bağ kurulmalıdır. Kai Skaug, şirketin
ailenin tamamı tarafından yürütülmesini
vasiyet etmiştir. Başarılarmaması halin-
de ise tüm mal varlığı kanser araştırma-
larına bağışlanacaktır. Miras herkesin
hayatını değiştirir ve aralarındaki gizli
çatışmaları su yüzüne çıkarır. Her biri
çırılçıplak kaldığında, ortada tek bir soru
vardır: Bu işin gereğini gerçekten kim ye-
rine getirdi? Mirası kim hak ediyor?

*Ship-owner Kai Skaug is dead. The par-
son in his funeral speech speaks of a
man who passed away in his prime, only
54 years old. The flower-decorated cre-
matorium is filled with mourners. In the
first row sits his old mother, his brother
and sister, his brother- and sister-in-law,
his nephews and cousins: his next of
kin. Up till now they have had only occa-
sional contact with one another - super-
ficial and unbinding. Now the inheritance
binds them together with nonexpendable
bonds. The will assumes that the com-
pany shall be run by the united family.
Should this prove impossible, everything
is to be donated to cancer research.
The inheritance changes the lives of all
of them and brings hidden conflicts into
the open. And when they all have been
stripped naked, one fundamental ques-
tion remains: Who has in fact created the
values? Who deserves the inheritance?*

KUZEY IŞIKLARI ANJA BREIEN RETROSPEKTİFİ
NORTHERN LIGHTS ANJA BREIEN'S RETROSPECTIVE

On Yılın Ardından Zevceler Wives After Ten Years Hustruer - ti år eter

Norveç/Norway, 1985, renkli/colour, 88', DCP
Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian
Altyazı/ Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Anja Breien
Senaryo/Screenplay: Bente Erichsen, Knut Faldbakken, Frøydis Armand, Katja Medbøe, Anne Marie Ottersen
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Erling Thurmann-Andersen
Kurgu/Editing: Lars Hagström
Oyuncular/Cast: Anne Marie Ottersen, Frøydis Armand, Katja Medbøe

Kadın kahramanlarımızın 1975'teki son buluşmalarının üzerinden on yıl geçmiştir. Üçü, mezunlar buluşmasında yeniden bir araya gelirler. Parti biter ama onların tek bir eğlenceyle yetinmeye niyetleri yoktur. Onlar içkilerini yudumlayarak iyi vakit geçirir ve yaşantılarını masaya yatırırken kocaları ve çocukları Noel'i en iyi şekilde kutlamalıdır.

Ten years have passed since our three heroines' first outing in 1975. Now, the women meet at yet another class reunion. Not surprisingly, they are still unwilling to call it a night after the party is over. Husbands and children must celebrate Christmas as best they can, while the women spend quality time drinking and taking stock of their live.

Zevceler III Wives III Hustruer III

Norveç/Norway, 1995, renkli/colour, 76', DCP
Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Anja Breien
Senaryo/Screenplay: Anja Breien, Anne Marie Ottersen, Frøydis Armand, Katja Medbøe
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Halvor Næss, Haakon Wettre
Kurgu/Editing: Trygve Hagen
Oyuncular/Cast: Anne Marie Ottersen, Frøydis Armand, Katja Medbøe

Üçlemenin bu son filminde, çocukluk arkadaşları olan zevceler artık 50'li yaşlarına gelmiştir. Film onların yaşındaki kadınların da kendilerine öğretilen kalıplara pervasızca meydan okuyabileceğini gösteriyor. Tıpkı yaşlıları olmayan diğer kadınlar gibi.

In the last chapter of the trilogy, the childhood friends and wives have reached the age of 50. The film demonstrates that women of their age can let their hair down and challenge accepted norms too. Just like any woman could.

KİŞİSEL BİR SİNEMA: GUNVOR NELSON

A PERSONAL
CINEMA:
GUNVOR NELSON

Kişisel Bir Sinema:
Gunvor Nelson
A Personal Cinema:
Gunvor Nelson

1960'lar Batı Sahili Amerikası'nın sarhoş edici deneysel filmlerinin ortaya çıkışındaki kilit isimlerden biri olan, İsveç doğumlu Gunvor Nelson'un eserleri, yarım asırdan fazla süreye yayılmakta. Uzun ve göz alıcı kariyeri boyunca oldukça çetrefilli işler üretti; sadece neredeyse aşırı güzelliği ve sinematografisinin duyarlılığından değil, aynı zamanda feminist sinemanın gelişiminde kilit noktalarından biri de olduğu için. Ne var ki Nelson, bu tip sınıflandırmalardan kaçınarak, her zaman, filmlerinin öncelikle ve en önemli olarak hayli kişisel olduğunu söylemekte ve 1969 tarihli genç kızının lirik bir portresi olan *Adım Oona/My Name is Oona* ve 2010 yapımı belgeseli *Kristina's Harbor Revisited* gibi eserlerinde, işlerini ayrık-sı kılan bakışı ve dinleyişindeki tikelliktir. Elli yılı aşkın süredir, bıçak kadar keskin yerindeliğini saflaştırırken, diğer yandan hem seyirciyi içine çeken hem de her anı eleştirel ve üzerine düşünülmüş olarak ele almaya zorlayan şiirsel anlatımı ile film ve videolarında tüm değişimleri teknik açıdan zeki biçimde kucaklamıştır. Nelson filmlerinin gösterimi, filmin içerik olarak barındırdığı radikal potansiyele tanık olmak adına az bulunur bir fırsat olmasının yanı sıra tanıklığın sosyal bir biçimine de samimi bir davet.

*As a key figure in the emergence of experimental film in the heady atmosphere of West Coast America in the 1960s, Swedish born filmmaker Gunvor Nelson has established a body of work spanning more than half a century. Over the course of her long and distinguished career, she has produced highly intricate works, not only of extreme beauty and cinematographic precision but which also stand as key marking points in the development of feminist filmmaking. However, refusing any simple pigeonholing, Nelson has always maintained that her filmmaking is first and foremost personal and from works such as her 1969 film *My name is Oona*, a lyrical portrait of her young daughter to her 2010 documentary *Kristina's Harbor Revisited* it is the particularity of her own looking and listening that set her works apart. Technically astute she has embraced changes in film and video making over the last fifty years that show a persistent and unrelenting concern with refining her craft with scalpel sharp precision and yet maintains a poetic lyricism that both engulfs the viewer and forces us to consider each moment as critical and considered. A screening of Nelson's films is a rare opportunity to witness the radical potential of film as material, as a form of social witnessing and as an invitation to intimacy.*

Yönetmen Hakkında

Gunvor Nelson 1931 yılında Stockholm'de doğdu. Kristinehamn'da büyüdü. Hayatı boyunca Stockholm ve Kristinehamn'da yaşadı ve çalıştı. Stockholm'deki Sanat Üniversitesi ve Beckmans Tasarım Koleji'nde Sanat ve Tasarım öğrenimi gördü. 1953 yılında ABD'ye taşındı ve 1954-57 yılları arasında Humboldt Devlet Üniversitesi'nde, 1957 yılında Mills Koleji'nde ve 1958 yılında San Francisco Sanat Enstitüsü'nde eğitimine devam etti. 1958 yılında evlendiği Robert Nelson ile enstitüde tanıştı. 1969-70 yıllarında San Francisco Devlet Üniversitesi'nde ve 1970-1992 yılları arasında San Francisco Sanat Enstitüsü'nde öğretmenlik yaptı. 1993 yılında İsveç'e döndü. Birçok ödül kazandı, en son 2006 yılında İsveç Sanat Fonu Büyük Ödülü'ne layık görüldü. Filmleri büyük sanat müzelerinde, New York MOMA'da, Stockholm'deki Moderna Museet'de ve Avrupa ve Kuzey Amerika'da sinemalarda gösterildi. Nelson'a 2008 yılında İsveç Sanat Fonu tarafından *Hayat Boyu Sanatçı Ödülü* verildi.

Dorothy Viley, günlük hayattan seçtiği malzemeleri kullanarak (kırmızı lahana, kahve telvesi) çektiği ve filmsel şiirler olarak tanımladığı 8mm'lik kısa film serisini çekmiştir. Filmleri *Canyon Cinema* tarafından dağıtılmaktadır.

Gunvor Nelson was born 1931 in Stockholm. Grew up in Kristinehamn. Lives and works in Stockholm and Kristinehamn. She studied at University College of Art, Craft and Design (1950-51) and at Beckmans College of Design (1952-53), both in Stockholm. Moved to the USA in 1953 and studied at Humboldt State College (1954-57), San Francisco Arts Institute (1957) and Mills College in Oakland (1957-58). She graduated with an MFA in painting. At the Institute, she met Robert Nelson whom she married in 1958. Film debut with *Schmeerguntz* in 1965, co-made with Dorothy Viley. Teaching positions at San Francisco State University 1969-70 and San Francisco Art Institute 1970-1992. Moved back to Sweden in 1993. Numerous major awards and grants, most recently the Swedish Arts Grants Committee's Grand Award (2006). Her films have been screened at major art museums as MOMA in New York, Moderna Museet in Stockholm and cinematheques in Europe and North America. In 2008 Nelson was awarded an artists life time in come guarantee by the Swedish Arts Grants Committee.

Dorothy Viley has done a series of short 8mm films best described as filmic prose poems, using objects of daily life (red cabbage coffee grounds) as material. Distributing through *Canyon Cinema*.

Programdaki Filmler/Screening Program

Schmeerguntz, ABD/USA, 1966, 15' (Dorothy Wiley ile birlikte/with Dorothy Wiley)

Bu film her şeyi devinime sokuyor. Babasının sandviç için uydurduğu anlamsız sözcüğe atıfta bulunan *Schmeerguntz* (İsveççe'de smörgås), halkın gözündeki ideal Amerikan ev kadını anlayışına eğlenceli, grotesk ve ağırbaşlı bir saldırı.

This was the film that set everything in motion. Schmeerguntz, coined after Nelson's father's non-sense word for sandwich ("smörgås" in Swedish), is a hilarious, grotesque and grave attack on the public ideal of the American housewife.

Adım Oona/My Name is Oona, ABD/USA, 1969, 10'

Adım Oona, Nelson'un Amerikan avangart film camiasında uzun süredir beklenen dönüm noktasıydı. Sesler Nelson'ın kızı Oona'nın haftanın günlerini tekrarlaması ve 'Adım Oona' diye sayıklamasından oluşuyor. Sonraki sesler, seyirciyi çocuğun deneyimlerine dâhil eden filmin görsel

yapısına eşlik eden, dışavurumcu ve ritmik bir hale bürünüyor.

My Name is Oona was Nelson's final breakthrough on the American avant-garde film scene. The sound consists of Nelson's daughter, Oona, repeating the names of the days of the week and of her saying "my name is Oona". The latter is edited into an expressive rhythmical structure that accompanies the visual structure of the film that plunges into the experience of a child.

Soyun/Take Off, ABD/USA 1972, 10'

Soyun, Nelson'un en bilinen filmi. Olgun bir striptizcinin sanatını icra ederken ki görüntüsüyle başlayan film, bir striptizcinin eğlenceli hikâyesini anlatıyor. Striptizci kıyafetlerini çıkarttıktan sonra vücudunun parçalarını da çıkartmaya başlıyor. Film striptizcinin uzaya fırlatılmasıyla sona eriyor. Nelson kendisini parçalara ayıran striptizcinin,

profesyonellikle soyunmasını saygın ve mesafeli bir şekilde gösteriyor ve bu güç kamerayla taçlandırılıyor.

Take Off is Nelson's most widely seen film. It is an amusing portrait of a stripper, beginning with a depiction of a professional mature stripper performing her act. After having removed her clothes, she starts to undo her body parts as well. The film ends with the stripper kicked out into space. Nelson is considerate towards her object, the stripper is performing the act with professionalism, both dignity and distance, and this force is hailed by the camera.

Su Altı/Moons Pool, ABD/USA, 1973, 15'

Nelson'ın *Soyun* filminde apaçık yansıtılan beden politikaları, Nelson'un oldukça kişisel *Su Altı* filminden ilham alınarak geliştirildi. Film banyoda erkek ve kadın vücutlarının suyun altında çıplak bir şekilde yüzerkenki hallerini gösteren çekimlerle başlıyor. Filmin ikinci kısmında neredeyse hiç konuşmadan azade ve rüya gibi, dalgaların

sesini, suyun ve müziğin bir araya gelişini görünmez bir ses ağı gibi karışık bir film müziği olarak ortaya koyuyor.

The explicit body politics in Nelsons popular Take Off is developed further in her highly personal Moons Pool. The film begins with shots of naked bodies in a bath and transgresses into depicting male and female bodies swimming naked underwater. The latter part of the film is almost totally liberated from speech, and has a dreamlike, complex soundtrack consisting of sounds of waves, voices, water and music woven together into a seamless web of sounds.

Işık Yılı/ Light Years, İsveç/Sweden, 1987, 28'

Işık Yılı bir kolaj filmi ve 5878 trilyon mil uzaklıktan İsveç manzarasına bir yolculuğu anlatıyor. Şu anki devam eden ve mükemmel olmayan varoluşumuzun ustaca bir şekilde yansıması.

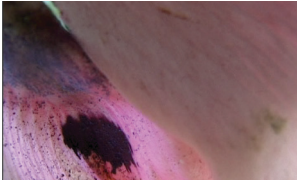
Light Years is a collage film and a journey through the Swedish landscape, traversing stellar distances in units of 5878 trillion miles. It is a film acutely in the present reflecting our temporal existence ... continuous and imperfect.

İhtiyaç Öncesi – Yeniden/Before Need Redressed, ABD/USA 1994, 42' (Dorothy Wiley ile birlikte/with Dorothy Wiley)

İhtiyaç Öncesi'den on dört sene sonra Gunvor Nelson ve Dorothy Wiley muhteşem bir süreçte adım atıyor. Filmi tekrar izleyip, üzerinde tekrar çalışıp, filmi tekrar yönetip yeni ve daha kısa versiyonunu İhtiyaç Öncesi - Yeniden olarak izleyiciye sunuyor. Geçen zamanın, deneyimin içinde bir gezinti ve bu zaman bir filmin vizyonunu şekillendirebilir ve değiştirebilir.

Fourteen years after making Before Need, Gunvor Nelson and Dorothy Wiley entered into a fascinating process. They revisited the film, reworked and redirected it, making a new and shorter version, called Before Need Redressed. It is an interesting excursion into how passing time, further experience, and time for reflection can affect and alter the shape and vision of a film.

Yaşama Sadık/True to Life, İsveç/Sweden, 2006, 38'

Yaşama Sadık oldukça önemli bir film ve Nelson'un en etkileyici çalışması. Kristinehamn'daki küçük bahçesini çekerek renkleri, ritmi, hayatı ve ölümü gösteriyor. Dijital ortama rağmen Yaşama Sadık, yönetmen Nelson'a geri dönüş. Video kamerasını, kamerasının ne yakaladığını keşfetmek için kullanıyor ve materyali dikkatli bir kurguyla ve seslerin titiz kullanımıyla yapılandırıyor.

True to Life is of substantial length and one of Nelson's most impressive video works. She is dragging and pushing her camera through her small garden in Kristinehamn creating a drama of colours, rhythm, life and death. True to Life is the return of Nelson the filmmaker, albeit to a digital environment. She uses the video camera for the joy of discovering what her camera has caught, structuring the material by careful editing and a meticulous use of sound.

TÜRKİYE'DEN

FROM TURKEY

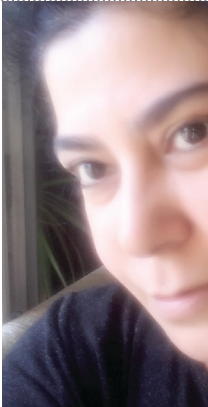
Kasap Havası Wedding Dance

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 130', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Çiğdem Sezgin
Senaryo/Screenplay: Çiğdem Sezgin
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Ersan Çapan
Kurgu/Editing: Çiğdem Sezgin
Yapımcı/Producer: Çiğdem Sezgin
Oyuncular/Cast: Şenay Gürler, İnanç Konukçu, Hakan Karahan, Cemre Ebuuziyya

Terzi Leyla pervasız hayatını sürerken, bir meyhanede tanıştığı taksici Ahmet ile beklenmedik bir aşk yaşamaya başlar. Aralarındaki yaş farkı onlar için sorun olmasa da, etraflarında bu durumdan rahatsız olacak birçok kişi de vardır. Evliliğe adım adım giden yolda, karşılıklı geçmişleri ve şu anki durumlarıyla ilgili, umursamak istemedikleri, sorun olmaması gerektiğine inandıkları engeller çıkar. İlişkileri bu etkenlerle çehre değiştirmeye başlarken, her şeye rağmen sürdürmeye çalıştıkları aşklarının ayakta kalıp kalamayacağı giderek belirsizleşir.

While Tailor Leyla leads a reckless life, she meets with driver Ahmet in a traditional bar which ends with an unexpected love for both sides. Having no problem with age difference, there are people around them uncomfortable with the situation. As they are getting close to marriage, they come across with obstacles about their past and current lives, that they don't want to bother and don't think that these should be problems. Their relationship starts to change with these factors; it becomes obscure whether their love could survive that they want to keep despite everything.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Çiğdem Sezgin 1972'de doğdu. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde iki yıl okuduktan sonra Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema Televizyon Bölümü'ne girdi. Halen, sinema-TV filmlerinde yönetmenlik yapıyor.

Born in 1972, Çiğdem Sezgin graduated from Department of Economics in İstanbul University; then she started to Cinema and TV Department in Marmara University. She is directing films for TV and cinema.

Nefesim Kesilene Kadar *Until I Loose My Breath*

Türkiye-Almanya/Turkey-Germany, 2015, renkli/
colour, 94', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Emine Emel Balcı
Senaryo/Screenplay: Emine Emel Balcı
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Murat
Tuncel
Kurgu/Editing: Dora Vajda
Yapımcılar/Producers: Titus Kreyenberg, Nadir
Öperli
Oyuncular/Cast: Esme Madra, Rıza Akın, Gizem
Demirci, Ece Yüksel, Sema Keçik

Ayaza kesen bir günde, yokuş yukarı çıkarken nefes almaya çalışmak insanın boğazını yakar, acıtır ya, Serap'ın ayakta kalma mücadelesi de öyle yakıcı! Film, hayata Serap'ın saçındaki yağdan, derme çatma yatağından, yıpranmış elbiselerinden bakmaya çağırıyor. Yönetmen, emeğine ve çevresindekilere yabancılaşan Serap'ın yaşadığı toplumsal ve ekonomik koşulları çok sade bir dille ve aynı zamanda olanca ağırlığıyla resmediyor. Serap'ın sesi yok, istekleri var. İstekleri uğruna yapabilecekleri ve çıkmazları var. Film sizi o çıkmazlarda Serap'la buluşturup bir yolculuğa çıkarırken, Serap sizin elinizi bırakmıyor. Ve filmin yarattığı gerçekliğin altında nefessiz kalıyorsunuz.

You know it hurts to breath on a day that it turned out to be frost, while climbing the hill; Serap's survival story hurts just like that. The film calls out you to have a look at life through the dirt on Serap's hair, her messy bed, and worn clothes. It shows the social and economic conditions of the hero in who is alienated from her labor and environment. Serap has wishes, but has no voice. She can think of things she could do for those wishes, as well as her dilemmas. While the film takes you to trip in between those dilemmas, Serap lets you down. And then you find yourself breathless, stucked under the reality created by the film.

Esra Gedik

Yönetmen Hakkında / About the Director

Emine Emel Balcı 1984'te doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sinema-TV Bölümü'nü bitirdi. Kısa filmleri ve belgeselleri birçok ulusal ve uluslararası festivalde gösterildi, ödüller aldı. İlk uzun metrajlı filmi *Nefesim Kesilene Kadar*'ın dünya ilk gösterimi 65. Berlin Film Festivali'nin Forum bölümünde yapıldı.

Emine Emel Balcı graduated from the Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Film and TV. Her short films and documentaries screened at numerous national and international film festivals and won several awards. Her first feature film Until I Lose My Breath had its world premiere in the Forum program of 65th Berlin International Film Festival in 2015.

Toz Bezi Dust Cloth

Türkiye/Turkey, 205, renkli/colour, 98', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Ahu Öztürk

Senaryo/Screenplay: Ahu Öztürk

Görüntü Yönetmeni/Director of Photography:

Meryem Yavuz

Kurgu/Editing: Ali Gaa

Yapımcılar/Producers: Çiğdem Mater, Nesra Gürbüz, Stefan Gieren

Oyuncular/Cast: Nazan Kesal, Asiye Dinçsoy, Mehmet Özgür, Serra Yılmaz, Didem İnselel

"Çocukluğumdan hatırladığım net anlardandır. Yaşadığımız şehirden İstanbul'a akraba ziyaretine gelmiştik. İlk durak teyzemdi ve ben bir sabah onunla, bir oda bir mutfaktan oluşan evinden uzun bir yolculukla üç oda bir salonlu bir eve geldim. Bu benim orta sınıfın mahrem alanıyla gündelikçi teyzem sayesinde ilk tanışmamdı. Teyzem temizlik yaparken, hiç görmediğim nesneleri görmüş, kaçamak dokunmuş ve büyülenmişim. Evde kimse yoktu, yatağın üstüne yatacak kadar bizimmiş sandığım bir yakınlıkla eşyalara dokunamamamı sağlayan hayali bir duvar arasındaydım. Bu benim yoksulluk yaşantımdan sezgisel olarak bildiğim bir mesafeyi işaret ediyordu. Bu mesafeden rahatsız olan ve aşılabilir bulan annem, yaşadığımız şehre döndüğümüzde, bana üstü utançla kaplı bir sır emanet etti. Sır, teyzemin temizlikçi olduğu ve bunun kimseye söylenmemesi gerektiği idi."

"It was one of the clearest memories from my childhood. We came to Istanbul to visit our relatives. First stop was my aunt, and one day, I traveled from her one-roomed flat to a three-roomed one. This was the first time that I encountered the private realm of middle class. When she was cleaning, I touched objects that I had never seen before; I was astonished. We were alone; I felt that I was so close to everything. I could even lie on bed, but there was an imaginary wall that prevented me from doing it. This represents a distance that I know intuitively from my indigent life. Being annoyed of this distance, my mum shared a secret with me when we came back. The secret was the fact that my aunt was a cleaning woman and I should not tell this to anyone."

Ahu Öztürk

Yönetmen Hakkında / About the Director

Ahu Öztürk 1976'da doğdu. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nden mezun oldu. 2002'de Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Sinema-TV Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı. 2004'te ilk belgeseli Sandık'ı çekti. 2010'da Gezici Festival bünyesindeki beş kısa filminden oluşan Kars Öyküleri'ne Açık Yara adlı filmiyle katıldı. İlk uzun metraj projesi Toz Bezi ilk gösterimini 66. Berlinale Film Festivali Forum bölümünde yaptı.

Ahu Öztürk, born in 1976, studied philosophy in Ege University Faculty of Letters. In 2002, she took her master's degree in cinema-tv from Marmara University Institute of Fine Arts. In 2004, she directed her first documentary Chest. She participated to Tales from Kars of Festival on Wheels with her short Open Wound in 2010. "Her first feature film project Dust Cloth, which premiered at the 66th Berlinale Film Festival in the Forum Section.

Yemekteydik ve Karar Verdim We Were Dining and I Decided

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 84', DCP
ÖzgünDili/ Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Görkem Yeltan

Senaryo/Screenplay: Burcu Aktaş, Yalçın Akyıldız,
Nilüfer Uğur Dalay, Görkem Yeltan

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Erkan
Özkan

Kurgu/Editing: Çiçek Kahraman

Yapımcı/Producer: Yalçın Akyıldız

Oyuncular/Cast: Arzu Oktay, Mehmet Güreli,
Sema Poyraz, Gökçer Dinç, Ayçıl Yeltan, Kaan
Çakır, Görkem Yeltan, Tugay Aydın

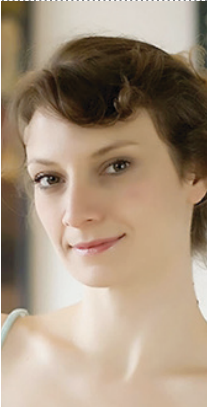
Yemekteydik ve Karar Verdim, Gürsoy ailesinin aile olma sürecinde çıktığı hayat yolculuğundan bir kesit... Baba Rıza Gürsoy, kurduğu aile imparatorluğunun keyfini sürmektedir. Kurban Bayramında tüm ailesini Gebze'deki yazlık evlerinde toplar. Mazide kalan tatlı anılar paylaşılır, bayramın gerekleri yerine getirilir, yemekler yenir, danslar edilir. Rıza'nın torunlarından birinin kaybolmasıyla korku dolu anlar başlar. Bayram ailenin burnundan gelir. Çocuğun kaçırıldığı düşünülme-ktedir. Başına kötü bir şey gelmiş olacağı fikri her karakterin etrafında kara bir karga gibi dolanır. Çocuk bulunduğunda büyük bir rahatlama yaşanır ancak tozlu raflardaki dosyalar açılmıştır bir kere. Güzel başlayan bayram yemeği büyük bir fırtınayla son bulur.

Even the weakest wind can trigger a stormy atmosphere in families. There are always unopened discussions, secrets no one would reveal to each other and some topics always kept in the dark. They whisper but await on the sly as a messenger of a big storm. There are countless of these messengers for Rıza Gülsoy and his family. However, Rıza, the emperor, still believes in the fortress of his family. During The Feast of the Sacrifice, all the family—sons, daughters, granddaughters, relatives—gather at the country house of Rıza Gülsoy. They celebrate the holiday while they share the good memories, dine, drink, sing, and dance. Horror starts when one of the granddaughters of Rıza, suddenly disappears. This ruins the festive spirit. Every member of the family is haunted by the thought of her being kidnapped. The relief comes when the granddaughter is found but some secrets are already revealed. There is no turning back.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Görkem Yeltan 1977'de doğdu. 1993 yılında tiyatro oyunculuğuna başladı. Senaryo ekibinde de yer aldığı *Uzak İhtimal* filmindeki performansıyları Adana Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu Ödülü'nü kazandı. *Yemekteydik ve Karar Verdim* oyuncu ve senarist olan Yeltan'ın yönetmen koltuğuna oturduğu ilk film.

Görkem Yeltan was born in 1977. She started acting in theater in 1993. She was awarded with Best Actress in Adana Film Festival for her performance in Wrong Rosary that she also co-wrote. The film is her first feature after the carrier of acting and writing.

OLAY YERİ: AİLE

FAMILY:
THE SCENE OF
INCIDENT

Anne Mutsuzsa Herkes Mutsuz
If Mama's Ain't Happy,
Nobody's Happy

Hollanda/The Netherlands, 2014, renkli/colour, 25', HD

Özgün Dili/Original Language: Flamanca/Dutch

Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Mea de Jong

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Nina Badoux

Kurgu/Editing: Jose Van Koppenhagen

Yapımcı/Producers: Juul Op Den Kamp, Chris Stenger

Oyuncular/Cast: Laura Dols, Ate de Jong, Roeland Windig, Michiel Dikker

Yönetmen Mea de Jong'un mezuniyet filmi olan ve annesiyle yaptığı röportajla tamamladığı *Anne Mutsuzsa Herkes Mutsuz*, kadınların özgürleşmesini konu alan ilginç bir film. Filmin teması buyken, dört kuşaktır erkekler olmadan yaşamını sürdüren kadınlardan oluşan bir aileden daha iyi bir başlangıç olabilir mi? Anneye ek olarak babaya, hatta annenin eski sevgililerine kulak vermek suretiyle, erksiz yaşamı gelenek haline getirmiş bir ailenin izlerini, kahkahalar eşliğinde sürdüğümüz film, bu kadınların yaşamından pek çok kesit aktarıyor. *Anne Mutsuzsa Herkes Mutsuz* 25 dakikada içine neler sığdırmıyor ki! Sadece kadınlardan oluşan bir ailenin yüz yılına yayılan görseller, bir annenin itirafları, anneyi keşfeyim derken yönetmenin kendini keşfetmesi, dünden bugüne Amsterdam'dan kareler...

Director Mea de Jong completes her graduation project that is subjected to liberation of women by making an interview with her mother –could be there a beter beginning than to tell the story of a family in which four generation of women lived without men? While watching the film, we keep traces of a family whose tradition is to live without men by hearing the father and even the ex-lovers of her mother, in addition to mother herself, accompanied by lots of laugh; like an archival material. The title tells a lot in 25 minutes; images that is spread over a hundred years from a family of women, confessions of a mother, self discovery of the director while trying to reach out her mother, snapshots of Amsterdam from then to now...

Müge Atala

Yönetmen Hakkında / About the Director

Mea de Jong 1988'de doğdu. Felsefe ve fizik eğitiminin ardından belgesel yönetmenliğine adım attı. Ülkesinde medyanın da övgüyle söz ettiği filmleriyle birçok ödüle değer bulundu. Hollanda'nın ulusal gazetesi NRC'de video departmanını yönetmek, geliştirmek ve denetlemek üzere işe alındı. Halen çeşitli bağımsız belgeseller üzerine çalışıyor.

Mea de Jong was born in 1988. She studied philosophy and physics before turning to the world of documentary filmmaking. It was critically acclaimed by the national press and gathered multiple nominations and awards. Immediately after her graduation Dutch National quality newspaper NRC hired her to lead, develop and supervise their new content-video department. She is also developing several independent documentaries.

Bir Ayrılık A Separation

İsveç/Sweden, 2013, renkli/colour, 70', BluRay
Özgün Dili/Original Language: İsveççe/Swedish
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Karin Ekberg
Görüntü Yönetmeni / Cinematography: Karin Ekberg, Erik Lindeberg
Kurgu/Editing: Bernhard Wrinkler
Yapımcı/Producer: David Herdies

Bir Ayrılık, sakladıklarımız, söylediklerimiz ve bunların sonuçlarına katlanıp katlanamayacağımız hakkında bir film. Aile olmanın ne çetrefilli bir iş olduğu, çocuk yetiştirmenin ve çocuklarla iletişimin zorlukları, boşanma sırasında erkeğin ve kadının yaşadıkları sorunlar... Yalanların, sırların, söylenemeyenlerin ağırlığı ve bu yükü taşıyanların kendi vicdanlarıyla hesaplaş(ama)malarının hikayesi. Sınıf farklılıklarıyla vücuda gelmiş, fakirlik, çaresizlik vurgusuyla insana odaklanan bir film bu. Filmde herkes kendince doğru olanı yapıyor, herkes haklı ama bir o kadar da haksız ve yalancı. Sanki sinema perdesindeki değil de yanı başınızdaki bir evde yaşanan olaylara tanık oluyorsunuz gibi: “Şu eskimiş gelinliği çöpe atsak mı artık? Kristal bardakları kimse sevmiyor, atalım gitsin!” Bu trajikomik belgesel uzun sürmüş bir evliliğin son perdesi gibi.

This film is about the things that we are hiding, that we said and their consequences. How complicated to be a family, to communicate with children and the problems women and men is going through... This is the story of lies, secrets, the burden of the unsaid and the people's reckoning with their conscience for these burdens (and the inability to do so). A film that is embodied in the class struggle that reveals the poverty, despair and focuses on humanity. Everyone is doing what s/he thinks the right thing; everyone is fair if you ask them but unfair and liar at the same time. It is looking to the neighbour's house rather than watching a film: “Is it ok to throw away the old wedding dress? What do you do with the crystal glasses that nobody wants?” A tragicomic documentary that portrays the very last acts of a long marriage. A film about the tentative search for a beginning of what –finally and unfortunately– is over.

Esra Gedik

Yönetmen Hakkında / About the Director

Karin Ekberg, Stockholm Drama Sanatları Akademisi'nden mezun oldu. Kısa film ve belgesel yönetmenliğinin yanı sıra iletişim dalında da çalışmalarını sürdürüyor. Ekberg, Bağımsız Yapımcılar Sendikası'nın başkan yardımcılığı görevini yürütüyor.

Karin Ekberg graduated from Academy of Drama Arts in Stockholm. She is working in communication as well as short films and documentaries. She is also vice president of Independent Producers Union.

Köpek The Dog

İsviçre-Türkiye/Switzerland-Turkey, 2015, renkli/
colour, 94', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Esen Işık
Senaryo/Screenplay: Esen Işık
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Gabriel Sandru
Kurgu/Editing: Aura Vögeli
Yapımcı/Producers: Brigitte Hofer, Cornella Seitler
Oyuncular/Cast: Beren Tuna, Barış Atay, Cemal Toktaş, Çağla Akalın, Salih Bademci

Bir yavru köpek, bir yavru insan... Bir canlının yaşaması için uğraşan başka küçük bir can... Bu iki ruh arasında başlayan sevgi hikayesi, bizi, insanın (özellikle de erkek insanın) ve eril sistemin kendisine benzemeyen her türlü canlıya uyguladığı sevgisizliği ve şiddeti görmemizi sağlayan başka hikayelere bağlıyor. Film gündelik hayatın şiddetiyle sarıyor seyirciyi. En rahat hissettiğiniz alanlarda kendinizi tedirgin hissettiriyor. Başka bir deyişle, gizli kapaklı yapılmayan ama görmediğimiz ya da görmek için çaba sarf etmediğimiz şiddeti, "normal" sayılan davranışların nasıl şiddetle örüldüğünü, köpek sevgisi, karşılıksız sevgi, anne sevgisi ve eş sevgisi üzerinden yüzünüze çarpıyor.

A puppy and a child... A little heart working hard to keep alive another creature... The love story beginning between these two souls relates us to other stories that lead us to see the patriarchal system's loveless structure and violence while approaching to every creature that doesn't fit to it. The film surrounds you with everyday violence, makes you feel uneasy at the moments that you feel the most comfortable. In other words, it forces you to face with the things that is not hidden but you don't see, or maybe you didn't want to see - how conventionally accepted "normal" behavior turns into violence by – through love for a dog, for a mother, for a spouse unconditionally.

Esra Gedik

Yönetmen Hakkında / About the Director

Esen Işık 1969'da doğdu. 1984'te, askeri darbeden sadece birkaç yıl sonra, kadın ve eşcinsel hakları için eylemlerde yer almaya başladığında henüz lisedeydi. Film Akademisi'ne kabul edildiği yıl, el ilanları dağıttığı gerekçesiyle tutuklandı, altı ay cezaevinde tutuldu, 1995'te beraat etti. Zürih Sanat Üniversitesi'ndeki eğitimini sürdürdü ve İsviçre'de kalmayı tercih etti.

Born in 1969, Esen Işık was still at high school when she took part in the demonstrations for women's and homosexuals' rights after the 1984 military coup. In the year that she was accepted to the Film Academy she was arrested for distributing flyers and held in prison for six months. The case against her ended in 1995 with her acquittal. She studied in Zürich University of the Arts and wanted to remain in Switzerland.

Nahid

İran/İran, 2015, renkli/colour, 105', DCP
Özgün Dili/Original Language: Farsça/Persian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Ida Panahandeh
Senaryo/Screenplay: Ida Panahandeh, Arsalan Amiri
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Morteza Gheidi
Kurgu/Editing: Arsalan Amiri
Yapımcı/Producer: Bijan Emkanian
Oyuncular/Cast: Sareh Bayat, Pejman Bazeghi, Navid Mohammadzadeh

Genç yaşta eşinden boşanmış olan Nahid, Hazar Denizi üzerinde bulunan bir Kuzey İran şehrinde 10 yaşındaki oğluyla yaşamını sürdürmektedir. İran'daki yasalara göre, çocuğun velayeti babaya aittir fakat baba, yeniden evlenmemesi koşuluyla çocuğu annesine vermiştir. Nahid'i büyük bir tutkuyla seven ve onunla evlenmek isteyen bir başka erkek vardır.

Nahid, a young divorcee, lives alone with her 10-year-old son in a Northern Iranian city on the Caspian Sea. According to the Iranian laws, the custody of the child belongs to the father, but he has granted her on the condition that she doesn't remarry. There is a man who loves her passionately and wants to marry her.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Ida Panahandeh film yönetmenliği yüksek lisansı yaptı. Tahran Sanat Üniversitesi'nde film çekmeye başladı ve birçok kısa film yaptı. Cockscomb Flower filmiyle 2009 yılında Berlinale "Yetenek Kampüsü"ne seçildi. Kadın konularına sinemasında yer açan yönetmen, belgeselleri ve ilk uzun metrajlı filmi *Nahid* ile kadınların güçlenmesine vurgu yapıyor.

Ida Panahandeh was born in Tehran. She has an MFA in Film Directing, and a BFA in Film Photography. She started filmmaking when a student in Tehran Art University, and she has made many short films. She was chosen and invited to participate in 2009's Berlinale "Talent Campus" with her short film "Cockscomb Flower". As a female filmmaker, she has always been interested in women's issues and has tried to do her best in improving the cultural view on women's rights by making documentaries and also through her first feature film, Nahid.

Nojoom 10 Yaşında ve Boşandı *I am Nojoom, Age 10 and Divorced*

Yemen/Yemen, 2014, renkli/colour, 96', DCP
Özgün Dili/Original Language: Arapça/Arabic
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Khadija Al-Salami
Senaryo/Screenplay: Khadija Al-Salami
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Victor Credi

Kurgu/Editing: Alexis Lardilleux
Yapımcı/Producer: Sheikha Prohaska - Alatas
Oyuncular/Cast: Reham Mohammed, Adnan Alkhader, Sawadi Alkainai, Ibrahim Alashmori, Munirah Alatas

Gündem Çocuk Derneği işbirliğiyle

2008 yılında bir boşanma haberi, tüm dünyada basın bir anda odağı haline gelmişti. Daha on yaşında bile değilken otuz yaşında bir erkeğe satılan kız çocuk, ailesinden uzakta bir köye 'gelin gitmişti'. Bir yolunu bulup kaçtı, mahkemenin yolunu buldu ve hakime durumu anlattı. Hakim bu evliliğin sonlanması kararı verdi. Bu film, işte o kız çocuğun boşanma mücadelesini anlatıyor. Yemen'in ilk kadın yönetmeni olan Khadija Al-Salami, Uçan Süpürge'ye 2009 yılında "Amina" adlı filmiyle konuk olmuştu. Yönetmen Amina filminde 11 yaşındayken zorla evlendirilen ve kocasını öldürmek suçundan idamla yargılanan bir kız çocuğun hikayesini anlatmış ve bu sayede cezanın kaldırılmasını sağlamıştı.

Adapted from the story that hits the media coverage in 2008, film reveals the Nojoom's struggle to divorce. This is the true story of a girl who was married before she turns 10, a man aged 30. The girl escaped home in a village far away from her family, and found the judge of the court and asked for help. The judicial decision was a victory for the girl!.. Yemen's first female filmmaker Khadija Al-Salami's another film about child marriage, named "Amina" was screened at Flying Broom Women's Film Festival in 2009.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Khadija Al-Salami 1966'da doğdu. 16 yaşındayken, ABD'de burslu olarak yönetmenlik öğrenimi gördü. Yemen'in ilk kadın yönetmeni oldu ve Fransa ve Yemen'deki televizyon kanallarına yirmiden fazla belgesel hazırladı. Filmlerinde, Yemen toplumunda kadın haklarına ve toplumsal cinsiyet rollerine odaklandı.

Khadija Al-Salami, born in 1966 in Yemen. At age 16, she earned a scholarship to study in the United States, where she studied filmmaking. She is Yemen's first woman film-maker and has made over 20 documentaries for TV stations in France and Yemen. Al-Salami's films tend to focus on the role of women and their rights in Yemeni society, as well as on corruption.

Zouzou

Zouzou

Fransa/France, 2014, renkli/colour, 82', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca-İngilizce/
French-English
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Blandine Lenoir
Senaryo/Screenplay: Blandine Lenoir
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Kika Ungaro
Kurgu/Editing: Stephanie Araud
Yapımcı/Producer: Nicolas Breviere
Oyuncular/Cast: Jeanna Ferron, Florence Muller, Laure Calamy

60'lı yaşlarındaki büyükanne Solange, yakın arkadaşı gibi gördüğü üç kızını kırılsaldaki evinde toplar çünkü onlara çok önemli bir açıklama yapacaktır: Aşık olmuştur! Her biri özel yaşamında duygusal gelgitler yaşayan kızları Agathe, Marie ve Lucie bu haber karşısında ne tepki vereceklerini bilemezler. Bu konuşmanın yapıldığı sıralarda Agathe, 14 yaşındaki kızı Zouzou'nun ilk cinsel deneyimini birazdan yaşayacağını öğrenir ve bu haber aile buluşmasının gündemini bir anda değiştirir. 60'larındaki büyükannenin aşık olması ve 14 yaşındaki torunun ilk cinsel deneyimi haberleriyle sarsılan üç kuşaktan kadın, cinsiyetlere dair bildiklerini tartışırken kendi yaşamlarındaki tabularla da yüzleşmeye başlarlar... Diyaloglarında maddeci feminizmin en önemli temsilcilerinden biri olan Christine Delphy'nin *Baş Düşman* kitabından alıntılar da yapan yönetmen, bu filmiyle kadın hareketine içten bir selam veriyor.

Grandma Solange, in her 60s, gathers her three daughters whom she thinks of as close friends as she has an important announcement; she is in love. Each having moody times lately, her daughters Agathe, Marie and Lucie didn't know how to react. Meanwhile, Agathe learns that her 14 years old daughter Zouzou is going to have her first sexual experience and the meetings get messy with the news. Three generations of women, shaken by the news grandma's love affair and teenage girl's sexual experience, argues on the difference between sexual habits throughout generations while discovering the taboos of their lives. Quoting from Christine Delphy's book "The Main Enemy" as one of the most important thinkers of materialist feminism, Lenoir also doesn't forget to stand in homage to the women's right movement and its pioneers.

Didem Ayberkin

Yönetmen Hakkında / About the Director

Gaspar Noé ile çalıştığı *Et (Carne)* ve *Herkese Karşı Tek Başına (Seul Contre Tous)* filmleriyle tanınan Blandine Lenoir, Solveig Anspach, Fabienne Godet, Éric Zonca ve Michael Haneke gibi ünlü yönetmenlerin filmlerinde oyuncu olarak karşımıza çıktı. Komedyen, oyuncu ve yönetmen olarak sinemaya emek veren Lenoir'ın, her biri festivallerden ödüllerle dönmüş yedi kısa metraj filmi de var.

Blandine Lenoir, as known from the film Carne and Seul Contre Tous that she worked with Gaspar Noe, acted in films of famous directors such as Solveig Anspach, Fabienne Godet, Erick Zonca and Michel Haneke. Apart from being a comedian and actress, Lenoir also directed seven short film that won numerous awards from a variety of festivals.

KISA OLMAZSA OLMAZ

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

SHORT IS A MUST

Balık Havuzu Fish Pond

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 17', HD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Ezgi Kaplan
Senaryo/Screenplay: Esme Madra, Ezgi Kaplan
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Ersin Gök
Kurgu/Editing: Ezgi Kaplan
Yapımcı/ Producer: Ezgi Kaplan
Oyuncular/Cast: Efe Tunçer, Esme Madra, Nadir Sönmez, Nazlı Bulum

Bir grup arkadaş, hafta sonu için aralarından birinin ailesinin yazlık evine giderler. Vardıklarında evde beklenmedik bir misafirle karşılaşır.

For the weekend a group of friends goes to one of their parents' summer house. When they enter to the house, they encounter an unexpected guest.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Ezgi Kaplan 1981'de, İstanbul'da doğdu. Kısa filmler çekiyor ve belgesel projeleri üretiyor. Aynı zamanda Çıplak Ayaklar Dans Kumpanyası için video ve internet sitesi tasarımı yapıyor. Kısa filmleri birçok uluslararası film festivalinde gösterildi. 2009'da, Saraybosna Yetenek Kampı'na davet edildi

Ezgi Kaplan was born in İstanbul in 1981. She makes short films and produces documentary projects. She also works as a freelance video and web designer for Çıplak Ayaklar Dance Company. Her short films have been screened in many international film festivals. She was invited to Sarajevo Talent Campus in 2009.

Dönüş The Return Veritarts

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 20', HD
Özgün Dili/Original Language: Ermenice/Armenian
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Hale Güzin Kızılaslan
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Hale Güzin Kızılaslan
Kurgu/Editing: Anıl Çizmecioğlu, Hale Güzin Kızılaslan, Baran Şaçoğlu

Geniş topraklar üzerinde bir çiftlik ve birbirine kenetlenmiş bir Ermeni ailesi. Kadınlar, erkekler, gençler ve çocuklar; değişen nüfus cüzdanları, tazelenen hafıza, sadece acılarla öğrenilen bedeli çok ağır bir yüzleşme...

A farm in the midst of a vast land and an Armenian family whose members have clung to one another. Women, men, young people and children; modified ID cards; memories being refreshed; and a confrontation which, bearing a very heavy price, can only be learned through pain.

Yönetmen Hakkında / About the Director

1978 yılında doğdu. Fotoğraf üzerine çalışmaya 2010 yılında İstanbul Galata Fotoğrafhanesinde başladı ve 2012-2013 döneminde Fotoğraf Akademisi'nde Belgesel Fotoğraf programını bitirdi. Çalışmalarına foto-röportajlar, belgesel fotoğraf ve film çalışmalarıyla devam ediyor.

Born in 1978. She started to work on photography at İstanbul Galata Photo-House and completed her education in Photography Academy's Documentary Photography Department. She continues her works on photo-interviews, documentary photography and films.

Ekimden Sonra After October

Türkiye/Turkey, 2016, renkli/colour, 4', HD
Diyalogsuz/Non-dialogue

Yönetmen/Director: Melike Tombak
Senaryo/Screenplay: Melike Tombak
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Murat Turhan
Kurgu/Editing: Murat Turhan, Orbay Gayret
Oyuncular/Cast: Ahsen Altınkoç, Esat Sazlıdere, Merve Akilli

Ekimden Sonra, 10 Ekim 2015 günü saat 10.04'te Ankara'da barış mitinginde yüzden fazla kişiyi öldüren bombalı saldırıda büyük bir bilinmezlik içinde yitip gidenlerin; o bilinmez acılar içinde kaybolan insanların anısına çekilmiş bir kısa film. Bazı insanların ölümleri zamansızdır. Ankara katliamı da bu zamansız ölümlerden biriydi. Çoluk çocuk, kadın erkek herkes oradaydı. Ölenler arasında Veysel de vardı: barışı karşılamaya gelen en küçük misafir... Ölümü herkes gibi o da hak etmemişti. Veysel'i yitirmenin bizlerde bıraktığı boşluk, bir tanığın gözüyle seyirciye anlatılıyor.

After September is a short film dedicated to the deceased of the bombing attack in Ankara Peace Meeting, on 10th of September at 10.04, who were killed in a state of incomprehension and to the people who were lost in unknown pain. Some people's deaths are sudden. Ankara Massacre was one of those. Veysel died there too; the youngest guest to welcome peace. He didn't deserve to die as well. The nullity that emerges from losing Veysel is told through the eyes of a witness.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Melike Tombak 1992'de doğdu. Çukurova Üniversitesi İletişim Fakültesi İletişim Bilimleri Bölümü üçüncü sınıf öğrencisi. Üniversiteye başladıktan sonra sinemaya ilgisi derinleşti. Toplumsal adaletsizlik, yoksulluk, ölüm ve ölüme duyarsızlaşma gibi konular etrafında çalışmalarını sürdürüyor.

Melike Tombak was born in 1992. She is studying communication sciences at Çukurova University Communication Faculty. After starting her education, her interest about film has deepened. She is working around a serial topics such as injustice, poverty, death and desensitisation in the society.

Gri Bölge *Mother Virgin No More*

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 7', HD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Derya Durmaz
Senaryo/Screenplay: Derya Durmaz
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Meryem Yavuz
Kurgu/Editing: Deniz Cizmeci
Yapımcı/Producer: Emine Yıldırım, Derya Durmaz
Oyuncular/Cast: Nazan Kesal, Nazlı Bulum

Bir genç kadının eski bir alışkanlığı, sınırları bozulunca gülmesi, kendisini en yakından tanıyan insanın -annesinin- onun artık bakire olmadığını anlamasına yol açar. Aslında bekaretini yitiren, koşulsuz sevgiye dayanması gereken anne-kız ilişkisidir.

A crack smile in a nervous situation, which is an old habit of this young woman, allows her mother, who knows her the best, to realize she is not a virgin anymore. In fact, what loses the virginity is the mother-daughter relationship that should lean on unconditional love.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Ekonomi, İnsan Hakları Hukuku ve Oyunculuk eğitimi alan oyuncu/yönetmen Derya Durmaz'ın kendi yazıp yönettiği ilk kısa film *Ziazan* 11 ödül aldı. İkinci kısa filmi *Gri Bölge*, Berlin Film Festivali Generation 14plus Kısa Film Yarışması'na seçildi. Halen ilk uzun metraj filmi *Amerikan Otobüsü* üzerinde çalışıyor.

Actress/director Derya Durmaz's first short film Ziazan has been screened more than 70 festivals in 20 countries in which it collected 11 prizes. Her second short title Mother virgin No More was selected for Berlinale's Generation 14plus Short Film Competition. Her first feature American Bus is in development.

Günah The Sin Guneh

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 15', DVD
Özgün Dili/Original Language: Kürtçe/Kurdish
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Gülistan Acet
Senaryo/Screenplay: Gülistan Acet
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Dairo Germani
Kurgu/Editing: Marco Spoletini
Yapımcılar/Producers: Ferit Karahan, Gülistan Acet
Oyuncular/Cast: Cewher Hecî Xelîf, Evîndar Hecî Xelîf, Mahir Reşo Usiv, Muxdat Murat Reşo, Mehmet Atay

12 yaşındaki Reşo ve üç arkadaşı, köylüler tarafından cinli olduğuna inanılan bir mağaraya kuş avlamaya giderler. Reşo, saf ve cesaretsiz olan Memo'ya bir şaka yapıp mağarada onu korkutur. Memo bayılınca tüm köy halkı Memo'yu cin çarptığı haberiyle çalkalanır.

Reşo, aged 12, and three friends go to a cave to hunt birds, where the villagers think of as haunted. Reşo makes a joke to naive and scared Memo in the cave. Memo faints and the whole village is now shaken by the news.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Uludağ Üniversitesi Türkçe Öğretmenliği Bölümü'nde öğrenim gördü, Artuklu Üniversitesi Kürdoloji Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. 2009'dan bu yana birçok projede yönetmen ve yönetmen yardımcısı olarak yer alıyor. 2013 yılında *Cennetten Kovulmak* filmindeki rolüyle Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde en iyi yardımcı kadın oyuncu ödülünü aldı. Yönetmenliğini yaptığı *Karpuz Cenneti* (2013), *Baharı Beklerken* (2014) ve *Guneh* (2015) adlı kısa filmleri, çok sayıda ulusal ve uluslararası festivalden ödülle döndü.

Gülistan Acet took her undergraduate degree in Turkish Language Education in Uludağ University and has a graduate degree in Kurdish Studies from Artuklu University. She has been in lots of projects as director and assistant director since 2009. She got the Best Supporting Actress Award at Antalya Golden Orange Film Festival with her role in Cennetten Kovulmak (2014). Her films Karpuz Cenneti, Baharı Beklerken and The Sin has been screened in various festivals and took awards.

Kartalın Ağacı The Eagle's Tree Dara Qertalî

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 4', HD
Özgün Dil/Language: Türkçe /Turkish
Altyazı/Subtitles: İngilizce /English

Yönetmen/Director: Gülnaz Bingöl
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Gülnaz Bingöl
Anlatıcı/Narrator: Gülcihan Güneşer

“1915 yılının Nisan ayında başlayan Ermenilere yönelik zulüm Anadolu’da tüm vahşetiyle sürerken büyük dedem kendi köyünde bir milis olarak olaylara tanıklık etti. Köydeki kutsal ağacın yakınında 99 Ermeni’nin öldürülmesi sırasında büyük dedemin yaşadıklarını bugün anneanem bize anlatıyor.”

“In April 1915, at the height of the state violence against Armenians in Anatolia, my great grandfather witnessed the period as a militiaman in his own village. My grandmother tells us my great grandfather’s experience during the execution of 99 Armenians by the sacred tree in our village.”

Yönetmen Hakkında / About the Director

Gülnaz Bingöl 1981 yılında Varto’da doğdu. 2004 – 2008 yılları arasında kısa film çalışmaları yaptı. 2009 yılında fotoğrafa başladı. Galata Fotoğrafhanesi Fotoğraf Akademisi Belgesel Fotoğraf Programı’na katıldı. Galata Fotoğrafhanesi ve Fotoğraf Vakfı ile çalışmalarını sürdürmekte.

Gülnaz Bingöl was born in 1981, in Varto. She made short films between 2004 and 2008. She began her photography works in 2009. She joined to Documentary Photography Program of Galata Fotoğrafhanesi. She continues her works with Galata Fotoğrafhanesi and Photography Foundation.

Merkür Mercury

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 5', HD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe-İngilizce/
Turkish-English
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Directors: Melis Balcı, Ege Okal
Senaryo/Screenplay: Melis Balcı, Ege Okal
Animasyon/Animation: Melis Balcı, Ege Okal
Yapımcı/Producers: Melis Balcı, Ege Okal

Galeride asistanlık yapan genç bir sanatçı, sanat fuarı çıkışında, çalıştığı galerinin sahibiyle birlikte lüks bir akşam yemeğine gider. Burada sanat dünyasının yozlaşmasına tanık olacaktır.

A young artist who works as a gallery assistant is taken to a luxury dinner where she is introduced to the absurd and corrupt hierarchy of the art world.

Yönetmenler Hakkında / About the Directors

Görsel Sanatlar ve İletişim Tasarımı öğrenimi gören Melis Balcı ve Ege Okal İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyorlar. Merkür, ikilinin ilk canlandırma filmidir.

Melis Balcı and Ege Okal are independent animation filmmakers living and working in Istanbul. They studied Visual Arts and Communication Design. Merkür is their first animation film as a duo.

Su Almaya Gidiyorum Bir Şey İsteyen Var Mı? *Going Out to Get Water*

Almanya/Germany, 2016, renkli/colour, 4', HD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Esme Madra

Senaryo/Screenplay: Esme Madra,
Gizem Bayıksel

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Gizem Bayıksel

Kurgu/Editing: Fehime Seven

Yapımcı/Producer: Gizem Bayıksel

Oyuncular/Cast: Cemre Ebuluziye, Müge
Büyüktalaş, Fehime Seven, Sinan Berksöz,
Melih Kırac

Genç bir kadın, iç karartıcı bir gecede ev-
den çıkmaya karar verir...

*After a depressing night, a girl decides to
get out of the house...*

Yönetmen Hakkında / About the Director

Esme Madra 1987'de doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nde okudu. Tiyatro Krek'te yönetmen asistanlığı ve Açık Radyo'da program yaptı. Sinema ve tiyatro oyunculuğunu sürdürüyor.

Born in 1987, Esme Madra studied at Mimar Sinan Fine Arts University department of theatre. She had been an assistant director for Krek Theatre Company and doing a radio show at Açık Radyo. She continues acting in movies and plays.

EN GERÇEKLER: BELGESELLER

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

THE MOST REAL: DOCUMENTARIES

Artık Hayallerim Var Through My Lens

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 62'
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Nefin Dinç
Metin Yazarı/Writer: Nefin Dinç
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Koray Kesik
Kurgu/Editing: Nefin Dinç, Natalin Solakoğlu, Naim Kanat
Yapımcı/Producer: Gamze Paker

“Size bütün dünyaya duyurabileceğiniz tek bir cümle kurma hakkı verseler, o cümle ne olurdu?” Artık Hayallerim Var, genç olmak ve sesinin duyulması için mücadele etmek ne demek, sarsıcı bir şekilde izleyiciye aktarıyor. Türkiye’nin altı farklı şehrinden seçilen 72 öğrenci, sinema yapma hevesinin peşine düşüp uzun soluklu bir maceraya atılıyor. Hatay’da kadim bir ibadethaneden Artvin’de çevre talanına karşı mücadeleye kadar birçok konu etrafında gezinip demokrasi ve insan hakları için filmler çekiyorlar. Bu yolculuğun sonunda, kanatlanmadan da uçulabileceğini, bağırmadan da çığlık atılabileceğini gösteren, naif bir portre çıkıyor ortaya. Artık Hayallerim Var, bir avuç azimli genç kadın ve erkeğin kendilerine dayatılan siyah-beyaz gerçekliği şık bir hamleyle rengarenk bir sinema perdesine dönüştürme hikayesi.

“What would be the one sentence for you if you were able to announce to the whole world? Through My Lens narrates to the audience traumatically what does it mean to be young and to struggle for make your voice heard. 72 students chosen from 6 different cities from Turkey comes together for a long termed adventure on the track of making movies. They shoot films about democracy and human rights after travelling the entire country. At the end of this journey, a naive teenager portait develops that tells you can fly without having wings, you can scream without yelling. Through My Lens is a story of transforming the black and white reality to a colourful movie screen with an elegant move by a handful of determined youngsters.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Türkiyeli bir yönetmen olan Nefin Dinç, Fredonia’da bulunan New York Eyalet Üniversitesi’de (SUNY) yardımcı doçent olarak film ve video yapımı üzerine dersler veriyor. Türkiye’deki film endüstrisinde 12 yıldan fazla çalıştı, uzun metrajlı filmler ve belgeseller çekti. Önemli toplumsal meselelere odaklanan, birçok ödüle layık görülmüş ve itibar kazanmış çeşitli film projelerine yapımcı ve yönetmen olmak suretiyle imza attı. ABD’de New York ve güzel sanatlar, belgesel film yapımı dalında yüksek lisans yaptığı (Kuzey Teksas Üniversitesi) Teksas’ta Türk film festivalleri düzenledi.

Nefin Dinç is a Turkish born Filmmaker. She is working as an assistant professor at the State University of New York at Fredonia, where she teaches film and video production. Nefin Dinç has worked for more than 12 years in the Turkish film industry, producing feature films and documentaries. She has produced and directed various films, receiving numerous awards and recognition for her projects, which always center on important social issues. In the United States, she has organized Turkish film festivals in New York and in Texas, where she received her master’s in fine arts in documentary film production at the University of North Texas.

Bağlar Bağlar

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 80', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Berke Baş, Melis Birder
Senaryo/Screenplay: Berke Baş, Melis Birder
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Berke Baş, Melis Birder
Kurgu/Editing: Melis Birder
Yapımcı/Producer: Berke Baş, Melis Birder

İlham veren bir mücadeleyi, naif ve sabırlı olduğu kadar coşkulu ve duygusal bir dille de anlatan belgesel, emek, mücadele ve dayanışmayla güçlenen bağlarımızın her şeye rağmen tek umudumuz olduğunu vurguluyor. Basketbolda kazanmak da var kaybetmek de. Bağlar belgeseli sporu ve müsabakaları çevreleyen gündelik ve tarihsel bağları görürüz kılarken, hayalleri ve hayatları da belirleyen bağlar kurmayı da unutmuyor. "Direnmek kazandırır, çünkü vazgeçen kaybediyor" diye özetlenebilecek bir spor mücadelesine salıyor sizi. Her ne olursa olsun, mücadeleden vazgeçmemek ve umuda sarılmak ise yaşamak için tek çare. Film, Diyarbakır'da Bağlar Belediyesi Basketbol Takımı'nın kendileriyle, koçlarıyla, kentleriyle, sokaklarıyla, devletle ve bölgedeki siyasi gündemle ilişkilerine odaklanıyor.

Telling an inspiring story with a naive and patient language, as much as it is enthusiastic and emotional, this documentary highlights the fact that the only hope is labour, struggle and solidarity. In a basketball match, you can win or lose. While Bağlar makes visible the daily and historical connections surrounding sports and games, it doesn't rule out the connections that establish dreams and lives. It sends you to a match that you could sum up as "to struggle is to win, as giving up lead you to lose." Whatever happens, not to surrender and holding on hopes is the only remedy. This film reveals Diyarbakır-Bağlar Municipality's Basketball Team's relations to themselves, their coach, the city, environment, state and the local politics.

Yönetmenler Hakkında / About the Directors

Berke Baş 1972'de doğdu. New School'da Medya İncelemeleri programında yüksek lisans eğitimi gördü. 2002 yılından bu yana İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema, TV ve Kültürel İncelemeler yüksek lisans programlarında ders veriyor, belgesel çalışmalarına devam ediyor.

Born in 1972, Berke Baş completed her masters in Media Studies in New School. Since 2002, she has been lecturing in Cinema, TV and Cultural Studies in Bilgi University and continued her works for documentaries.

Melis Birder 1971'de doğdu; İstanbul Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. New York'taki hapisane ziyaretçileriyle ilgili Sundance Belgesel Fonu destekli belgeseli "Ziyaretçiler" (2009) NY Urban World Film Festivali'nde Jüri Özel Ödülü ve Altın Portakal ödülüne değer bulundu.

Born in 1971, she graduated from İstanbul University, Department of Management. Visitors (2009) that focus on prisoner's visitors in New York was supported by Sundance Documentary Fund and awarded with Juri's Special Mention in NY Urban World Film Festival and Golden Orange.

Kuzey Bölgesi Zona Norte

Almanya/Germany, 2016, renkli/colour, 89', DCP
Özgün Dili/Original Language: Portekizce-İngilizce/
Portuguese-English
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Monika Treut
Metin/Writer: Monika Treut
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Berd
Meiners
Kurgu/Editing: Margot Neubert-Maric
Yapımcı/Producer: Monika Treut

Uluslararası düzeyde tanınmış insan hakları aktivisti Yvonen Bezerra de Mello ve Rio'daki sokak çocuklarını konu alan, ödüllü belgeseli *Warrior of Light*'tan on beş sene sonrasında, *Kuzey Bölgesi* projesinin gelişimi ve sürdürülebilirliğini araştırıyor. Bu süre içerisinde, Yvonne, şiddet sonrası travma yaşayan çocuklara, bu tecrübelerin ve sonucunda ortaya çıkan öğrenim güçlüklerinin üstesinden gelmelerine yardımcı olacak yeni bir pedagojik yöntem geliştirmiştir. 15 yıl önceki çocuklar, artık yetişkin. Rio Olimpiyatları'nın arifesinde kuzeyde bulunan, şehrin en tehlikeli favelasından, kendi hayatlarını bildiriyorlar. Onlar, alternatif pedagojik yöntemlerin, yoksulluk ve şiddetin kısır döngüsünü kırabileceğinin canlı kanıtı.

15 years after our award winning documentary, Warrior of Light, the portrait of internationally acclaimed human rights activist Yvonen Bezerra de Mello veand her work with street kids in Rio, Zona Norte is investigating the deelopment of and sustainability of the project. Over the years, Yvonne has developed a new pedagogy that helps children who are traumatized by violence to overcome their experiences and the resulting learning problems. The children we portrayed 15 years ago are now adults. They report from their lives in the most dangerous favel in the north of the city. They are the living proof that an alternative pedagogy is capable to break the vicious circle of poverty and violence.

Yönetmen Hakkında / About the Director

1954'te, Mönchengladbach'da doğan yönetmen, 1984'te Marburg/Lahn'da edebiyat lisansını tamamladı. 1976'dan itibaren video ile ilgilenmeye başladı ve 1984'te, Elfi Mikesch ile Hyäne/Hyena adlı filmi kurdu. Feminizm, toplumsal cinsiyet, cinsellik ve insan hakları konusunda, ABD, Brezilya ve Tayvan gibi ülkelerde birçok ödüllü film çekti.

Born in Mönchengladbach, Germany in 1954, she studied literature in Marburg/Lahn, graduating in 1982. She worked with video from 1976 and founded the Hyäne/Hyena film production company with Elfi Mikesch in 1984. She has directed numerous award-winning films about feminism, gender, sexuality and human rights in countries such as the USA, Brazil and Taiwan.

İstanbul Makamı Istanbul Notes

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 70', Blu-ray
Özgün Dili/Original Language: Türkçe-İngilizce-Fransızca/Turkish-English-French
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Özlem Sarıyıldız, Yunus Emre Aydın

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Özlem Sarıyıldız

Yapımcı/Producer: Bora Yediel

İstanbul Makamı, Makam Musikisi'ne gönül vermiş ve bir müziğin ancak doğduğu ve icra edildiği yerlerde öğrenilebileceği düşüncesiyle Türkiye'de yaşamaya karar vermiş beş müzisyenle yapılmış sinematografik bir doğaçlama. Her bir müzisyenin farklı bir hikayesi olsa da, modern zamanların zorunluluklarına rağmen kendi yolunu bulma arzusu, müzisyenleri bir kavşakta buluşturuyor. Müzik, İstanbul ve her ikisinin birleşiminden ibaret üç katman kuran film, İstanbul ve onun klasik müziğine övgüler dizen bir modern zaman masalı.

Istanbul Notes is a cinematographic improvisation with 5 musicians from abroad who fall in love with the Maqam Music (Ottoman Traditional Music) and decide to live in Turkey believing that music might best be learned in the lands it was born and performed. Each has different stories but the desire to find their own pathes intersects their roads. Constructing three layers - music, Istanbul and combination of both - the film is a modern times fairytale in praise of Istanbul and its classical music.

Yönetmenler Hakkında / About the Directors

Özlem Sarıyıldız Lisansı ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünde; yüksek lisansını aynı okulun Medya ve Kültürel Çalışmalar Bölümünde tamamladı. Lisans yıllarında, video ve belgeselle meşgul olmaya başladı ve o zamandan beri görsel-işitsel aygıtlarla hikayeler anlatmaya devam ediyor.

Özlem Sarıyıldız completed her B.A. degree at the Dept. of Industrial Design, METU and her M.A. degree at Media and Cultural Studies. She got engaged in video and documentary filmmaking back in her bachelor studies and has been telling stories by making use of audiovisual apparatuses since then.

Yunus Emre Aydın İstanbul Üniversitesi Felsefe bölümünden mezun oldu. Halen aynı okulda yüksek lisansa devam etmektedir. Profesyonel fotoğrafçı olarak çalışıyor ve ud çalıyor. *İstanbul Makamı* ilk filmi.

Yunus Emre Aydın was born in 1982. Graduated from Istanbul University Department of Philosophy and continue to MS in the same department. He works as a professional photographer and plays oud. Istanbul Notes is his first documentary.

EN GERÇEKLER: BELGESELLER
THE MOST REAL: DOCUMENTARIES

Özel Devrimler: Genç, Kadın ve Mısırlı

Private Revolutions: Young, Female and Egyptian

Avusturya/Austria, 2014, renkli/colour, 98', HD
Orijinal Dili/Original Language: Arapça-İngilizce/
Arabic-English
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Alexandra Schneider
Senaryo/Screenplay: Alexandra Schneider
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Sandra Merseburger, Alexandra Schneider
Kurgu/Editing: Alexandra Löwy
Yapımcı/Producer: Daniela Praher
Oyuncular/Cast: Sharbat Abdullah, Fatema Abouzeid, Amani Eltunsi

Hangimiz heyecanlanmadı Tahrir Meydanı'ndaki olaylara? Peki, kaçımız bu direnişin kadın yüzlerinden haberdar olduk? *Özel Devrimler*, devrim sonrası kendi inandıkları uğruna mücadele eden farklı sosyal çevrelerden dört genç kadının yaşamlarına bir pencere açıyor. Film anaakım medyanın görmezden geldiği, inanılmaz hikayeleri ve bu hikayelerin özneleri olan kadınlara ve onların cesaretlerine ışık tutuyor. Bu Mısırlı kadınlar karşılaştığımız tüm engellere, yıkımlara rağmen, inandığı şeyler uğruna mücadele etmenin her şeye değdiğini öğretiyor. Tarih her zaman bir erkek hikayeleri anlatısı (his-story) olmuştur. Tarihin arka odalarına saklanmış kadınları görünür kılmak çok değerli bir çabadır. Çünkü her defasında karşımıza çok yaratıcı mücadele hikayeleri çıkar. *Özel Devrimler* de kapının eşiğinde durup kadınların mücadele tarihine bakmanın filmi.

Which one of us was not exited with Tahrir Square? Which one of us heard about the female faces of this resistance? The documentary reveals the lives of four women, fighting for their beliefs after the revolution and coming from different social backgrounds. The film enlightens the incredible stories ignored by mainstream media, the subject of these stories and their courage. These women teach us it is worth to struggle for your own beliefs. History has always been consist of male narratives. Making women who are hidden in the back rooms visible is a precious task. Because, in every case, we face with the story of a very creatie struggle. We come across with their effort to exist in his(s)tory. Private Revolutions is such a film that open up the doors.

Esra Gedik

Yönetmen Hakkında / About the Director

1979'da doğdu. Almanya, ABD, Danimarka ve Avusturya'da büyüdü. Viyana ve Maastricht'te sosyal bilimler okudu, birkaç yıl bu alanda çalıştı. Tüm kazandığını kısa filme yatırıyor. 2006'dan bu yana Viyana Film Akademisi'nde film yönetmenliği ve kurgu eğitimi alıyor. Viyana'da yaşıyor, Mısır ve Avrupa'da çalışıyor.

Born in 1979, she grow up in Germany, USA, Denmark and Linz/Austria. Studied social sciences in Vienna and Maastricht. Worked as social scientist for several years. Spent her income in short films. Since 2006 studies of film (director and editor) at the Film Academy Vienna. Lives in Vienna, works in Europe and Egypt.

Portakalın Uykusu Sleep of Oranges

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 57', HD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altıyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Eylem Şen
Kurgu/Editing: Eylem Şen, Alp İlkme, Talha Altınkaya

Ermenistan'ın Musaler (Musadağı) köyünden genç bir kadın, köklerini aramak için Antakya'da bulunan Musadağı'na gelir. Bizler de bir yandan Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı'ya direnip Musadağı'na çıkan Ermenilerin tarihi hakkında bilgileniriz, diğer yandan oradan göç etmek zorunda kalmış Musaler köylüleri (Ermenistan) ve Antakya'da kalabilmiş Vakıfköylülerle yapılan söyleşiler yoluyla sözlü tarihe tanıklık ederiz. Portakalın Uykusu; müzikleri, görselliği, kurgusu, senaryosu, anlatısı bakımından ustaca kurgulanmış, titiz bir çalışma ürünü olmakla kalmıyor; tek bir an dahi kaybetmediği samimiyetiyle içimize işliyor. Film, bizi tarihle yüzleşmeye çağırırken -sevgili Hrant Dink'in "ilaç biziz" söyleyişinde olduğu gibi- yüzleşmenin hakkıyla gerçekleştirilmesi için bu hikayelerin duyulur olması yoluyla bir iyileşme sürecine eşlik etmesi gerektiğini hatırlatıyor.

A woman from Musaler Village (Musa Mountain Village) of Armenia comes to Musadağı (Musa Mountain) District of Antakya. On the one hand, we are witnessing to Armenians running to hills to resist Ottomans during the First World War; on the other hand, we observe the oral history through the interviews on Musaler villagers' migration to Armenia and with Vakıfköy villagers who were able to keep their homes. Sleep of Oranges doesn't confine itself as an adequate work with its music, images, editing, screenplay and narrative; it goes further and penetrates through you with sincerity that it offers in each second. While it calls us to face with history – just like Hrant Dink's interview "We are the cure" – it reminds us the necessity to be accompanied by the healing process through making heard the stories to realize the facing properly.

Müge Atala

Yönetmen Hakkında / About the Director

Eylem Şen, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Film Tasarımı bölümünde lisans eğitimini tamamladı, aynı bölümde yüksek lisans yapıyor. Beş yıldır belgesel film çalışmaları yapıyor. Dayanışma, mücadele, baskı ve özgürlük temaları çerçevesinde insanların ilişki, çatışma ve çelişkilerini konu ediniyor.

Completing her undergraduate study in Dokuz Eylül University, Film Design Department; Eylem Şen is working on her graduate education in the same department. She has been working on documentary producing for five years. Her works focus on human affairs, their disagreements and dilemmas in the context of solidarity, struggle, and repression-freedom.

Vank'ın Çocukları Vank's Children

Türkiye/Turkey, 2016, renkli/colour, 70', Blu-ray
Özgün Dili/Original Language: Türkçe-Ermenice/
Turkish-Armenian
Altyazı/Subtitle: İngilizce/English

Yönetmen/Director: Nezahat Gündoğan
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Metin Dağ
Kurgu/Editing: Uğur Kutay
Yapımcı/Producer: Kazım Gündoğan

“En iyi tarihçiler çocukluklarını ceplerinde taşıyanlardır.”

Vank'ın Çocukları, 1938 Dersim Katliamı'ndan kurtulan ve her biri bir yere savrulan, farklı kültür ve inançlara dahil aynı sülaleden Ermeniler, onların köyü ve köydeki manastır etrafında geçen bir film. İzmir'de yaşayan öğretmen Zeynep, 2000'li yıllarda rastlantı sonucu annesinin Dersimli (Tunceli) Ermeni olduğunu öğrenir. Annesinin akrabalarının bazılarını bulan Zeynep onlarla annesinin köyünde buluşur. Annesinin anlattıklarının izini sürer. Zeynep, bu sayede Vank Köyü ve oradaki manastır hakkında daha fazla bilgi edinir. Her biri farklı kültürlerden de olsa annesinin akrabalarını bulmuştur. Artık annesinin hikayesinin, geçmişinin ve kimliğinin önemli bir kısmı tamamlanmıştır.

“The best historians are the ones that carries their children in their pockets.”

This documentary focuses on the different Armenian individuals who survived through Dersim Massacre in 1938, coming from different families and spread to different cultures and religious beliefs, as well as their village and the monastery in the village. Living in İzmir, Zeynep is a teacher. In 2000s, she accidentally learned that her mother is actually an Armenian from Dersim (Tunceli). Being adopted after Dersim Massacre, heFinding her mother's relatives, Zeynep organizes a family meeting in the village. Zeynep learns more about Vank Village and the monastery. She finds her relatives although they are from various cultures. Now, a big part of her mother's story, past and identity is apparent.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Nezahat Gündoğan 1968'de doğdu. 1987 yılında Trakya Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi-Mimarlık Bölümünü kazandı. Politik düşüncelerinden dolayı eğitimine ara vermek ve 6,5 yılını hapisnede geçirmek zorunda kaldı. 2001 yılında Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın organize ettiği sinema kursuna katıldı, yarım kalan mimarlık eğitimini tamamladı. Kazım Gündoğan ile birlikte *Dersim'in Kayıp Kızları-Tertele Çeneku* (2012) kitabını yazdı. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde Bilge Olgaç Başarı Ödülü aldı.

Nezahat Gündoğan was born in Erzincan in 1968. Until her college times, she completed her education in İstanbul. In 1987, she got accepted to Architecture Department in Trakya University. She had to interrupt her undergraduate studies and served in prison for 6,5 years. In 2001, she joined the masterclass organized by Turkey Human Rights Association and finished her architecture studies. She wrote Lost Girls of Dersim (2012) with Kazım Gündoğan. She was awarded with Flying Broom's Bilge Olgaç Award for her works.

NO PASARAN

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

NO PASARAN

Suriye Kraliçeleri Queens of Syria

Ürdün-Birleşik Arap Emirlikleri-İngiltere
Jordan-United Arab Emirates-UK, 2014,
renkli/colour, 70', HD
Orijinal Dili/Original Language: Arapça/Arabic
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Yasmin Fedda
Senaryo/Screenplay: Yasmin Fedda
Yapımcılar/Producers: Itab Azzam, Georgina
Paget
Kurgu/Editing: Greg Pittard

Bazen olur ya kalabalığın ortasında avazın çıktığı kadar bağırarak istersin. Biri seni duysun, senin etrafında, sana rağmen dönen bu dünya dursun diye. Dünyayı durdurabilsen, belki her şeye yeniden istediğin noktadan başlaman mümkün olabileceği gibi. Bu film de sığınmacı kadınların, kendilerini görme- yen dünyaya karşı çığlıkları. Olur ya, bazen, en sağır edici çığlıklar aslında sessiz olanlardır. Bu filmdeki sığınmacı kadınlar bize sessizce haykırıyorlar, kadın olmak, kadın mülteci olmak, kocasız, babasız, kardeşsiz bir kadın olarak yabancı olduğu bir ülkede ayakta kalmak ne demek. Her birinde kendinizi, sizden zorla göç ettirilen taraflarınızı bulabileceğiniz kadınlar onlar.

You know that feeling that makes you want to scream in front of a crowd. So that people could hear you; so that the world would revolve around you and despite you would stop. Maybe, only then it could be possible to start from the beginning as you wish. This film is the scream of refugee women to the world ignoring them. You know sometimes the most ear-splitting screams are the most silent ones. The women in this film shout silently about what is to be a woman, a female refugee, a woman without husband, father, siblings and to survive in a country you are totally stranger to. In each of them, you can find the your inner woman who was forced to move away.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Yasmin Fedda, Edinburgh pastanelerinden Suriye manastırlarına kadar çeşitlenen temaları filme çeken ödüllü bir belgesel yönetmenidir. Filmleri BAFTA ödüllerine aday oldu ve Sundance ve Edinburgh Film Festivali'nin de aralarında bulunduğu birçok festivalde gösterildi. BBC ve Al Jazeera televizyonları için de çekim yapan yönetmen, Disiplinlerarası Belgesel Sineması dalında doktora yaptı. Çatışma dönemlerinde sanatçılarla çalışan Highlight Arts örgütünün eşkurucularındandır.

Yasmin Fedda is an award-winning documentary filmmaker whose films have focused on themes from Edinburgh bakeries to Syrian monasteries. Her films have been BAFTA-nominated and screened at numerous international festivals including Sundance and Edinburgh International Film Festival. Fedda has also made broadcast films for the BBC and Al Jazeera. She has a PhD in Transdisciplinary Documentary Film, and is also co-founder and programmer of Highlight Arts, an organisation that works with artists in times of conflict.

Halep'im My Aleppo

ABD/USA, 2015, renkli/colour, 18', HD
Orijinal Dili/Original Language: İngilizce/English
Altyazı/Subtitle: Türkçe/Turkish

Yönetmen/Director: Melissa Langer
Senaryo/Screenplay: Ibrahim Al Haj Abdullah,
Lama Abdullah, Melissa Langer
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Melissa
Langer
Kurgu/Editing: Melissa Langer
Yapımcı/Producer: Melissa Langer

"Dünyanın kadim şehirlerinden birinden geliyoruz. Herkes şehrin parçalara ayrıldığını söylüyor." Güney Afrika'ya yerleşmiş olan iki küçük çocuklu Abdullah ailesi için Suriye'deki savaş devam ediyor. Ülkelerine, geride bıraktıklarına ve sevdiklerine dair kaygıları sürekli olarak günlük yaşamlarına sirayet ediyor; sanki hala orada yaşıyorlar. Yine de günlük yaşam devam ediyor. Yağmur damlaları yeri bombalıyor, Lama'nın kumaşa vurduğu ütü yerle bir ediyor buruşuklukları; çamaşırlar balkon kapısının ardında hayatın geçiciliğini ve sevenlerin uzakta kalışını bağırırcasına, insan bedeninden yoksun, yavaş yavaş sallanıyor.

Suriye'den kaçtıktan sonra, memleketleriyle ancak internet üzerinden haberleşebilen ailenin gözlerinin önünde, dünyanın en eski şehirlerinden biri olan Halep yok oluyor...

"We are coming from one of the archaic cities of the world." The war continues for the Abdullah family with their two children as they migrated to South Africa. Their worry for their country and for their beloved ones left behind keeps ensuring to their daily life; just like they still live there. But daily life keeps running. Rain drops bombing the ground and Lama's iron hits the fabric to destroy the creases. The clothes are dangling slowly behind the balcony door like they are screaming for the mortality of life and separation from the beloved ones deprived of human bodies... After leaving Syria the family can only communicate the hometown via internet, witnessing the destruction of Aleppo...

Yönetmen Hakkında / About the Director

Melissa Langer, Oakland'da yaşayan bir belgesel yönetmenidir. Carleton College'da Tarih öğrenimi gördü. Stanford Üniversitesi'nde Belgesel Film ve Video yüksek lisansı yaptı. UFVA Carole Fielding Bursu'nu aldı ve Telluride, SXSW, IDFA ve MoMa Belgeselin 15 Günü'nde ödüller kazandı.

Melissa Langer is a nonfiction filmmaker based in Oakland. She holds an MFA in Documentary Film & Video from Stanford University and a BA in History from Carleton College. She is the recipient of a UFVA Carole Fielding Grant and her films have premiered at Telluride Film Festival, SXSW, IDFA, and MoMA's Doc Fortnight.

Tepede Beş Kadın Five Women on the Hill

Türkiye/Turkey, 2015, renkli/colour, 15', HD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe-Kürtçe/Turkish-Kurdish
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Ece Kınacı
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Ece Kınacı
Kurgu/Editing: Ece Kınacı, Altay Orhan

Tepede Beş Kadın, İzmir'in Çimentepe semtinde gündelik yaşamın değişimini, içindeki birçok farklı kültürün bir aradalgını ve aslında günümüz Türkiye'sinin bir yansımasını o mahallede yaşayan beş kadın üzerinden anlatıyor.

Five Women on the Hill tries to show a part of a neighbourhoods daily life through five women which belongs to five different ethnicity. This neighbourhood is a place where different cultures tries to live together just like a small scale of Turkey.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Ece Kınacı 1992'de doğdu. Üniversiteye kadar öğrenimini Mersin Anamur'da tamamladı. İzmir Yaşar Üniversitesi'ni kazanıp İzmir'e yerleşti. Halen aynı üniversitede Sinema Televizyon Bölümü son sınıf öğrencisi.

Ece Kınacı was born in 1992. She completed her education in Anamur, Mersin, until she started to university. Then she moved to İzmir as she was accepted to İzmir Yaşar University. She is currently in her senior year in the department of Cinema and Television.

PEMBESİZ MAVISİZ

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALI
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

BEYOND PINK AND BLUE

Yalnız Yıldızlar Lonely Stars Estrellas Solitarias

Meksika/Mexico, 2015, renkli/color, 90', Blu-ray
Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish
Altıyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Fernando Urdapilleta
Senaryo/Screenplay: Fernando Urdapilleta
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: José Stempa Steinberg
Kurgu/Editing: Rodrigo Ríos
Yapımcılar/Producers: Henner Hofmann, Karla Bukantz
Oyuncular/Cast: Dana Karvelas, Jorge Arriaga, Mauricio Isaac, Paty Garza, Inés de Távira, Emilio Guerrero

Pembe Hayat KuirFest işbirliğiyle
with the collaboration of Pink Life
QueerFest

Biraz *Showgirls*, biraz Yeşilçam tadı ve biraz da erken dönem Almodóvar fırlamalı. Meksika yapımı bu deli dolu melodramın kendine has formülünün en iyi tarifi bu olsa gerek. Bir gece kulübünde sahne alan Valentina ne kadar havalıysa, ev arkadaşı Joana da bir o kadar dikkat çekmekten uzaktır. Bu iki trans kadının hayatı, Valentina'nın çalıştığı kulüpte asolist pozisyonunun açılmasıyla değişir. Yıllardır beklediği yıldız mertebesine bir adım daha yaklaşan Valentina, birden karşısında yeni bir rakip bulur; kulübün acımasız patronunun yeni sevgilisi La Madonna! Bu rekabet Valentina'yı arkadaşı Joana'ya karşı da acımasızlaştırır. Edepsizce "camp" *Yalnız Yıldızlar*, asla düşmeyen bir tempoyla seyircisini sürekli eğlendiren, punk-rock ruhuna sahip bir melodram.

A little bit of Showgirls, a little taste of Yeşilçam cinema, and a little air of early-Almodóvar cheekiness – this should be the most fitting definition for the genuine formula of this lively made-in-Mexico melodrama. Valentina, who goes on stage at a night club, is as flamboyant as her flatmate Joana is reclusive. These two trans women's lives change as the star performer position becomes vacant in the night club where Valentina works. Getting one step closer to the star status for which she has been waiting for years, Valentina suddenly gets confronted with a new rival: La Madonna, the new lover of the club's merciless boss. This rivalry makes Valentina become merciless against her flatmate Joana as well. Impudently camp and possessing the spirit of punk-rock, Lonely Stars is a melodrama that entertains its audience non-stop with its rhythm that never slows down.

Engin Ertan

Yönetmen Hakkında/About the Director

Mexico City'de Centro de Capacitación Cinematográfica (CCC) film okulunda görüntü yönetmenliği okudu. Kısa filmi *Costa Linda* (2007), Kolombiya'da düzenlenen Birinci Mompox Uluslararası Bağımsız Film Festivali'nde (FICIM) En İyi Aktör ve En İyi Aktris ödüllerini aldı ve dünya çapında kırktan fazla festivalde gösterildi.

Fernando Urdapilleta studied cinematography at the CCC film school in Mexico City. His short film Costa Linda (2007), which won the Best Actor and Best Actress Awards at the 1st International Independent Film Festival of Mompox (FICIM), Colombia, and was presented at more than 40 film screenings and festivals around the world.

Bu Eve Hoşgeldiniz Welcome To This House

ABD, Brezilya, Kanada/USA, Brazil, Canada, 2015,
renkli/color, 79', Bluray
Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English
Altyazı/ Subtitle: Türkçe/Turkish

Yönetmen/Director: Barbara Hammer
Senaryo/Screenplay: Barbara Hammer
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Barbara Hammer, Stephanie Testa
Kurgu/Editing: Barbara Hammer
Yapımcı/Producer: Barbara Hammer
Oyuncular/Cast: Kathleen Chalfant, Barbara Hammer, Erin Miller

Pembe Hayat KuirFest işbirliğiyle
with the collaboration of Pink Life
QueerFest

“Sevdiklerin nerede ise yuvan orasıdır.”
Kuir sinemanın öncü isimlerinden Barbara Hammer, ünlü şair Elizabeth Bishop’un hayatına dair belgeselinde sanki bu deyişin izini sürmüştü. Zira *Bu Eve Hoşgeldiniz* yıllar içerisinde Bishop’un yaşadığı farklı evler ve farklı aşk ilişkileri üzerine. Deneyisel belgeselleriyle tanınan Barbara Hammer, Bishop’un söz konusu mekanlardaki yaşama deneyimini bize hissettirmek için sesle görüntü arasında müthiş bir ilişki kuruyor. Bazen fotoğraflar bazen de Bishop’u bizzat tanıyan kişilerle yapılmış röportajlar aracılığıyla bu efsane şairin özel hayatının bilinmeyen yönlerine doğru bir yolculuğa çıkıyoruz. *Bu Eve Hoşgeldiniz*, sinemaseverler kadar edebiyat tutkunlarının da kaçırmaması gereken bir deneyim. Filmin müzikleri ise Joan La Barbara’dan.

“Home is where the heart is.”
It is almost as if Barbara Hammer, one of the pioneers of queer cinema, has traced this idiom in her documentary on the life of renowned poet Elizabeth Bishop, as Welcome To This House delves into the various houses and love affairs that Bishop lived in and experienced throughout the years. Known for her experimental documentaries, Hammer sets up a brilliant relationship between sound and sight so as to let us feel what it is like to live in these places. We set out on a journey into the unknown parts of Bishop’s private life through photographs and interviews done with those who personally got to know this legendary poet. Welcome To This House is an experience that literature lovers as well as cinephiles should not miss. Soundtrack belongs to Joan La Barbara.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Barbara Hammer 1974 yılında çektiği, ilk açık lezbiyen film unvanına sahip *Dyketactics* ve kuir tarihi üzerine çektiği belgesel film üçlemesiyle (*Nitrate Kisses* (1992), *Tender Fictions* (1995), *History Lessons*, (2000)) tanınıyor. Hammer, New York Modern Sanat Müzesi, Tate Modern, Jeu de Paume, Toronto UFF ve Oslo Sanat Müzesi tarafından retrospektifle onurlandırıldı.

Barbara Hammer is most well-known for making the first explicit lesbian film in 1974, Dyketactics, and for her trilogy of documentary film essays on queer history Nitrate Kisses (1992), Tender Fictions (1995), History Lessons, (2000). She teaches at the European Graduate School in Switzerland. She has been honored with 5 retrospectives in the last 3 years: The Museum of Modern Art in New York City, Tate Modern in London, Jeu de Paume in Paris, the Toronto International Film Festival, and Kunsthalle Oslo in Norway.

Ingrid Ekman

09:55-11:05, Ingrid Ekman,
Bergsgatan 4b

İsveç/Sweden, 2014, renkli/colour, 14', HD
Özgün Dili/Original Language: İsveççe/Swedish
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Directors: Cristine Berglund,
Sophie Vukovic

Senaryo/Screenplay: Cristine Berglund,
Sophie Vukovic

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Josua
Enblom

Kurgu/Editing: Sophie Vukovic

Yapımcı/Producer: Jessica Liander

Oyuncular/Cast: Lisbeth Zachrisson,
Cristine Berglund, Héléne Parment

Pembe Hayat KuirFest işbirliğiyle
with the collaboration of Pink Life
QueerFest

67 yaşındaki Ingrid kanserle tek başına mücadele etmeye karar vermiştir. Dış dünyadan elini eteği çeker. Ev bakım hizmetleri tarafından düzensiz olarak gerçekleştirilen ziyaretler hariç, dış dünyanın da onunla bir ilgisi kalmamıştır. Ancak, bir gün temizlik işçisi Frida, Ingrid'in kapısını tıklar ve Ingrid'de engelleyemediği duyguların yeniden uyanmasına vesile olur.

67 year old Ingrid has decided to deal with cancer on her own. She retreats from the outside world and it retreats from her – apart from sporadic visits from the home care services. But then home care employee Frida knocks on her door and awakens feelings that Ingrid can't shut out.

Yönetmenler Hakkında / About the Directors

Sophie Vukovic 1988'de doğdu. Edinburgh Üniversitesi'nde sosyal antropoloji okudu. Tiyatro ve gazetecilik alanlarında çalıştıktan sonra film yönetmeye başladı.

Cristine Berglund 1989'da doğdu. Kraliyet Dramatik Sanatlar Akademisi'nde oyunculuk eğitiminin ardından oyuncu ve sanat yönetmeni olarak çalıştı. Halen yeni kısa filmi üzerine çalışıyor.

Sophie Vukovic (1988) is a Stockholm-based filmmaker. She studied social anthropology at the University of Edinburgh and worked in theatre and journalism before making films.

Cristine Berglund (1989) grew up in Stockholm, Sweden. She studied acting at RADA and then worked as an actress and as an AD. She is currently developing a new short film.

Kod Akademi Code Academy

ABD/USA, 2014, renkli/colour, 16', HD
Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English
Altyazı/Subtitle: Türkçe/Turkish

Yönetmen/Director: Nisha Ganatra
Senaryo/Screenplay: Nisha Ganatra, Renee Liu
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Alison Kelly
Kurgu/Editing: Eleanor Infante
Yapımcılar/Producers: Lena Bubenechik, Nisha Ganatra
Oyuncular/Cast: Alexa Pena Vega, Renée Felice Smith, Makenzie Vega, Carlos PenaVega, Janina Gavankar, Sydney Lynch, Karim Saleh

Pembe Hayat KuirFest işbirliğiyle
with the collaboration of Pink Life
QueerFest

Gelecekte toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin derinleşmesine çözüm olarak radikal bir fikir ortaya atılmıştı: on sekiz yaşına gelene dek oğlanlarla kızları ayrı tutmak! Toplumu cinsiyete dayalı önyargılarından kurtarmak amacıyla Kızlar İçin Eşit Gelecek Akademisi ile Erkekler İçin Eşit Gelecek Akademisi oluşturuluyor. *Kod Akademi*, bu çalkantılı büyüme döneminde ergenlerin iç dünyasına bakarken cinsiyet kimliğine dair kodların nasıl oluştuğunu da sorgulamaya çalışıyor.

In the future, the gender disparity gap was addressed with a radical idea: to keep boys and girls separate until the age of eighteen. In this society, The Equal Futures Academy for Girls and the Equal Futures Academy for Boys were formed to re-educate the two genders without the inherent biases of society. Code Academy is a peek into the inner world of adolescence, gender identity formation and the role of cyber space in this tumultuous time of growth.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Nisha Ganatra iki Altın Küre ödülüne layık görülmüş *Transparent* filminin yapımcısı ve yönetmeni. İlk uzun metrajlı filmi *Chutney Popcorn*, Berlinale, Outfest, San Francisco G&L FF, Münih G&L FF gibi festivallerden ödüllerle döndü. İkinci uzun metrajlı filmi *Cosmopolitan*, Input tarafından devlet televizyonunda gösterilmiş en iyi on filmde biri seçildi. "*Kod Akademi*" şimdilerde dünyanın dört bir yanında film festivallerinde gösteriliyor.

Nisha is the Producer/Director of Transparent, winner of two Golden Globe Awards. Nisha's acclaimed début feature, Chutney Popcorn won several awards from Berlinale, Outfest, San Francisco G&L FF, Munich G&L FF. Her sophomore feature, Cosmopolitan was selected by Input as one of the top ten films shown on public television. 'Code Academy' is currently screening at film festivals worldwide.

Sahil Havası The Strand La Météo Des Plages

Fransa/France, 2014, renkli/color, 22', HD
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Aude Léa Rapin
Senaryo/Screenplay: Aude Léa Rapin
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Aude Léa Rapin
Kurgu/Editing: Aude Léa Rapin
Yapımcı/Producer: Les Films De La Croisade
Oyuncular/Cast: Mathilde Martineau,
Claudine Chareyre, Jonathan Couzinié

Pembe Hayat KuirFest işbirliğiyle
with the collaboration of Pink Life
QueerFest

Lezbiyen çift Alice ve Louise çocuk sahibi olmak istemektedir. Bunun için arkadaşları Tom'dan yardım isterler. Üçlünün birlikte bozulmamış doğanın ortasında geçirecekleri hafta sonu, onları kararlarıyla yüzleştirir ve gerçek duygularıyla bağlantıya geçmelerine yardımcı olur.

Lesbian couple Alice and Louise want to have a baby. They ask their friend Tom for help. The weekend that the three spend together in the depths of virgin nature lets them confront their decisions and helps them get in touch with their genuine feelings.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Fotoğrafçı ve videografiker Aude Léa Rapin'in ilk kısa filmi *Sahil Havası*, dünyanın dört bir yanında çeşitli festivallerde gösterildi. Rapin, 2015'te Clermont-Ferrand'da Jüri Büyük Ödülü'nü kazanan *Ton Coeur au Hasard*'ın da yönetmeni. Halen Celine Sciamma ile birlikte ilk uzun film üzerinde çalışıyor.

Aude Léa Rapin is a photographer and videographer. La Météo des Plages is her first short fiction, it has been screened in numerous festivals all around the world. She also directed Ton Coeur au Hasard (2015) winner of the Grand Jury Prize at Clermont-Ferrand in 2015. She is preparing her first feature film in collaboration with Celine Sciamma.

Ayın Muayyen Günü That Day Of The Month Wannan Kong Duen

Tayland/Thailand, 2014, renkli/color, 30', HD
Özgün Dili/Original Language: Tayca/Thai
Altıyazı/Subtitle: Türkçe-İngilizce/Turkish-English

Yönetmen/Director: Jirassaya Wongsutin
Senaryo/Screenplay: Jirassaya Wongsutin
Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Mattanee Uajarensup
Kurgu/Editing: Asamaporn Samakphan
Yapımcılar/Producers: Sasiphon Chinakat, Paphawee Jinnasith, Kanokphan Onrattanasakul
Oyuncular/Cast: Jiraporn Saelee, Arachaporn Pokinpakorn, Pakapol Srirongmuang, Supattra Petcharee

Pembe Hayat KuirFest işbirliğiyle
with the collaboration of Pink Life
QueerFest

Cinsellik, masumiyet, arkadaşlık, aşk, gençlik ve olgunluk temalarının muğlak sınırlarında gezinen bir büyüme hikayesi. İki genç liseli kadın, Goy ve Lee, sınıfta hep yan yana oturmakta, günlerini birlikte geçirmektedirler. Her ay eş zamanlı bir şekilde regl olan iki kadın, bunu aralarındaki özel bağın bir sonucu ve nişanesi olarak görmektedirler. *Ayın Muayyen Günü*, *Queer Lisboa*'da En İyi Kısa Film ödülüne layık görüldü ve Clermont-Ferrand Uluslararası Kısa Film Festivali'nden Jüri Özel Ödülü'yle evine döndü.

That Day Of The Month is a coming-of-age story that wanders around the ambiguous borders of sexuality, innocence, friendship, love, youth, and maturity. Goy and Lee, two 12th graders, always sit next to each other in the classroom and spend their days together. Menstruating simultaneously each month, the two women view this as the result and sign of a special bond between themselves. That Day Of The Month won the Best Short Film Award in Queer Lisboa and received the Special Jury Mention at the 37th Clermont-Ferrand International Short Film Festival.

Yönetmen Hakkında / About the Director

Jirassaya Wongsutin 1992'de doğdu. Bangkok Chulalongkorn Üniversitesi'nde sinema ve fotoğraf okudu. Öğrenciyken üç kısa film yaptı. Yönetmenin mezuniyet filmi olan *Ayın Muayyen Günü*, Tayland sinemasında ender rastlanan bir konuyu işliyor: kız çocukların büyüme hikayesi ve cinsellik.

Jirassaya Wongsutin was born in 1992, majored in motion pictures and stills at Chulalongkorn University in Bangkok. She have made three short films while in college. That Day of The Month is her thesis short film which explores a subject rarely seen in Thai cinema: girlhood and sexuality.

ETKİNLİKLER / ACTIVIES

“Kalbindeki sevgiyi görmek istedim”

19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali’nin 6 Mayıs akşamı saat 20.00’de Devlet Opera ve Balesi’nde yapılacak açılış töreni, bir oyun fragmanı ile başlayacak. Dönüşüm Atölye Sahnesi’nde üretilen bir oyunun başkarakteri Ayla Hanım, bu gece karşımıza gişe memuru olarak çıkacak. Ayla Hanım rolünde Elvan Eker’in bu beş dakikalık performansı, festivalin bu seneki teması olan “Sevgi”yi kadınlara karşı şiddet bağlamında sorguluyor.

Yönetmen Funda Mete, ‘Ayla Hanım’la nasıl buluştuklarını şöyle anlatıyor:

“Erkekleri Öldüreceğiz” üçlemesi oluştururken en ilginç buluşma “PTT Memuresi Ayla Hanım”la oldu. Twitter’da takip ettiğim bir kişi o zamana kadar takip etmediğim bir hesaptan bir flood’u paylaştı. Okumadan geçebilirdim ama adına ister tesadüf deyin ister kader, okudum ve uzun zamandır aradığımız, üçlemeyi kusursuz bir şekilde tamamlayacak bir mini öyküyle karşılaştım. Kadına şiddet konusu şüphesiz ki mizahı kaldırır bir konu değil, ama tuhaf, sarsıcı bir mizahla başlayan öykü, satırlar ilerledikçe insanın bütün gülümsemelerini boğazda bir yumruya dönüştürüyordu. Öykünün sahibiyle iletişime geçtiğim zaman erkek bir yazarla karşılaşınca açıkçası bir kez daha şaşırdım. Kadına şiddet konusunda bu duyarlılıkta yazan, özü bu çarpıcılıkta kaleme alan, kadın bakış açısıyla anlatan bir erkek yazar olduğu için. Umarım hem öykünün hak ettiği sahnelemeyi hem de ele aldığı konuda değiştirici gücü harekete geçirmeyi başaramışsınız. İyi seyirler.

2012 yılı Nisan ayında Ankara’da faaliyete geçen Dönüşüm Atölye Sahnesi, 2014 yılında yapımcı Melih Taşbolat’ın çalışmaları sayesinde, kendi maddi imkanları ve el emeğiyle oluşturdukları sahnesine kavuştu. Sahnede oynanan oyunların dışında Elvan Eker tarafından verilen eğitimle farklı yaş ve mesleklerden kişilerin katıldığı amatör gruplar ve bireysel dersler burada devam ediyor. Ayrıca konservatuvara hazırlanmaya yönelik bire bir eğitimler de yapılıyor. Bunların yanı sıra İngilizce ve Fransızca konuşma pratiğini geliştiren, IELTS, TOEFL vb. sınavların konuşma bölümlerini kolaylıkla geçmeyi sağlayan “Act English & Acte Français” dersleri de veriliyor. Derslerin hepsi uzman psikolog danışmanlığında yürütülüyor.

Adres: Hoşdere Caddesi, Halit Ziya Sokağı No: 30 Çankaya-Ankara

facebook.com/donusumatolye

twitter.com/donusumatolye

6 Mayıs, Saat 20.00, Devlet Opera ve Balesi

ETKİNLİKLER / ACTIVITIES

Çiçek Kahraman'dan “Bütün Mahalleli Duysun”

Let the Whole Neighbourhood Know!
by Çiçek Kahraman

Film kurgucusu Çiçek Kahraman'ın 1960-1980 arası değişen Yeşilçam filmlerinden aldığı parçalardan oluşan video yerleştirmesi “Bütün Mahalleli Duysun”, 19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali kapsamında Ankara'ya geliyor.

700 film taranarak hazırlanan, bir kolaj olarak da görülebilecek bu yerleştirmenin odağı, Yeşilçam'ın kendine özgü bir alt türü olan ‘mahalle filmlerinde’ sokağın ve mahalle yaşamının ortak temsil biçimleri.

Pencerelerdeki karakterlerden oluşan bu kolaj, bir yerleşim birimi olan ‘mahalle’de, ‘mahalleli’ temsilleri üzerinden sokağın nasıl toplumsal kontrol aracına dönüşebildiğiyle ilgili ipuçları veriyor ve bu kontrol mekanizmasındaki toplumsal cinsiyete bakıyor.

Filmlerin unutulmaz karakterleri pencerelerden seslenirken ayrı zaman ve mekanlarda aslında birbirleriyle konuşuyorlarmış gibi... Biz de bir sokakta yürürken onların bize seslendiklerini duyuyor gibiyiz...

Çiçek Kahraman şöyle diyor: “Camda konuşan iki erkeğe hiç rastlamadım araştırma yaparken. Erkeklerin mekanı değil cam. Oysa kadınlar için ellerinde kahve ve çayla durabilecekleri bir yer pencere. Erkekler sadece histeri zamanlarında cama çıkıyor; kavga etmek, bağırarak için ve cinnet geçirirken. Tabii erkeklerin sosyalleşmek için pencereye ihtiyacı yok, onlar sokağa çıkıyor. Benim seyrettiğim filmlerde erkeklerin sohbet alanı kahveydi genelde.”

“Bütün Mahalleli Duysun” festival boyunca Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi’nde görülebilir. Güncel bilgi için: ucansupurgefestival.com

Let the whole neighbourhood know! is an installation of excerpts from Turkish films made between the years 1960-1980. The main focus of this installation - or collage if we may say so- is how the neighborhood and the street are perceived in a subgenre of the times’ Turkish films often called ‘neighbourhood films’. A collage of characters at their windows, the work invites us to take a look at how the neighborhood becomes a site of control, with a special focus on gender roles. The aim is to enable us to feel like we are strolling along a neighborhood street with well-known actors and characters calling out to us as we pass.

8-12 Mayıs, Çağdaş Sanatlar Merkezi

ETKİNLİKLER / ACTIVITIES

Dilan Bozyel’le Fotoğraf Atölyesi: “Kadın Vizörünün Gücü”

Dilan Bozyel, fotoğraf sanatıyla sekiz yıl önce Londra’da tanıştı. Fotoğraf ve sanat üzerine aldığı eğitimlerin ardından çıktığı Ortadoğu yolculuklarıyla şekillenen sanat hayatını İstanbul ve Diyarbakır’la birlikte uluslararası alanda da sürdürüyor.

Sanatçı, medya sektöründeki birçok sanat, reklam ve moda dergisinin fotoğraf çekimlerini yaptı. Üniversiteler başta olmak üzere birçok şehirde söyleşi, seminer ve atölyeler aracılığıyla fotoğrafçılık ve sanatın günlük hayatımıza olumlu gücünü daha çok kişiye yaymaya çalışıyor.

2013 yılında ‘Karışık Aklım ve Dunning-Kruger Sendromum’ adlı eseri İstanbul Modern Sanat Müzesi koleksiyonuna dahil oldu. 2014 yılında Kafa dergisinin ‘Fotoğrafçı Kafası’ sayfasında fotoğraf hikayeleri ve gündemle ilgili yazılar yazmaya başladı. Döne Otyam’ın teklifi üzerine 2015 Mayıs ayında gerçekleşen 3. Mardin Bienali’ne ‘Şahmeran’ın Ortanca Kızı’ adlı eseriyle katıldı.

Yurtiçi ve yurtdışında birçok karma sergide yer alan, iki konsept solo sergi ve uluslararası on beşe yakın fotoğraf ödülüne sahip olan sanatçı; yeni yazı serileri, proje ve sergiler üzerine çalışmaya devam ediyor.

Dilan Bozyel, 19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali açılış töreninin fotoğraflarını çekmek üzere geldiği Ankara’da, festival kapsamında bir de atölye çalışması yapacak. “Kadın Vizörünün Gücü” başlıklı atölye 7 Mayıs Cumartesi saat 14.00’te Mimarlar Derneği 1927’de (Cinnah Caddesi 19, Çankaya/Ankara)

Atölye ücretsiz. Katılımcı sayısı sınırlı olacağından rezervasyon yaptırılması gerekiyor.

7 Mayıs, Saat 14.00, Mimarlar Derneği

ETKİNLİKLER / ACTIVITIES

“Toz Bezi” Özel Gösterimi ve Söyleşi

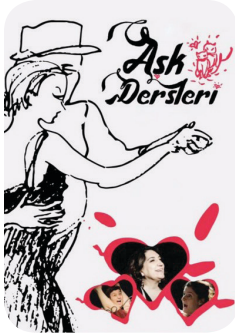
İşçi Filmleri Festivali işbirliği ve İmece Ev İşçileri Sendikası'nın işbirliği ile

Yönetmen Ahu Öztürk'ün, teyzesinin hayatından yola çıkarak çektiği “Toz Bezi”, ev işçisi kadınları anlatıyor. Evlere temizliğe giden iki kadının, Nesrin ve Hatun'un hayat mücadelesi ekseninde kadın emeğini, kadınların güvencesiz ve haklardan yoksun çalışma koşullarını ve bu koşullarda hayatta kalma çabalarını izleyeceğimiz “Toz Bezi”, Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde iki kez gösterilecek.

“Toz Bezi”nin İşçi Filmleri Festivali işbirliğiyle yapılacak özel gösterimi, İmece Ev İşçileri Sendikası'ndan üyelerin ve filmin yönetmeni Ahu Öztürk'ün katılımıyla 8 Mayıs pazar günü saat 14.00'te Kızılırmak Sineması'nda yapılacak. Söyleşide, ev işçisi olarak çalışan kadınların örgütlenmesi deneyimleri, iş güvenliği, emek ve sınıf ilişkisi, kadın yoksulluğu ve kadın dayanışması konuları ele alınacak.

8 Mayıs, 14.00, Kızılırmak Sineması

Oyun: “Aşk Dersleri”

Cer Modern'in ev sahipliğinde

Oyunda, yazarlar aşkı ve cinselliği ironik bir üslupta anlatıyor. Size yaşamınızda aşk üzerine eşinizin, sevgilinizin, jinekoloğunuzun, psikoloğunuzun, annenizin, kız kardeşinizin bile söyleyemediği her şeyi bu oyunda bulabilirsiniz. Füsün Demirel; çevirmenliğini yaptığı, İtalyan yazarlar Dario Fo ve Franca Rame'nin kaleme aldığı “Seks? Eh, Hayır Demem!” başlıklı oyunu uyarlayarak, çocukluk ve ergenlik anılarından yola çıkıp kişisel tecrübelerini seyirciyle paylaşıyor. Türkiye'de ve dünyada kadınlık meselesini, kadınların sorunlarını irdelerken erkeklik meselesi de unutulmuyor. Eğer sevmeyi, aşık olmayı, cinselliği anlayarak yaşayamıyorsak sürekli olarak bir yanımızın eksik kaldığını ve bunu yarınlara taşımanın insanda yaratacağı olumsuzlukları hatırlatıyor. Oyunda Füsün Demirel'e Mert Küçülmez ve Ayşegül Cengiz Akman eşlik ediyor.

11 Mayıs, 19.00, Cer Modern

cermodern

ETKİNLİKLER / ACTIVITIES

Şirincan Çakıroğlu “Tadımlık Stand-Up Gösterisi”

19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin 6 Mayıs akşamı saat 20.00'de Devlet Opera ve Balesi'nde başlayacak açılış töreninin sürprizlerinden biri de Şirincan Çakıroğlu'nun tek kişilik gösterisi.

Şirincan Çakıroğlu Ankara'da doğdu. TED Ankara Koleji ve ardından Ankara Üniversitesi Radyo-Tv-Sinema Bölümü'nden mezun oldu. Sanki İstanbul yeterince kalabalık değilmiş gibi “tüm film sektörü orada” bahanesiyle 2006 yılında İstanbul'a taşındı. Yönetmen yardımcılığı, prodüksiyon asistanlığı yaptı, fotoğraf çekti, senaryolar

yazdı; yıllarını verdi filmciliğe. Sonunda mutluluğu oyunculukta ve stand-up sahnesinde yakaladı. Hâlâ dayanamayıp ara sıra film setlerinde çalışsa da o bir sahne insanı. Şu sıralar yedi kişilik kadın stand-up grubuyla “Çok da Fifi” adlı gösteriye devam ediyor ve şehir şehir dolaşıyor.

6 Mayıs, 20.00, Devlet Opera ve Balesi

19. UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI
KADIN FİLMLERİ
FESTİVALİ
19. FLYING BROOM
TH INTERNATIONAL
WOMEN'S FILM FESTIVAL

Orta Doğu'nun Kadın Sesleri

Evrım Hikmet Öğüt
İŞÇİ FİMLERİ
FESTİVALİ ORTAKLIĞIYLA

8

MAYIS
Pazar

15:00

Çağdaş Sanatlar Merkezi
Kennedy Caddesi

Panel: Orta Doğu'nun Kadın Sesleri

Akademisyen Evrim Hikmet Öğüt, Ümmü Gülsüm gibi ikonik kadın şarkıcı figürlerinden Arap devrimlerinin cüretkar kadın müzisyenlerine, geleneksel müzikten güncel tür ve stillere geniş bir yelpazede Orta Doğu'nun kadın seslerine çağırıyor bizi. Kadın müzisyenlerin kendi coğrafyalarında süren mücadelelerini müzik aracılığıyla kurdukları ilişkiler odağında anlatıyor.

19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali ve İşçi Filmleri Festivali ortaklığıyla düzenlenen panelde Evrim Hikmet Öğüt, mücadelenin en etkili araçlarından müziği ve müziğe ses veren kadınları anlatacak.

**Panel, 8 Mayıs pazar günü saat 15.00'te
Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde.**

ETKİNLİKLER / ACTIVITIES

19 UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI
KADIN FİMLERİ
FESTİVALİ

19 FLYING BROOM
INTERNATIONAL
WOMEN'S FILM FESTIVAL

SIYAH BANT
ORTAKLIĞIYLA

**SANATSAL
İFADE
ÖZGÜRLÜĞÜ
FORUMU**

15:00
Çağdaş Sanatlar Merkezi
Kennedy Caddesi

ucansupurgefestival.com
twitter.com/ucansupurgekf
facebook.com/ucansupurgekadinfilmierfest
instagram.com/ucansupurgekadinfilmierfest

Forum: “Sanatsal İfade Özgürlüğü”

Siyah Bant ve Uçan Süpürge ortaklığında düzenlenen “Sanatsal İfade Özgürlüğü” başlıklı forumda sinemacılar, sivil toplum örgütleri ve emek/meslek örgütleri bir araya gelecek. Sansür ve tüm diğer baskıların sinemaya, özellikle de sinemada kadınların üretimine ve temsiline nasıl etki ettiği ele alınacak.

Siyah Bant ve İstanbul Bilgi Üniversitesi İnsan Hakları Hukuku Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin işbirliğiyle hazırlanan, sanatçıların ve sanat kurumlarının sanatsal ifade özgürlüğü hakkının ihlal edilmesi durumunda haklarını nasıl arayabileceklerine dair önerilerin yer aldığı “Sanatsal İfade Özgürlüğü Kılavuzu” geçtiğimiz aylarda yayımlanmıştı.

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali bu kılavuzdan yola çıkarak, Siyah Bant'la birlikte bu forumu düzenliyor. Forum sanatta özgürlükler ve engellemelerle ilgilenen herkesin katılımına açık.

Siyah Bant, Türkiye’de sanatta sansürün aktörlerini ve yöntemlerini araştırmak, internet sitesi ve yayın aracılığıyla belgelemek ve sanatsal ifade özgürlüğü hakkını savunmak amacıyla 2011 yılında bir grup kültür sanat emekçisi tarafından kurulan bir girişim.

**10 Mayıs Salı, 15.00, Çağdaş Sanatlar Merkezi
Siyah Bant işbirliğiyle**

SIYAH BANT

5 Mayıs/May

Söyleşili Gösterimler / Q&A after the screening

Film: “Bağlar” (Yönetmen Berke Baş’ın katılımıyla/*With the director*)
16:30 Kızılırmak Sineması

Film: “Kuzey Bölgesi”/Zone Notre (Yönetmen Monika Treut’un katılımıyla/*With the director*)
19:00 Kızılırmak Sineması

Film: “Vank’in Çocukları” (Yönetmen Nezahat Gündoğan ve yapımcı Kazım Gündoğan’ın katılımıyla/*With the director and the producer*)
21:00 Kızılırmak Sineması

6 Mayıs/May

Söyleşili Gösterim / *Q&A after the screening*

Film: “Zevceler”/Wives (Yönetmen Anja Breien’in katılımıyla/*With the director*)
16:30 Kızılırmak Sineması

7 Mayıs/May

Söyleşili Gösterimler / *Q&A after the screening*

Film: “Kasap Havası” (Yönetmen Çiğdem Sezgin ve oyuncu Şenay Gürler’in katılımıyla/*With the director and the actress*)
14:00 Kızılırmak

Film: “Yemekteydik ve Karar Verdim” (Yapımcı Yalçın Akyıldız’ın katılımıyla/*With the producer*)
16:30 Kızılırmak Sineması

Film: “Özel Devrimler, Genç Kadın ve Mısırlı”
17:00 Alman Kültür Merkezi / *Goethe Institut*

Film: “Cadı Avı”
18:30 Kızılırmak Sineması

Atölyeler / *Workshops*

Meryem Yavuz ile “Görüntü Yönetmenliği Atölyesi” / *Workshop on Cinematography with Meryem Yavuz*
15:00 Alman Kültür Merkezi / *Goethe Institut*

Dilan Bozyel ile “Kadın Vizörünün Gücü” Fotoğraf Atölyesi / *Workshop on Photography with Dilan Bozyel*
14.00 Mimarlar Derneği 1927

8 Mayıs/May

Söyleşili Gösterimler / *Q&A after the screening*

Film: “Toz Bezi” Film ekibi ve İmece Ev İşçileri Sendikası ve İşçi Filmleri Festivali’nin işbirliği ile
14:30 Kızılırmak Sineması

Film: “Anayurdu”
16:30 Kızılırmak Sineması

Panel / *Panel Discussion*

“Orta Doğu’nun Kadın Sesleri” (Evrin Hikmet Öğüt’ün sunumuyla)
İşçi Filmleri Festivali ortaklığıyla
15:00 Çağdaş Sanatlar Merkezi / *Contemporary Art Center*

Söyleşi / *Conversation*

Mine Söğüt "Sinemadan Çıkanlara Öyküler"
17:30 Çağdaş Sanatlar Merkezi / *Contemporary Art Center*

9 Mayıs/May

Söyleşili Gösterim / *Q&A after the screening*

Film: "Bir Ayrılık"
17:00 Alman Kültür Merkezi / *Goethe Institut*

10 Mayıs / May

Forum / *Forum*

"Sanatsal İfade Özgürlüğü Forumu" Siyah Bant işbirliği ile
15:00 Çağdaş Sanatlar Merkezi / *Contemporary Art Center*

11 Mayıs / May

Söyleşili Gösterim / *Q&A after the screening*

Film: "İstanbul Makamı"
13:00 Çağdaş Sanatlar Merkezi / *Contemporary Art Center*

Panel / *Panel Discussion*

"Türkiye'ye Hoş Geldiniz!" / *Welcome to Turkey*
19:00 Alman Kültür Merkezi/Goethe Institut

Oyun / *Play*

"Aşk Dersleri" / *Love Lesson*, Yönetmen: Füsun Demirel
19:00 Cer Modern

12 Mayıs / May

Söyleşili Gösterim / *Q&A after the screening*

Film: "Nefesim Kesilene Dek"
16:00 Kızılırmak Sineması

Festival Kapanış ve Ödül Töreni / *Closing and Award Ceremony*
19:00 Kızılırmak Sineması

FIPRESCI Ödülü'nü kazanan filmin gösterimi / *FIPRESCI Winner Screening*
21:00 Kızılırmak Sineması

**19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Açılış Töreni Sunucuları**

Şenay Gürler ve Yetkin Dikinciler'e

yıl boyu hazırlığı süren festival programını seyircimizle
buluşturacağımız açılış töreninde bize eşlik ettikleri ve törenin
sahnedeki ev sahipleri oldukları için
teşekkür ederiz.

Uçan Süpürge

Thanks to Şenay Gürler and Yetkin Dikinciler

*for accompanying us and being the host of the opening ceremony which is the
product of one year of work.*

Flying Broom

Kadına Karşı Ayrımcılığa *Seyirci Kalmayın*

**“AB ve Türkiye:
Kadının güçlendirilmesi için el ele”**

Avrupa Birliği
Türkiye Delegasyonu

www.avrupa.info.tr

® arka
pencere

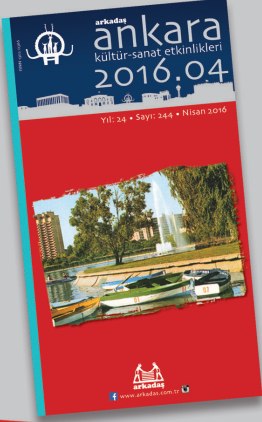
HAFTALIK FİLM KÜLTÜRÜ DERGİSİ
ARKAPENCERE.COM

arkadaş

ankara

kültür-sanat etkinlikleri

24 YAŞINDA

YİNE ANKARALILARIN

YANIBAŐINDA...

Gölge e-Dergi

"Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne destek vermekten gurur duyar."

<http://golgedergi.com>

gölge
e-Dergi

GÖLGE E-DEĞERİ

FİLMLERE

YAKINDAN
BAKANLARIN
DERGİSİ

SUNET GÜVATİ (Sınat) Bulvarı, 1050 YENİ YATIRIMCI

AYLIK SINEMA DERGİSİ
Altyazı

Uray
Basar *ajans*

Medyadaki Gücünüz

Medyadaki Gözünüz

www.bianet.org
BAĞIMSIZ İLETİŞİM AĞI

[bianet_org](https://www.instagram.com/bianet_org)

[bagimsiziletisimagi](https://www.facebook.com/bagimsiziletisimagi)

[bianetorg](https://www.youtube.com/bianetorg)

ODTÜ The Company Müzikal Topluluğu olarak
19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin
açılış töreninde yer almaktan mutluluk duyuyoruz.
Festivale ve katılımcılara başarılar dileriz.

www.compnymusicals.com

19. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
19th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL 05-12 MAYIS 2016

Sevgi
neydi?

Sevgi Destekti..

GAİA DERGİ 19. UÇAN SÜPÜRGE KADIN FİMLERİ
FESTİVALİNİ GÖNÜLDEN DESTEKLİYOR

www.gaiadergi.com

**SANATIN, UMUDUN VE SEVGİNİN PEŞİNİ
BIRAKMAYAN KADINLARI DESTEKLİYORUZ.**

19. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru Habertürk, iyi seyirler diler.

**HABER
TÜRK**

TV • GAZETE • WEB • MOBİL

ciner

GAZETECİLİĞİN GELECEĞİ, ŞİMDİ.

journo.com.tr

**“NE KİTAPSIZ NE KEDİSİZ
NE KAOS GL'SİZ”**
Bilge Karasu

KAOS GL 1 YILLIK ABONELİK
SADECE 25 LİRA
abone@kaosgl.org

www.kaosgl.org

PEMBE
HAYAT

KUIR
FEST

PEMBE HAYAT KUIRFEST
PINK LIFE QUEERFEST

iyi seyirler diler!
enjoy the sceenings!

ŞEHİRDE NE VAR? NE YOK?

İSTANBUL
ANKARA
İZMİR
MERSİN
ESKİŞEHİR
BURSA
ANKARA
KATKUN
SARAY
DİARBAKIR
TRABZON
2016 Nisan
7 TL
KÜLTÜR SANAT®
sayı 210
HARİTASI

Dergi her ay büyük kitabevlerinde

kultursanatharitasi.com

Şimdi IOS ve Android'de ücretsiz

Türkiye'nin Tek Ulusal Kent Rehberi

35. İSTANBUL FİLİM FESTİVALİ 17-19 Nisan
35. İSTANBUL FİLİM FESTİVALİ 17-19 Nisan
35. İSTANBUL FİLİM FESTİVALİ 17-19 Nisan

Sinema Kültürüne Altın Portakal Diyarından Küçük Bir Katkı

modernzamanlar

Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne
Başarılar Dileriz

"Sinema Hayattır"

www.modernzamanlar.com

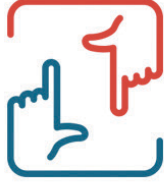

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARINA
BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** Easy - Rock - Karışık Kaset - Indie radyoodtu.com.tr
facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** Easy - Rock - Karışık Kaset - Indie radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu
twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** Easy - Rock - **Karışık Kaset** - Indie radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** **Easy** - Rock - Karışık Kaset - Indie radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** **Easy** - Rock - Karışık Kaset - Indie radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** Easy - Rock - Karışık Kaset - Indie radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** Easy - **Rock** - Karışık Kaset - Indie radyoodtu.com.tr facebook.com/radyoodtu twitter.com/hayatinsesiniac **İnternet kanalları:** Easy - Rock - **Karışık Kaset** - Indie

SİNEMANIN KALBI PERA'DA ATIYOR

P E R A
SİNEMA

Nesillerin Ankara'da Buluşma Noktası

Ankara's Social Hub For All Generations

SHERATON ANKARA HOTEL & CONVENTION CENTER

Film Dizini

Adım Oona	59
Ana Yurdu	37
Anne Mutsuzsa Herkes Mutsuz	67
Anne Mutsuzsa Herkes Mutsuz	67
Artık Hayallerim Var	83
Ayın Muayyen Günü	100
Bağlar	84
Balık Havuzu	74
Bir Ayrılık	68
Bu Eve Hoşgeldiniz	96
Cadı Avı	53
Çarşamba Çocuğu	38
Dağ	39
Devrimciler	40
Dönüş	75
Ekimden Sonra	76
Evrin	41
Ezgiler Ezgisi	42
Gelecek Günler	43
Gri Bölge	77
Günah	78
Halep'im	92
İhtiyaç Öncesi	60
Ingrid Ekman	97
İşık Yılı	60
İstanbul Makamı	86
Kartalın Ağacı	79
Kasap Havası	62
Kod Akademi	98
Köpek	69
Kuzey Bölgesi	85
MA	44
Martılar	45
Merkür	80
Nahid	70
Nefesim Kesilene Kadar	63
Nojoom 10 Yaşında ve Boşandı	71
On Yılın Ardından Zevceler	55
Özel Devrimler: Genç, Kadın ve Mısırlı	87
Portakalın Uykusu	88
Sahil Havası	99
Schmeerguntz	59
Soyun	59
Su Almaya Gidiyorum Bir Şey	81
İsteyen Var Mı?	59
Su Altı	91
Suriye Kraliçeleri	46
Tam Gözlerimi Açarken	93
Tepede Beş Kadın	64
Toz Bezi	50
Umudun Tarifi	89
Vank'ın Çocukları	54
Yakın Akrabalar	95
Yalnız Yıldızlar	60
Yaşama Sadık	47
Yaz Vakti	65
Yemekteydik ve Karar Verdim	48
Yeminli Bakire	53
Zevceler	55
Zevceler III	72
Zouzou	76

Film Index

After October	76
A Separation	68
As I Open My Eyes	46
Before Need Redressed	60
Code Academy	98
Dust Cloth	64
Evolution	41
Fish Pond	74
Five Women on the Hill	93
Going Out to Get Water	81
I am Nojoom	71
Age 10 and Divorced	67
If Mama's Ain't Happy,	97
Nobody's Happy	86
Ingrid Ekman,	60
Bergsgatan 4b	95
Istanbul Notes	44
Light Years	80
Lonely Stars	59
Estrellas Solitarias	37
MA	77
Mercury	39
Moons Pool	92
Motherland	59
Mother Virgin No More	70
Mountain	54
Ha'har	40
My Aleppo	87
My Name is Oona	91
Nahid	59
Next of Kin	88
Arven	42
Pioneer Heroes	47
Pionery-geroi	50
Private Revolutions: Young,	48
Female and Egyptian	59
Queens of Syria	88
Schmeerguntz,	42
Sleep of Oranges	47
Song of Songs	50
Pesn pesney	48
Summertime	45
La Belle Saison	80
Sweet Bean	70
An	48
Sworn Virgin	59
Vergine giurata	100
Take Off	69
That Day Of The Month	79
Wannan Kong Duen	45
The Dog	75
The Eagle's Tree	78
Dara Qertali	99
The Gulls	38
Chaiki	53
The Return	83
Veritarts	60
The Sin	63
Guneh	89
The Strand	62
La Météo Des Plages	96
The Wednesday Child	65
Szerdai Gyerek	53
The Witch Hunt	55
Fortölgelsen	85
Things to Come	72
L'Avenir	76
Through My Lens	55
True to Life	85
Until I Loose My Breath	72
Vank's Children	72
Wedding Dance	72
Welcome To This House	72
We Were Dining and I Decided	72
Wives	72
Wives After Ten Years	72
Hustruer - ti år eter	72
Wives III	72
Hustruer III	72
Zona Norte	72
Zouzou	72

Yönetmen Dizini/Director Index

Ahu Öztürk.....	64	Senem Tüzen	37
Alexandra Schneider	87	Sophie Vukovic.....	97
Anja Breien	53, 54, 55	Yaelle Kayam.....	39
Aude Léa Rapin.....	99	Yasmin Fedda.....	91
Barbara Hammer.....	96	Yunus Emre Aydın	86
Berke Baş	84		
Blandeline Lenoir.....	72		
Catherine Corsini.....	47		
Celia Rowilson-Hall	44		
Çiğdem Sezgin	62		
Cristine Berglund	97		
Derya Durmaz	77		
Ece Kınacı	93		
Ege Okal.....	80		
Ella Manzheeva	45		
Emine Emel Balcı	63		
Esen Işık.....	69		
Esme Madra	81		
Eva Neymann	42		
Eylem Şen	88		
Ezgi Kaplan	74		
Fernando Urdapilleta	95		
Görkem Yeltan	65		
Gülistan Acet	78		
Gülnaz Bingöl	79		
Gunvor Nelson.....	57,58, 59, 60		
Hale Güzin Kızılaslan	75		
Ida Panahandeh	70		
Jirassaya Wongsutin	100		
Karin Ekberg.....	68		
Khadija Al-Salami	71		
Laura Bispuri	48		
Leyla Bouzid	46		
Lili Horváth.....	38		
Lucile Hadzihalilovic	41		
Mea De Jong	67		
Melike Tombak.....	76		
Melis Balcı	80		
Melis Birder.....	84		
Melissa Langer	92		
Mia Hansen-Love	43		
Monika Treut.....	85		
Naomi Kawase	50		
Natalya Kudryashova	40		
Nefin Dinç.....	83		
Nezahat Gündoğan	89		
Nisha Ganatra	98		
Özlem Sarıyıldız	86		

